

ASTRONOMIE-rara

Atlas Coelestis

Doppelmayr, Johann Gabriel

Norimbergae, 1742

Deutsches Museum, München

Shelf Mark: 1927 C 19

Persistent Link: <http://dx.doi.org/10.5079/dmm-62>

ASTRONOMIE-rara

ASTRONOMIE-rara ist ein Gemeinschaftsprojekt des Deutschen Museums, München und der ETH-Bibliothek Zürich.

ASTRONOMIE-rara is a collaborative project run by the Deutsches Museum, Munich and the ETH-Bibliothek Zurich.

<http://astronomie-rara.ethbib.ethz.ch/>

Nutzungsbedingungen

Dieses Dokument steht kostenlos zur nichtkommerziellen Nutzung zur Verfügung. In jedem Fall ist das Deutsche Museum als besitzende Institution in der Form „Deutsches Museum, München“ zu nennen und der permanente Link zur Präsentation anzugeben.

Für die Verwendung von höheren Auflösungen als auf dieser Webseite angeboten und für die gewerbliche und kommerzielle Nutzung der Digitalisate gelten die Bedingungen der Bildstelle des Deutschen Museums. Besuchen Sie uns unter

<http://www.deutsches-museum.de/archiv/bestaende/bildstelle/>

Terms and conditions

This document is freely available for non-commercial use. In any case the Museum as holder of the digitised material and its originals has to be quoted as „Deutsches Museum, München“ followed by the permanent link to the web presentation.

For commercial use and if you like to obtain high solution images please contact the picture office of the Deutsches Museum. For detailed information on fees and regulations please consult the following website

<http://www.deutsches-museum.de/en/archives/collections/picture-office/>

1927

C

19

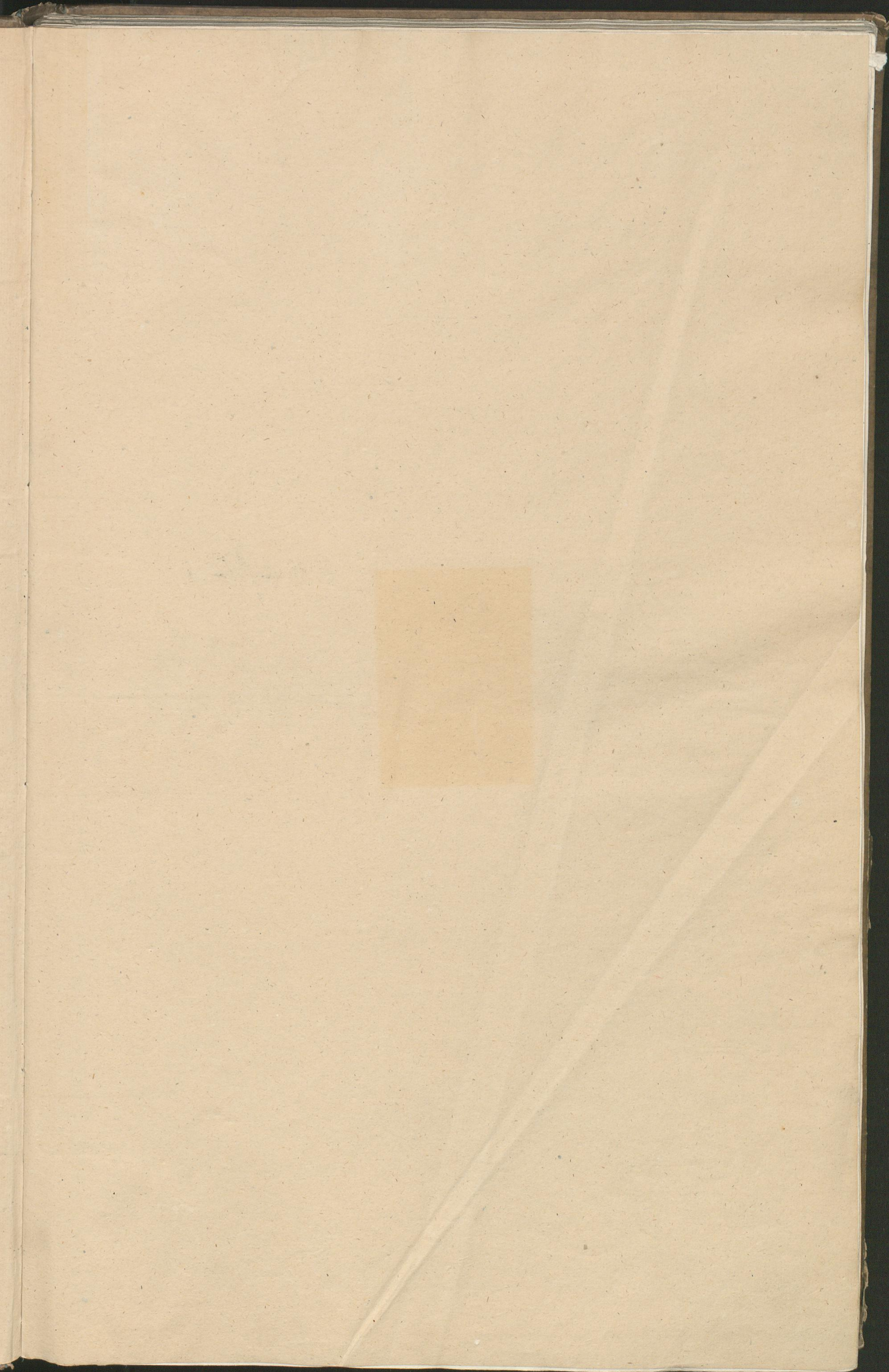
~~20~~
23

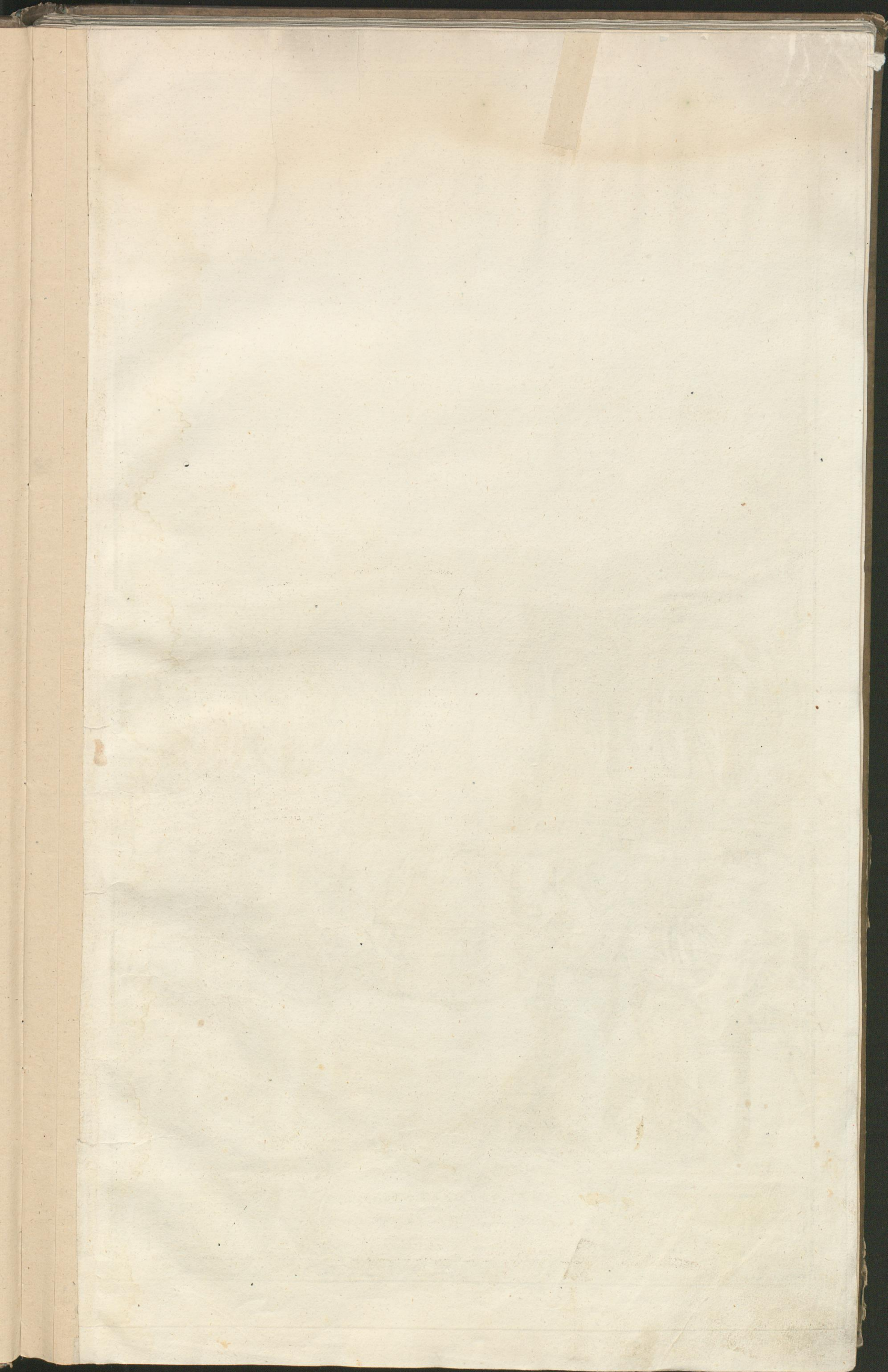
III. E. Doppelmaier

(30 Tafeln)



1927 C 19







Posteritatis bene
omnia peracta sunt
Claud. Ptolemaei.

Præterea res quædam
placuisse in hunc usque
tempus nonnullis
peritissimis viris
quædam præterea
quædam præterea
quædam præterea
Nic. Copernicus.

Omnia mutantur, sicut
sol et terra moventur.
O curas hominum! o quan-
tum est in rebus inane!
Ioh. Keplerus.

Ne frustra vi-
xisse videar.
Tycho Brahe.

HISTORIA
COE-
LESTIS

ATLAS COELESTIS

studio et labore
JOH. GABRIELIS DOPPEL, MATHEMATICI, Math. P. P.
impensis
Hæredum Thommannianorum
Nürnbergæ. A. MDCCXXIII

ATLAS NOVVS
COELESTIS

IN QVO

MVNDVS SPECTABILIS,

ET IN EODEM

TAM ERRANTIVM QVAM INERRANTIVM STELLARVM

PHOENOMENA NOTABILIA,

CIRCA IPSARVM LVMEN, FIGVRAM, FACIEM, MOTVM, ECLIPSES, OCCULTATIONES, TRANSITVS, MAGNITVDINES, DISTANTIAS, ALIAQVE

SECVNDVM

NIC. COPERNICI

ET EX PARTE

TYCHONIS DE BRAHE

HIPOTHESIN,

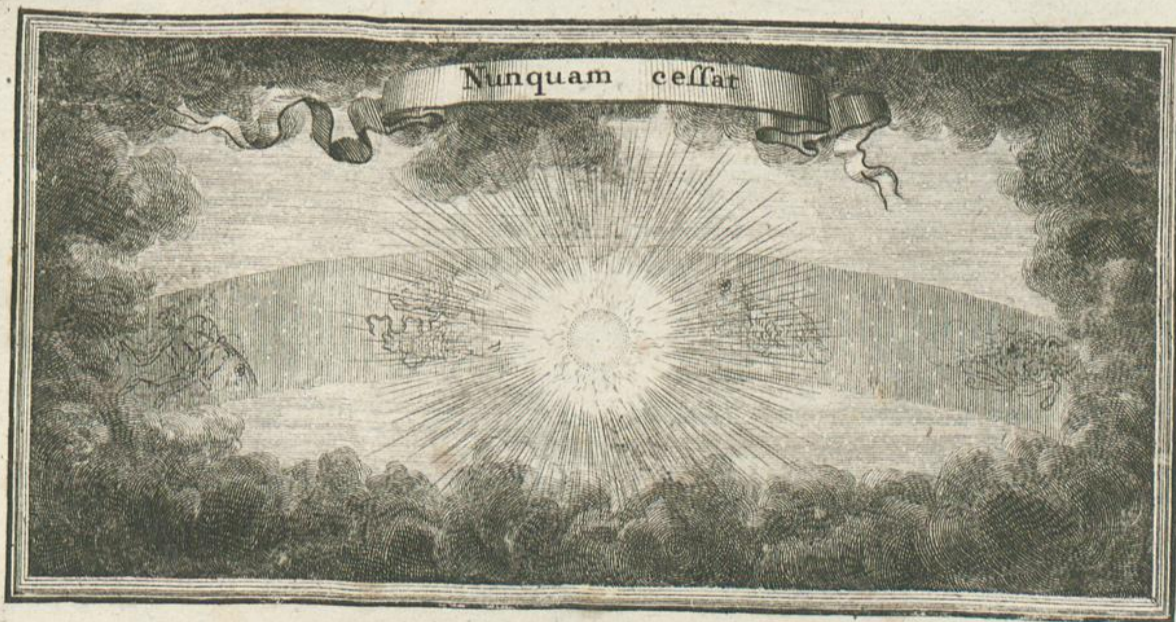
NOSTRI INTUITU, SPECIALITER, RESPECTU VERO AD APPARENTIAS PLANETARVM INDAGATV POSSIBILES, E PLANETIS PRIMARIIS, ET E LUNA HABITO, GENERALITER,

*E CELEBERRIMORUM ASTRONOMORVM OBSERVATIONIBUS
GRAPHICE DESCRIPTA EXHIBENTVR*

▲

IOH. GABRIELE DOPPELMAIERO,

ACADEMIARVM IMP. LEOPOLDINO-CAROLINAE ET PETROPOLITANE, SOCIETATVMQVE REGG. SCIENTIARVM, BRITANNICAE ET BORVSSICAE, SODALI, NEC NON PROFESSORE PVBL. MATHEMATVM NORIMB.



NORIMBERGAE,

Sumptibus Heredum Homannianorum. A. 1742

III. E. Doppelmaier

30 Bll.

ATLAS NOVVS
GOELLESTIS

IN QVO

MVNDVS SPECTABILIS

ET IN FORM

TAM ERRANTIVM QVAM INERRANTIVM STELLARVM

PHENOMENA NOTABILIA

QVIA ISTARVM LVMEN, FIGVRA, TACHM, NOTVM EST

RES, OCCULTATIONES, TRANSITVS, QVOD DIGNVS SIT

PLAC. ALIQVIBVS

STVDIVM

NIC COPERNICI

DE REVOLVTIONIBVS

TYCHONIS DE BRAHE

PHOTOMETRIS

NOBIS IN HANC PARTEM SPECIALLY

LABORAVIT, QVOD ET IN HANC PARTEM

LABORAVIT, QVOD ET IN HANC PARTEM

LABORAVIT, QVOD ET IN HANC PARTEM

LABORAVIT, QVOD ET IN HANC PARTEM

LABORAVIT, QVOD ET IN HANC PARTEM

LABORAVIT, QVOD ET IN HANC PARTEM

LABORAVIT, QVOD ET IN HANC PARTEM

LABORAVIT, QVOD ET IN HANC PARTEM



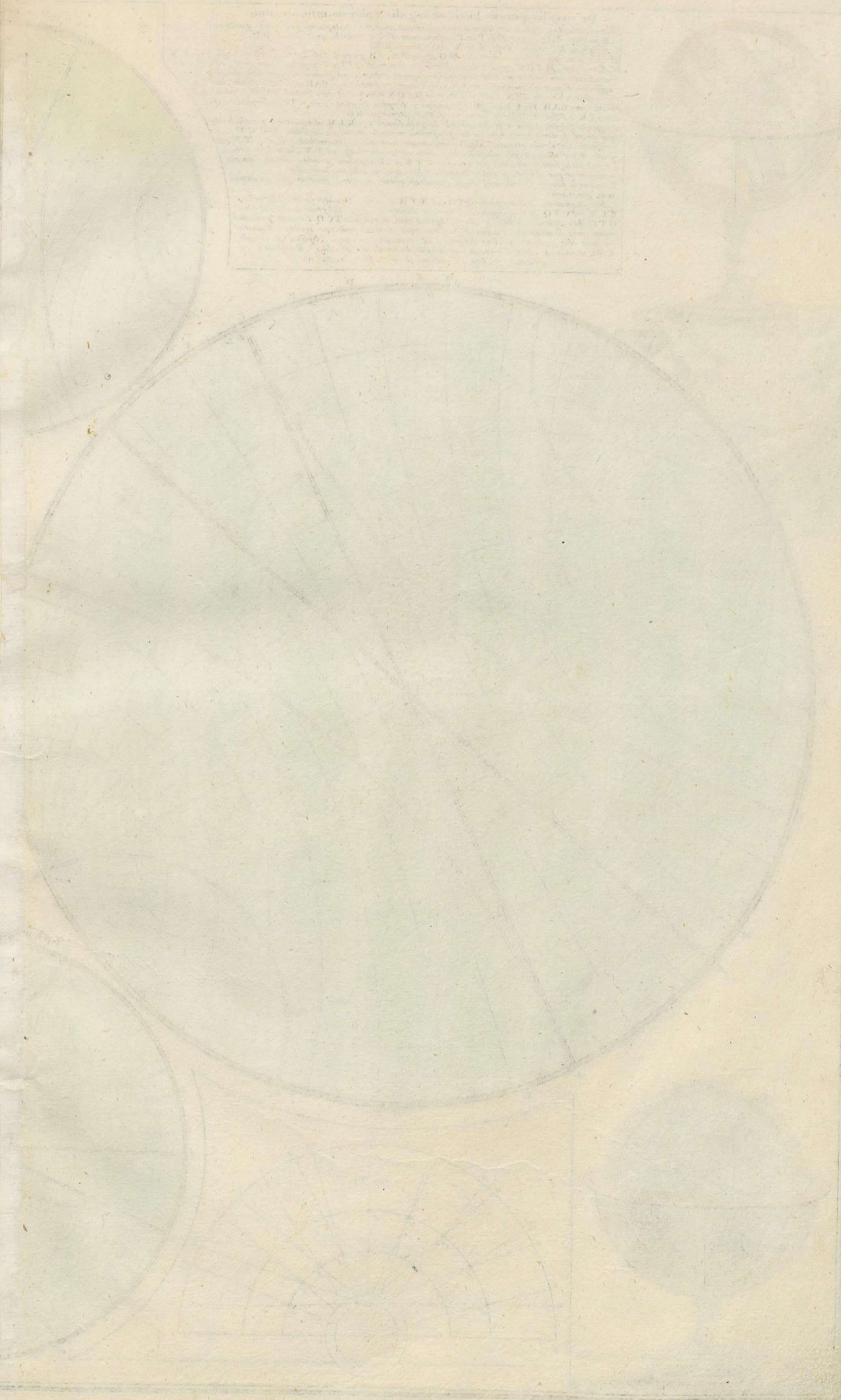
NOBIS IN HANC PARTEM

LABORAVIT, QVOD ET IN HANC PARTEM

1927 C 19

PHYSICAL

The following table shows the results of the experiments conducted on the 1st, 2nd, 3rd, 4th, 5th, 6th, 7th, 8th, 9th, 10th, 11th, 12th, 13th, 14th, 15th, 16th, 17th, 18th, 19th, 20th, 21st, 22nd, 23rd, 24th, 25th, 26th, 27th, 28th, 29th, 30th, 31st, and 32nd of the month of January, 1840.



SPHÆRA MUNDI

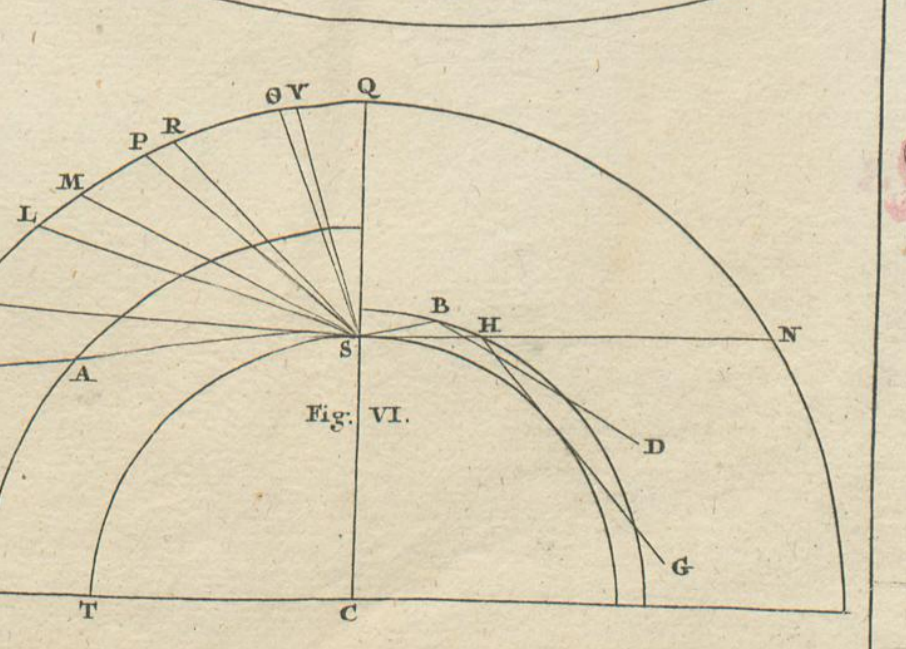
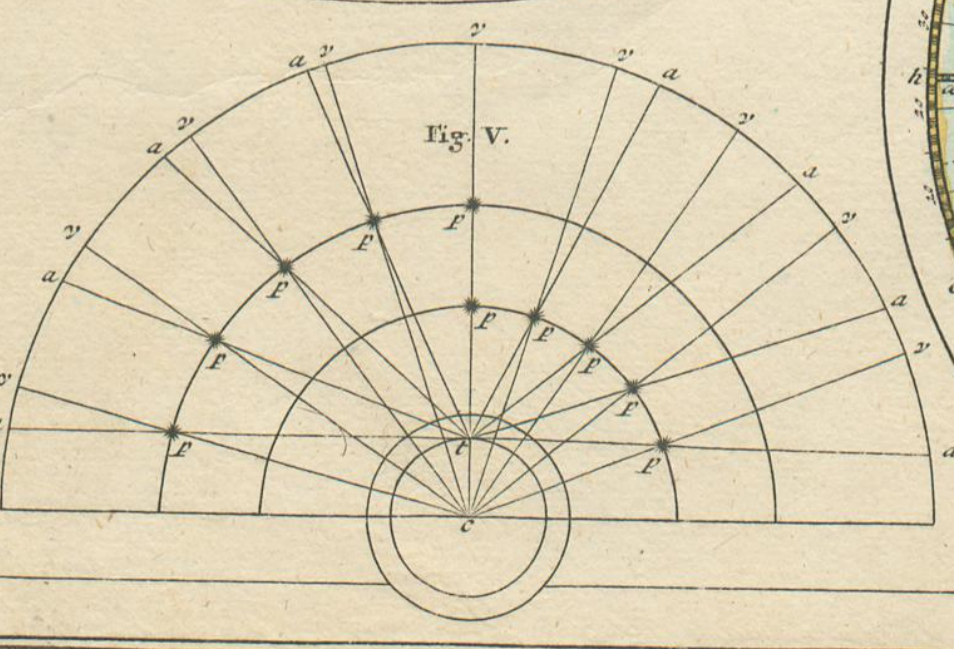
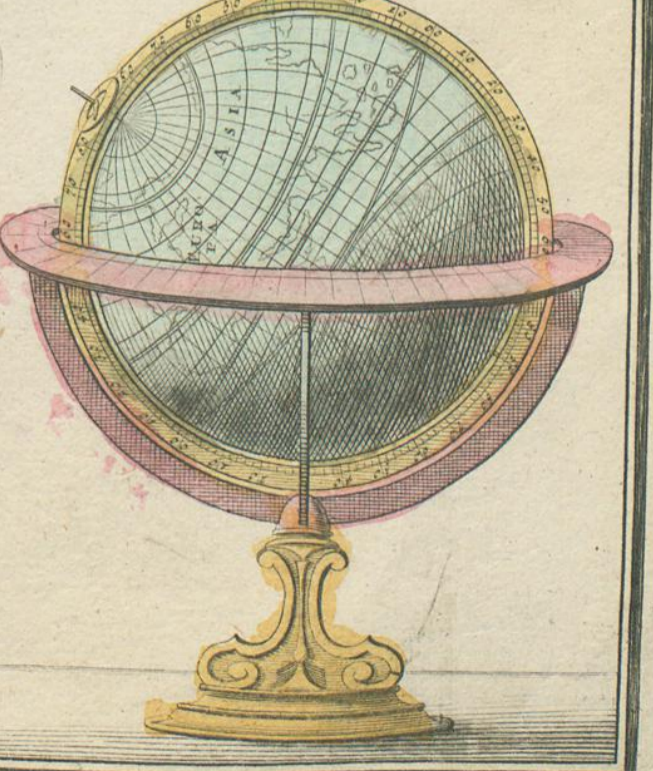
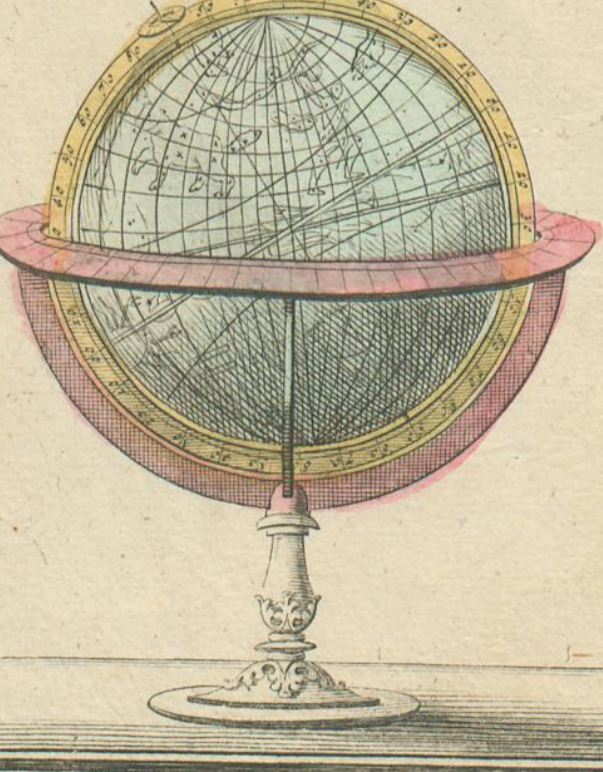
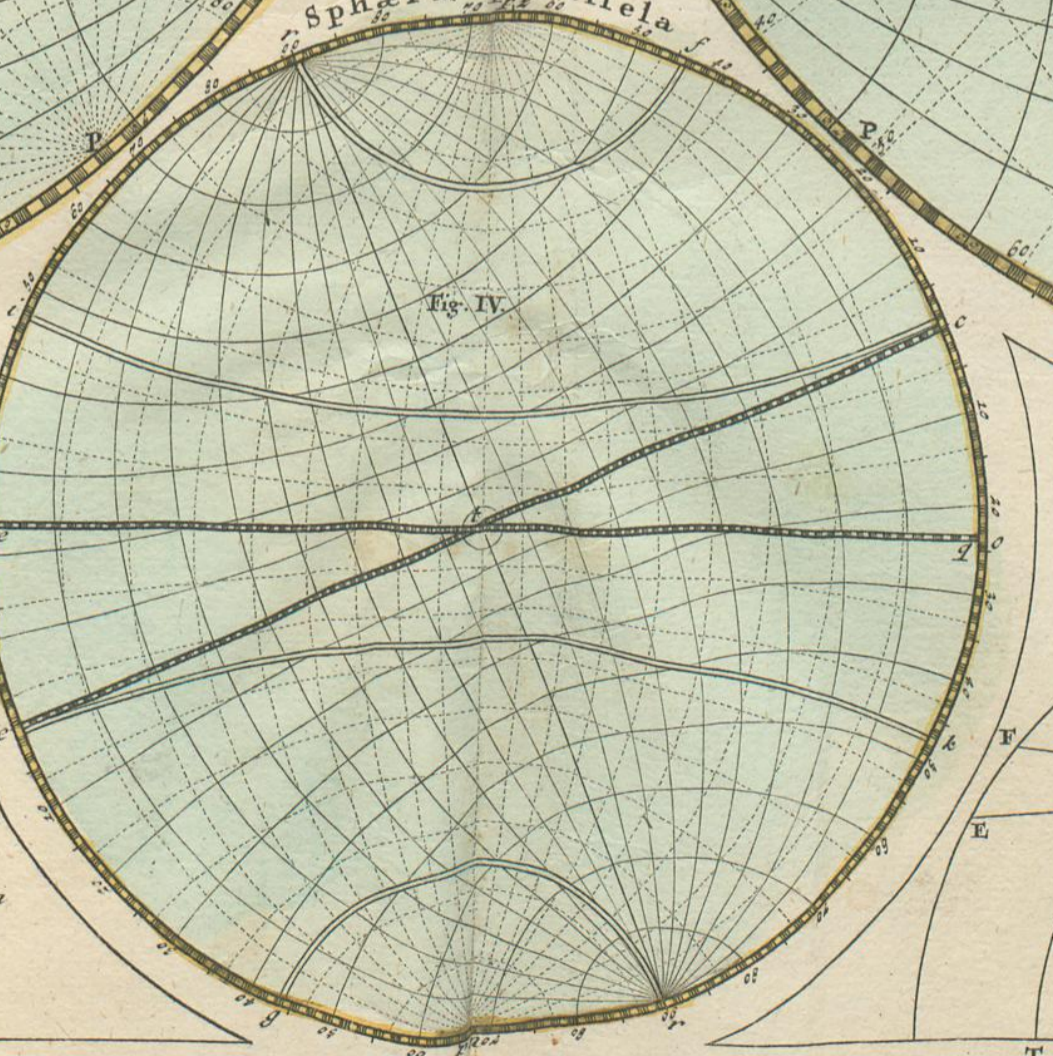
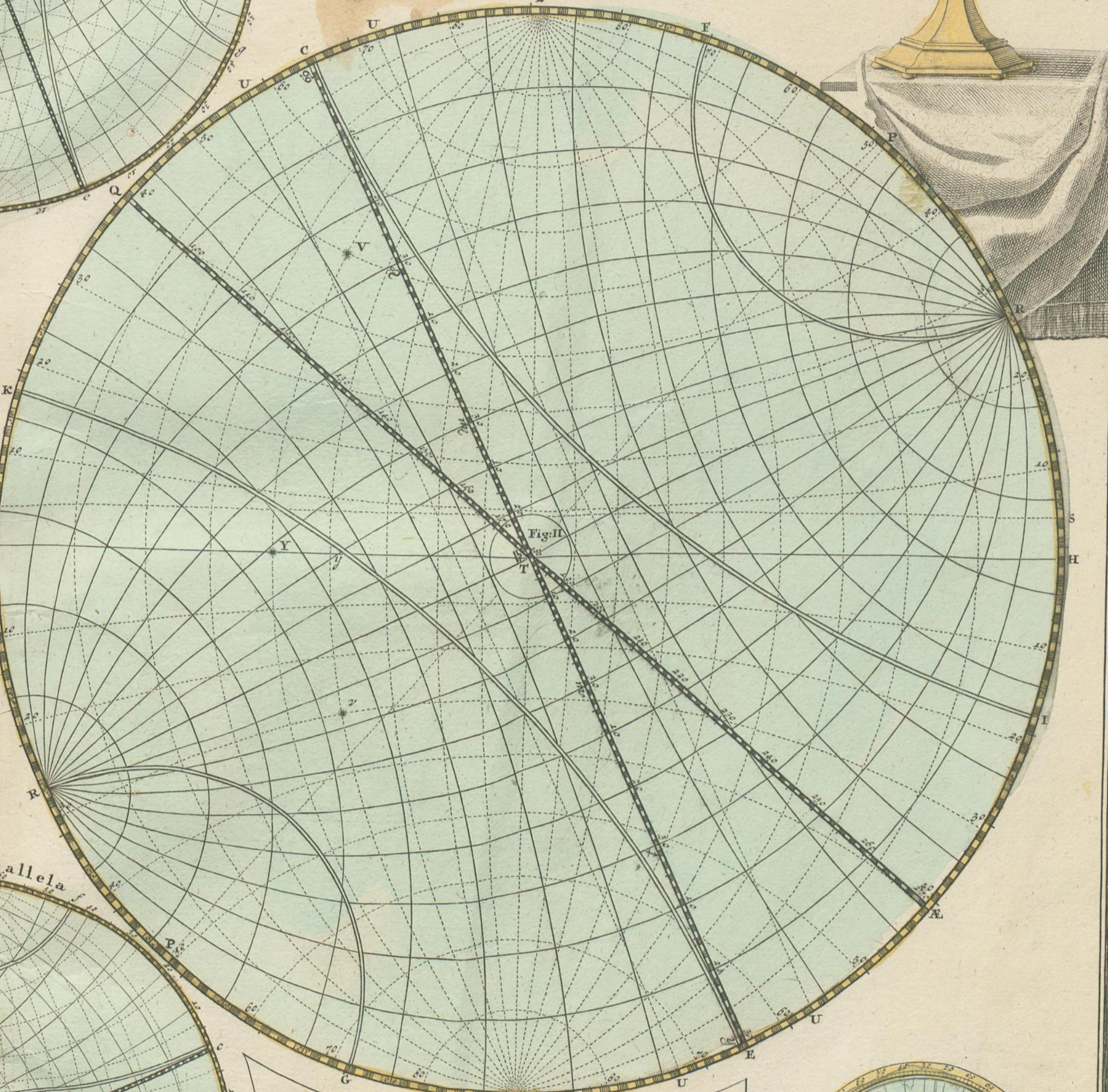
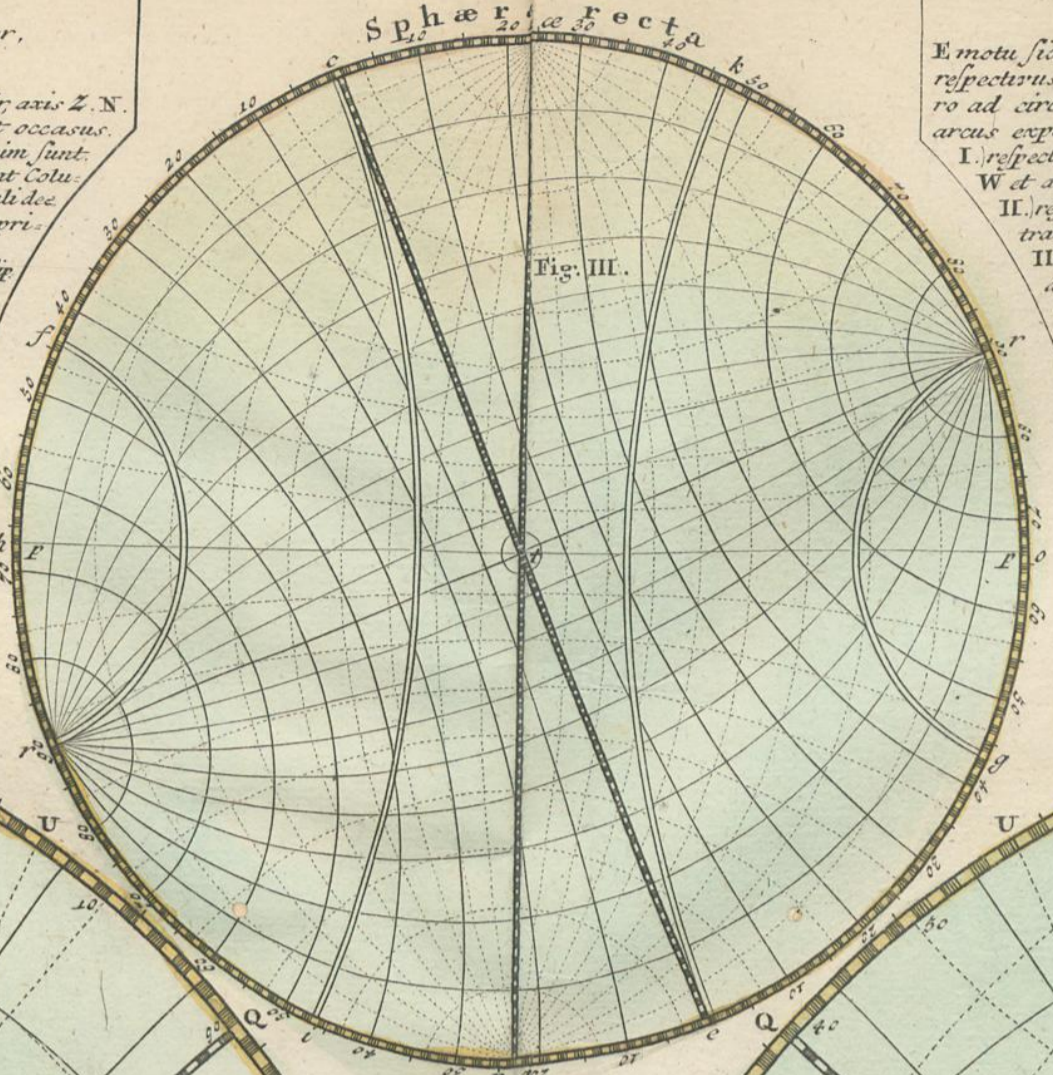
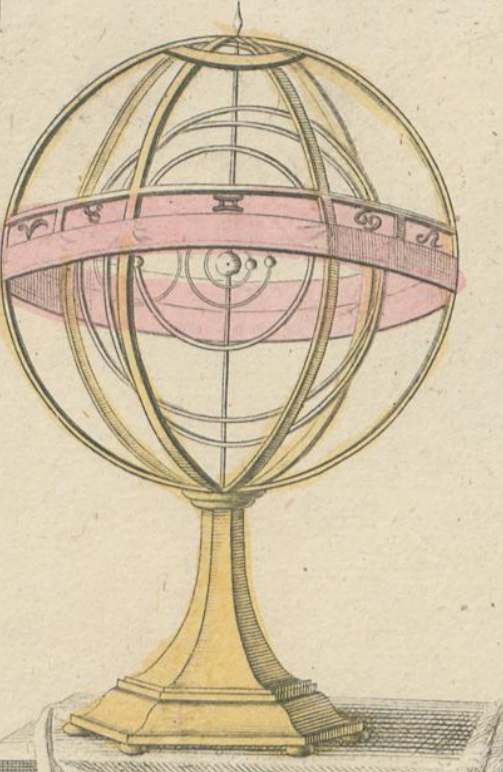
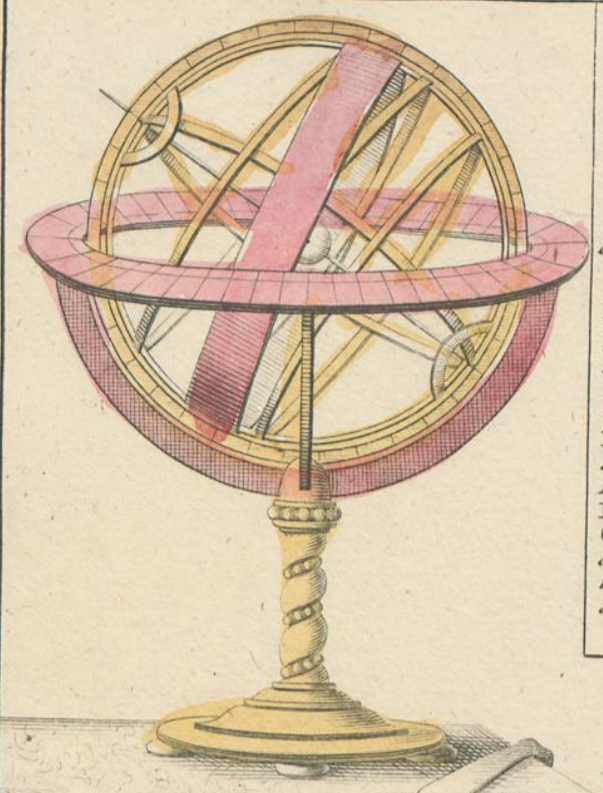
Per circulos tam primarios quam secundarios cum punctis, lineis et angulis notabilioribus, in triplici respectu Horizontis situ, pro motu stellarum primo aliisque harum Phænomenis in genere tradendis, exhibita
a IOH. GABR. DOPPELMAIERO, Math. Prof. Publ. Acad. Imper. Leopoldo-Carolinæ Naturæ curiosorum et Acad. Scient. Regiæ Prussicæ Socio.
Opera IOH. BAPT. HOMANNI, Sac. Cæs. Maj. Geogr. Noribergæ.

De circulis, punctis, lineis et angulis Sphære insignioribus.

Inter circulos Sphære mundanae eminentiores, tanquam primarios, quatuor.
I. Equator EQ , cuius Poli P et P idem cum Poli mundi axis, linea PP .
II. Ecliptica EC , huius Poli R et R , axis, linea RR .
III. Meridianus HON , cuius Poli in Eclipticâ, ratiocinâti ad Vol V , in puncto ori ortus et occasus.
IV. Horizontis HON , cuius Poli in Eclipticâ, ratiocinâti ad Vol V , in puncto ori ortus et occasus.
Secundaria sunt, et quidem tam magno quam minori, qui primarios respiciunt, alii enim sunt
i) respectu Equatoris maiores, circuli æquinoctiales, rectarum z, z PAB inter hos etiam sunt solus
ratiocinâti DAH (Fig. I) inter quos præcipui z Tropici, Tropicus cancri IC et Tropicus capri-
corni IK et Polus Solaris, arcticus KE et antarcticus RG .
2) respectu Eclipticæ alii maiores, circuli longitudinalem z, z RIR , alii minores paralleli Eclip-
ticæ circuli Latitudinum dicti, ex his præcipuus notandi, circuli ex æquinoctiali UUU .
3) respectu Horizontis maiores, Fig. II, sunt circuli verticales, f , azimuthales z, z TNN mi-
nores et paralleli, circuli altitudinum, f , circuli azimuthales, ad PV . Inter hos vertica-
les palmari sunt, verticalis primarius z TNN et Nonagesimi gradus circulus qui per
verticalis et per Eclipticæ polos transit, et hic cum Meridiano coincidit.
Concurrunt horum circulorum sicut angulorum, et primo quidem primariorum
cum primariis.
1) Ang. Equatoris et Horizontis QTO vel ETH 2) Ang. Equatoris et Eclipticæ
 ETA vel CTQ qui obliquitas Eclipticæ dicitur 3) Ang. Eclipticæ et Horizontis
 QTC Ang. Orientis dicitur 4) Ang. Eclipticæ cum verticali primario 5) Ang. Equatoris
cum circulo secundario 6) Ang. Equatoris et verticalis 7) Ang. Eclipticæ et circuli
declinationis 8) Ang. Horizontis et circuli declinationis 9) Ang. Meridiani et
verticalis 10) Ang. Meridiani et circuli declinationis etc.

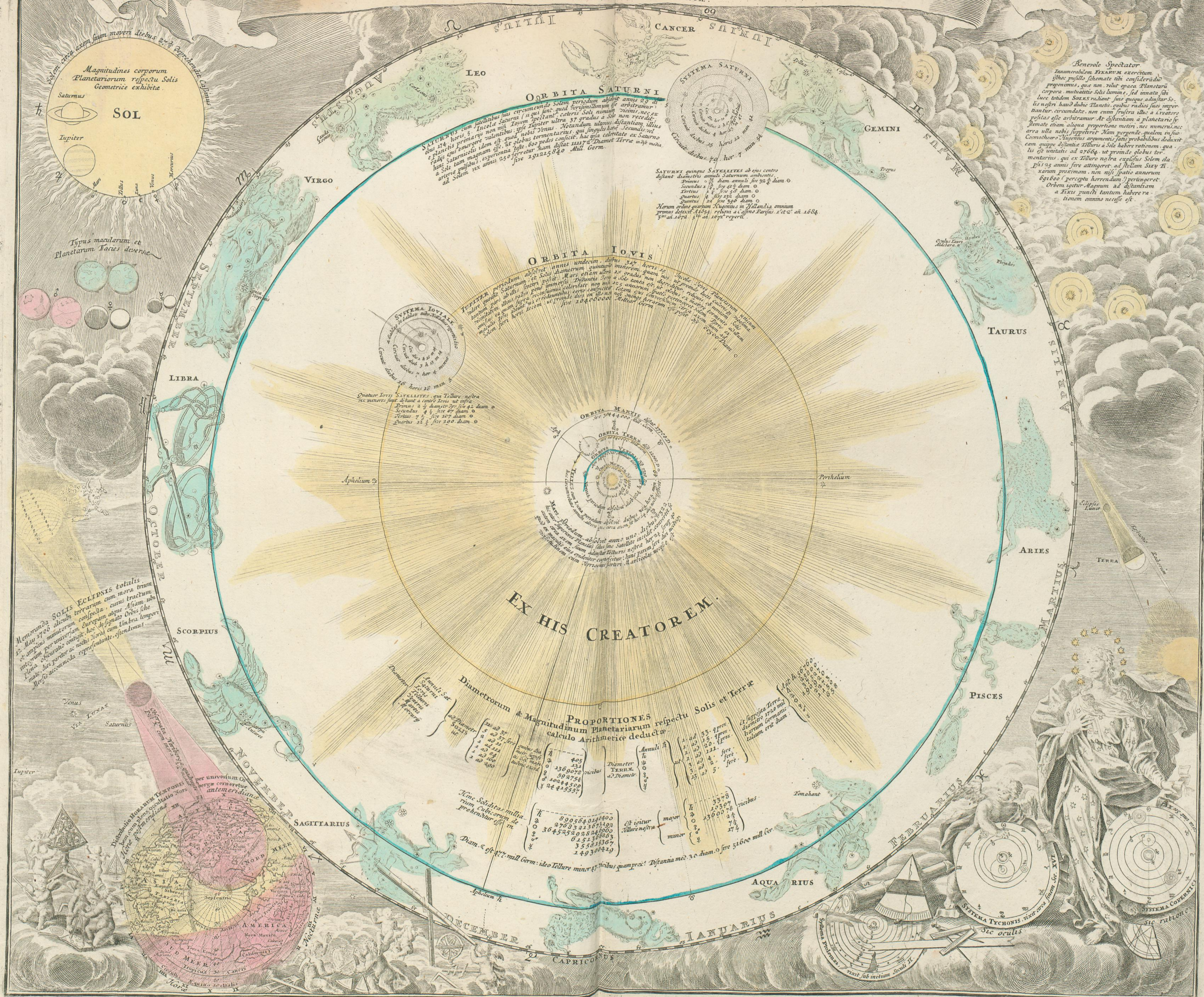
De vario corporum et punctorum celestium situ.

Remota siderum et punctorum in coelo notabilium diversus oritur situs, hic in singulis et
respectu et absolute respectu est cum eadem ad alia corpora et puncta, maxime ve-
ro ad circulos Sphære primarios, secundarios per distantias Sphæricas, h. e. per
arcus extenduntur, talis distantia dicitur.
I. respectu Equatoris ad TW (Fig. I), Ascensio recta, alia Declinatio, que duplex borealis A ,
 W et australis a est.
II. respectu Eclipticæ TX , longitudo, et latitudo, que pariter duplex borealis I, X , et aus-
tralis i, x est.
III. respectu Horizontis, cum oritur stella (Fig. II) in Y , GY , azimuthum, YT amplitu-
do critica, complementum prioris ad 90 YT (in Fig. I) amplitudo exortus, ubi ad Y ,
occidit huius. Ibi ad Equatorem simul relati, ortus et occasus astronomicus, vel spe-
cialis ascensio et descensio, que recta et obliqua, ad horizontem vero et situm, si-
mul relati, ortus et occasus poeticus dicuntur. VY , altitudo Stelle, v, y profundi-
tas Stelle (Fig. II).
IV. respectu meridiani, ad D (Fig. I) culminatio stelle, et simul ad Horizontem
 DO , altitudo eius meridiana, et ad Equatorem simul mediatio coeli ad Q hinc
 DA , elongatio e , meridiana vocatur, situs absolutus, qui locus dicitur, vel phy-
sicus ut in p (Fig. V) vel opticus ut ad a et r est, quorum unus est centro Terræ
 c , ad r , verus, alter a , superficialis terre in t , ad a , apprensus, hunc partim pa-
rallaxem (in Fig. V) partim refractionem (in Fig. VI) et vero, in Horizonte magis
tem sistant.

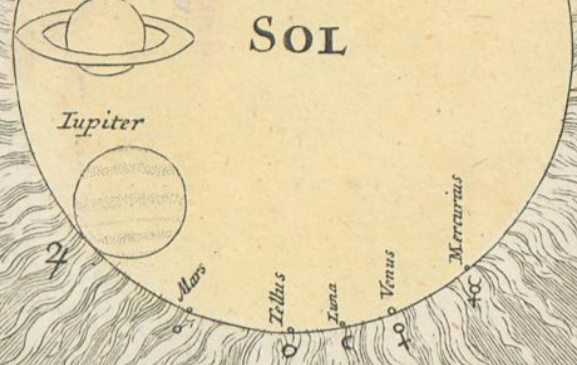


SYSTEMA SOLARE ET PLANETARIUM

ex hypothesi Copernicana secundum elegantissimas Illustrissimi quondam Hugeni deductiones novissime collectum & exhibitum
a IOHANNI BAPT. ROMANO NORIBERGA.



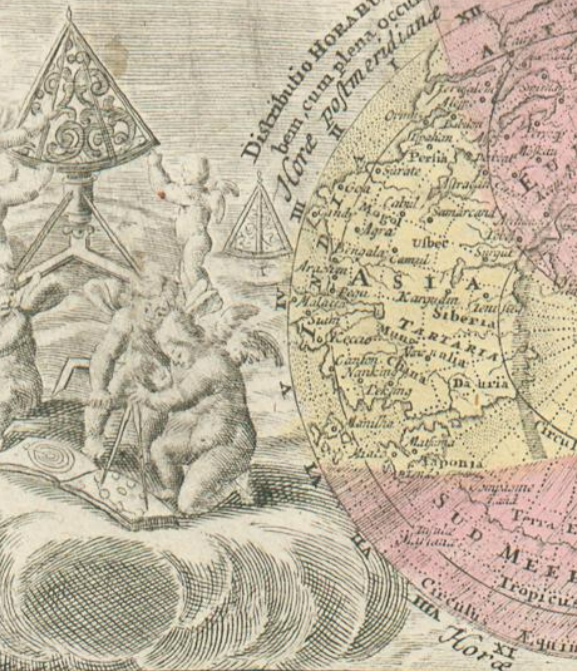
Magnitudines corporum Planetariorum respectu Solis Geometricè exhibite



Typus macularum et Planetarum facies deorsum



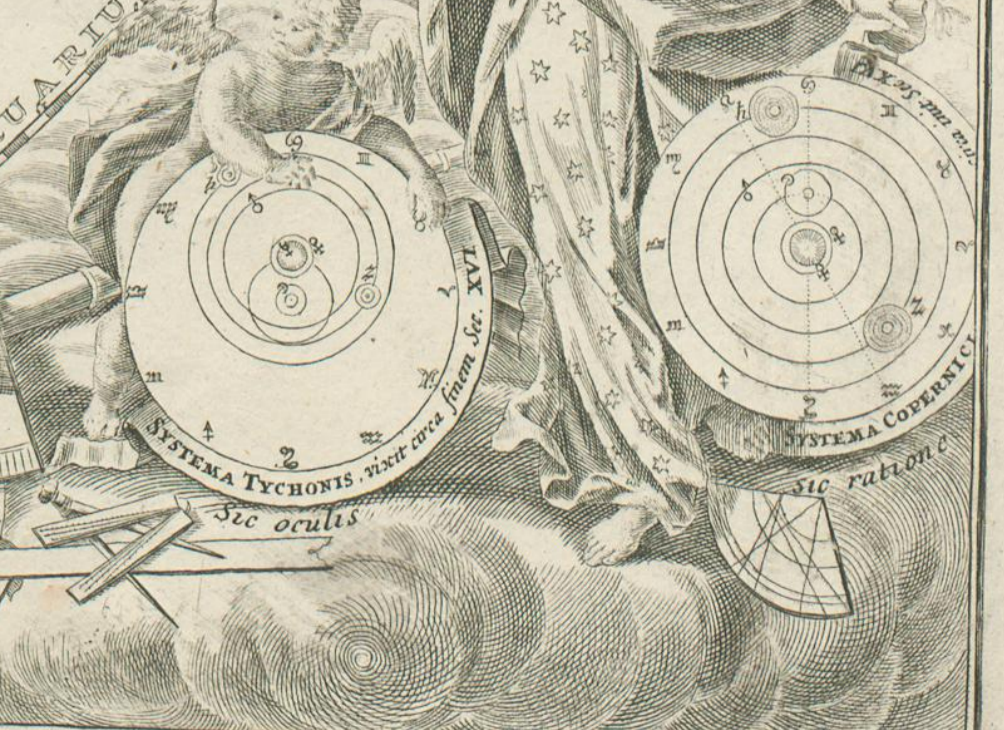
Memoria SOLIS ECLIPSES totalis
et annularis per unumquemque tractum
et annularis per unumquemque tractum
et annularis per unumquemque tractum



Benevole Spectator
Iam notandum est quod exercitum
isthuc pusillo schemate sibi considerandi
proponimus, quae non solum opaca Planetarum
corpora, multatim Solis lumine, sed unata sibi
lucere debent. Sicut radii sunt quos adhaerent
lucis nostri, haud dubie illi, quibus radius sibi inveni-
tantur, circumdantur, non cum frustra illa, a Creatoris
potestas esse arbitramur. At distantiam a Planetario se-
hemate etiam aliqua proportione metri, nec numerus, nec
area ulla nobis suppetere. Nam perpende, qualem in suo
Circulo, a Planetario, quomodo sunt, probabilibus deduxit
cum quippe distantia illorum a Sole habere rationem qua-
lis est unum ad 2766, ut prout a globo ter-
renario, qui ex Tellure nostra expletur Solem cla-
piti 25 anni fore attingere, ad Stellam Sixy si-
xam proximam, non nisi spatii annorum
8560 percipere heret. Nam si perpendere
Orbem igitur, magnum ad distantiam
a Fixis punctis tantum habere ra-
tionem annuo necesse est.

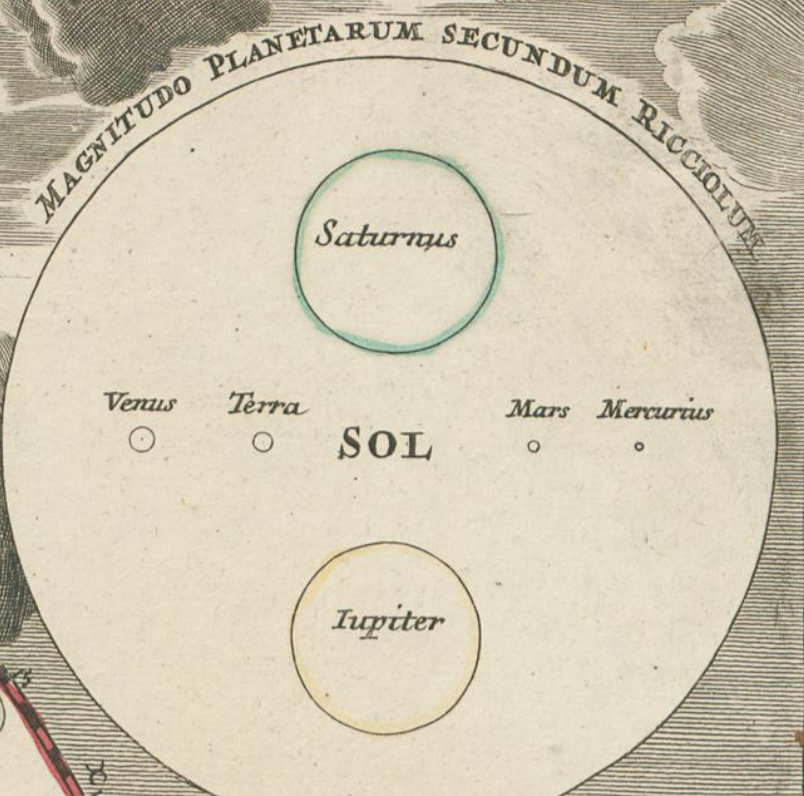
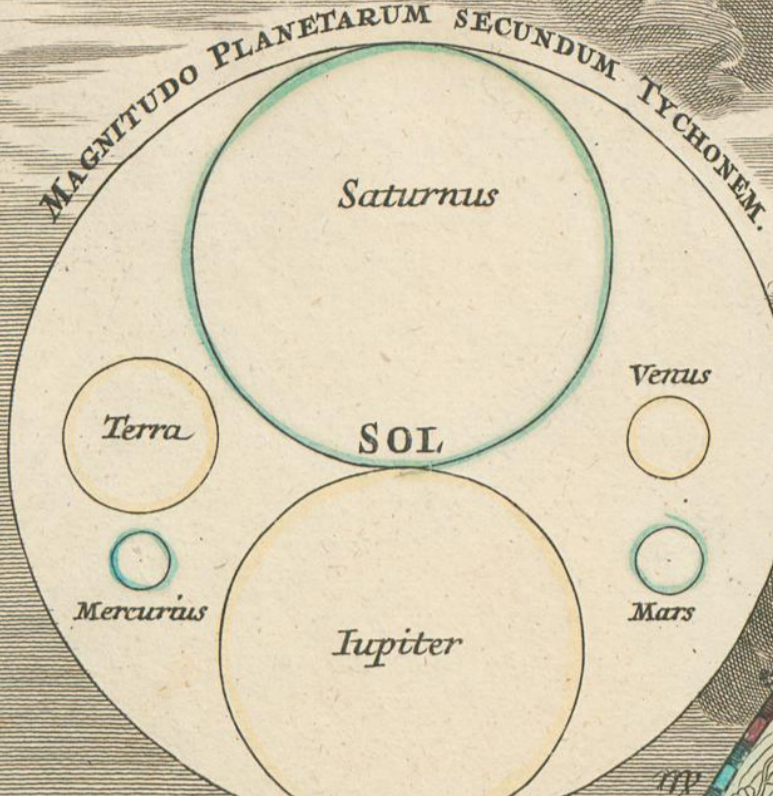
EX HIS CREATOREM.

Table with columns for Diameter and Magnitudo, comparing Earth and various planets.



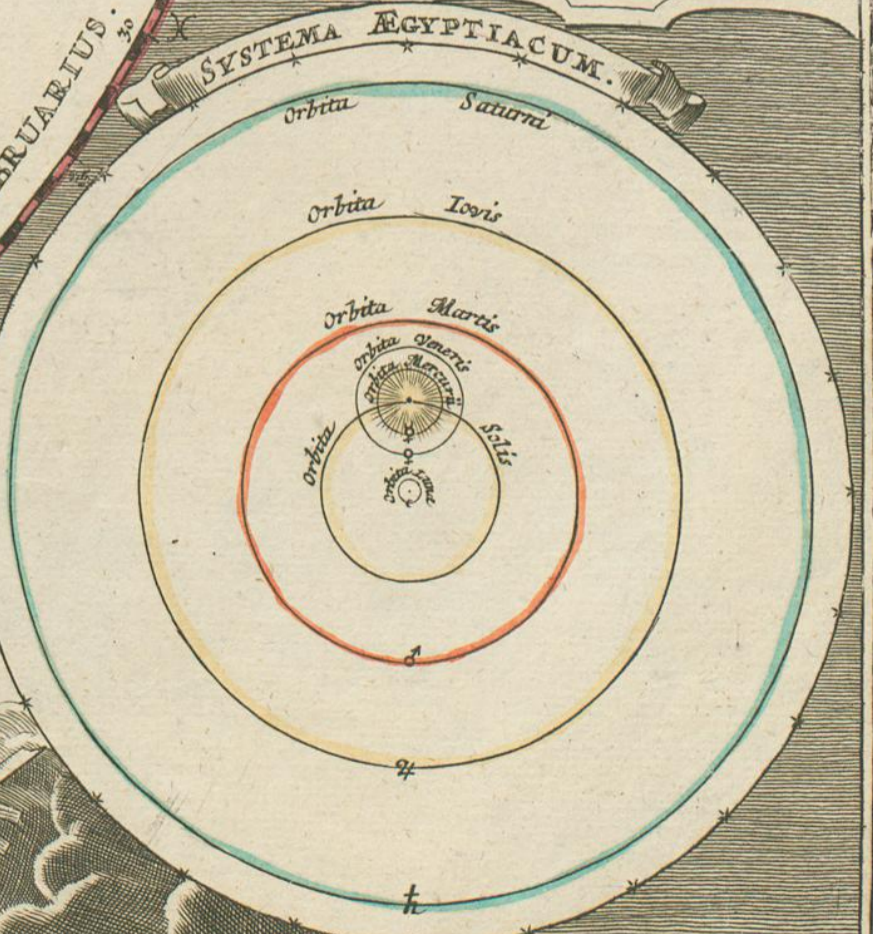
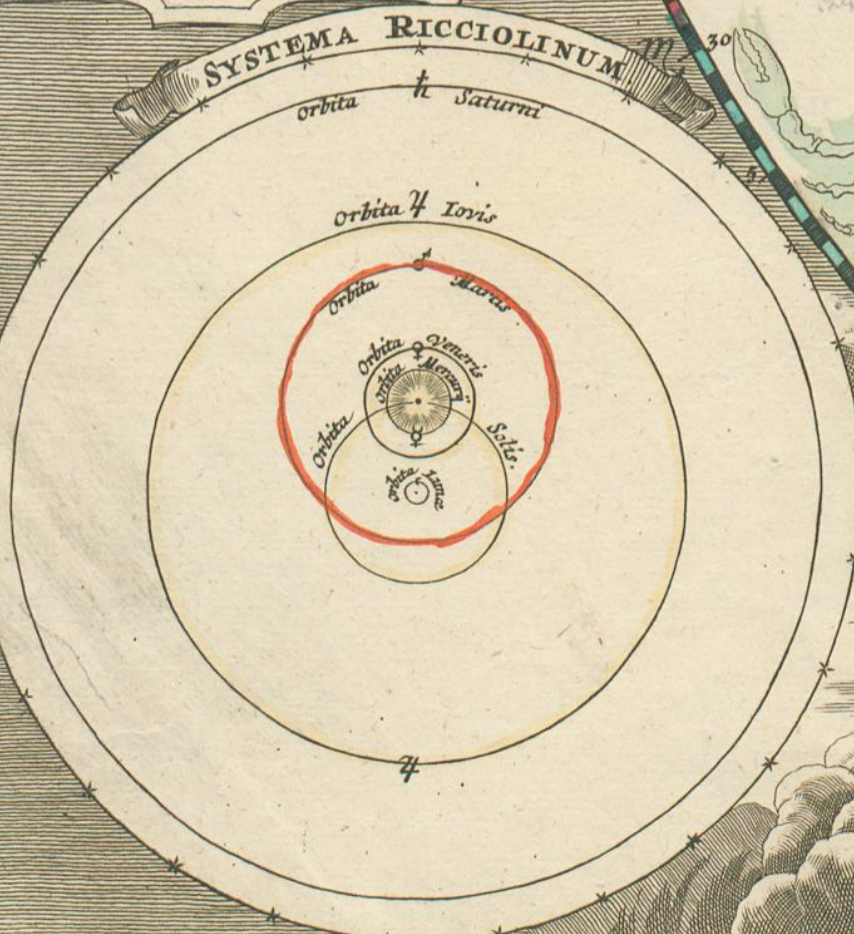
SYSTEMA MUNDI TYCHONICUM

Secundum celeberrimorum Astronomorum TYCHONIS de BRAHE et IO. BAPTISTAE RICCIOLI S.I. Hypotheses concinnatum à IOH. GABR. DOPPELMAJERO MATH. PROF. PUB. operâ IOH. BAPT. HOMANNI Norimbergæ.



Exhibemus hæc SYSTEMA quod inter Quædam et Copernicæ, Astronomicæ usque præcipua, mediæque sunt locum, eodem modo, eodemque Tycho Brahe et Riccioli... (text continues with a detailed comparison of the systems and their astronomical implications).

Planctum. Distinctio eademque... (text continues with further astronomical observations and theoretical discussions related to the planetary models).



PROPORTIONES et Magnitudinum in Planetis tam Solis quam Terræ respectu secundum Tychonem.

ORBITA SATURNI. Saturni Distantia media secundum Tychonem est 10,170 Mill. Germ. secundum Ricciolum 10,170 Mill. Germ.

ORBITA IOVIS. Iovis Distantia media secundum Tychonem est 5,200 Mill. Germ. secundum Ricciolum 5,200 Mill. Germ.

ORBITA MARTIS. Martis Distantia media secundum Tychonem est 2,140 Mill. Germ. secundum Ricciolum 2,140 Mill. Germ.

Planetæ	Diæmetri	quæ	proxime	ut
Saturnus	75	ad	389	
Iovis	11	ad	31	
Terræ	5	ad	29	
Veneris	12	ad	5	
Mercurii	8	ad	3	

Diæmetri et Magnitudinum in Planetis tam Solis quam Terræ respectu secundum Tychonem.

Diæmetri Solis 864,000	Diæmetri Terræ 7,920
Saturnus 100,000	Iovis 86,400
Martis 4,240	Mercurii 1,440

Diæmetri et Magnitudinum in Planetis tam Solis quam Terræ respectu secundum Ricciolum.

Diæmetri Solis 864,000	Diæmetri Terræ 7,920
Saturnus 100,000	Iovis 86,400
Martis 4,240	Mercurii 1,440



THEORIA PLANETARUM PRIMARIORUM,

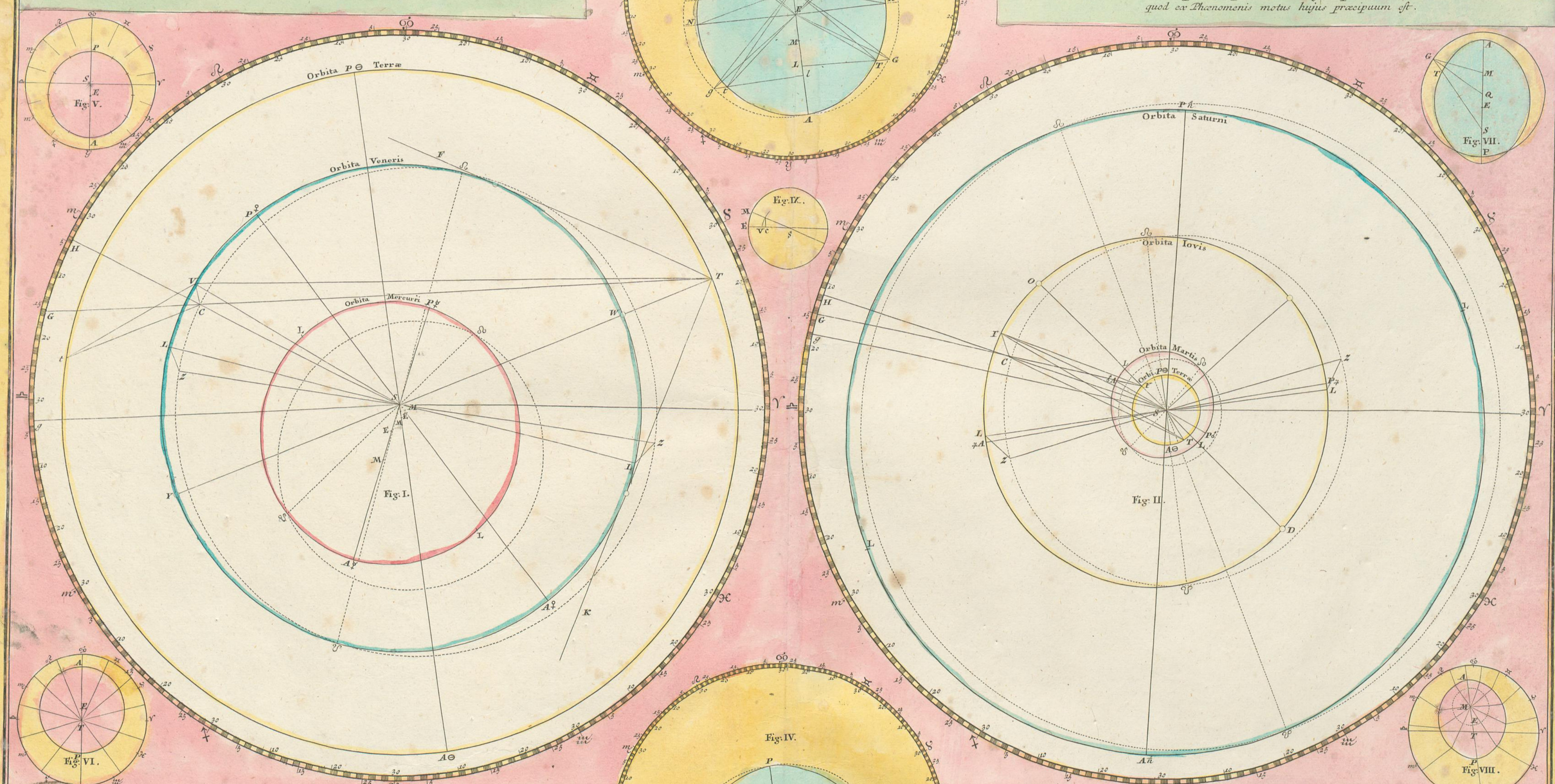
In qua ipsorum motus in Copernicano Systemate tam ex Kepleri et recentiorum Astronomorum, quam aliorum, ut Sethi Wardi, Iſmaelis Bullialdi et Nicolai Mercatoris Hypothesibus Ellipticis demonstrantur, exhibente
IOH. GABR. DOPPELMAYERO, Mathem. Prof. Publ. Acad. Cæs. Leopoldino-Carolinæ, Naturæ Curiosorum, et Acad. Scient. Regiæ Pruffiæ Socio,
Sumptibus IOH. BAPTISTÆ HOMANNI S. Cæs. Maj. Geographi et c. Noribergæ. Cum Privilegio Sac. Cæs. Majest.

De planetarum primariorum motu in genere, ex Kepleri recentiorumque Astronomorum Hypothesi.

Terra ceterique primarij in Orbitis circa solem, quoad situm et magnitudinem, diversis figure Elliptica, à circulari tamen non multum recedentis, tam ex Kepleri quam aliorum assertionibus per observationes innumeras hactenus firmatis, hac perpetuo moventur lege, ut, radio (Fig. 5, ex S Solis centro et communi omnium foco ad locum Planete in Tr. g. ducto, quilibet aream AST, Tempori, quo planeta ab ejus Aphelio A ad T movetur, proportionatam, hoc est, aequalibus temporibus, æquales areas sive portiones ellipticas describat et ut tempus integrae cuiusque periodi ad tempus, quo planeta ab Aphelio A ad T. g. progreditur, sic area totius orbitæ ellipticæ ad aream AST se habeat. His positis sequitur quod planeta quavis circa Aphelium tardius, circa Perihelium celerius, prout à sole remotior aut illi propior est, et sic motu semper inæquali circa Solem volvatur, hæc inæqualitas planetæ propria et vera prima, ad differentiam secundæ, quæ optica et è motu terræ resultans nobis deprehenditur. Astronomis dicta pro hac indaganda Keplerus circumferens orbitæ circumscriptis, ut designet arcus huius exhibeatque mensuram temporis, quod planeta in illis insumit, quorum subsidio Anomalias horum motuum exhibuit, et quod quærebatur ex voto exsolvit.

De motu telluris annuo speciatim.

Inter planetarum motus ille Telluris, qui et motus Solis apparentis et omnium primariorum basis est, imprimis eminent, hunc prout reliquos, omnes ante Keplerum Astronomi exacte circulem et prorsus æqualem asserbant, et cum terra corpus, vel, secundum TychoNICOS, Sol in circulo cum Ecliptica eccentrico feratur, alterutrum in eadem (prout Fig. V et VI indicat) apparenter tantum inæquali motu pro volvi credebant, sed Keplerus meliora edoctus ex observationibus TychoNICIS cognovit motum istum vero inæqualem. Theoriam huius ex mente Kepleri et eorum qui restigia eius promunt, Fig. III aliorum vero, qui ex altero orbitæ umbilico motum medium et æqualem statuunt Fig. IV et VII indicat. In his in A est Aphelium, in P Perihelium, quod ex TychoNICI Hypothesi Fig. VIII Apogæum et Perigæum dicitur, circa quæ planeta anomalia motus maxime inter se differt, id est ad A motus sit tardissimus ad P vero celerissimus, et illi per aliquos dies singulos nequidem 37 minuta exsuperet, hic vero 57 minuta conficiat. Ex his tandem sua sponte fluit, cur Sol ducta per æquinoctiorum puncta et per orbium telluris lineam, in horis alibus Eclipticæ signis diutius et quidem per octiduum fere quam in Australibus hæverit videatur, quod ex Phenomenis motus huius præcipuum est.



De punctis, lineis, angulis, arcibus in Theoria superiore occurrentibus.
In orbita planetæ cuiusque elliptica (Fig. III) PNAR sequentia puncta notanda (1) Foci duo, quorum unus in S in quo centrum orbis, alter in M (2) E medium inter focos punctum, orbis centrum (3) duæ apsidæ (Auges) A summa Apse, s. Aphelium Prima Apse, s. Perihelium (4) Nodus duo (Fig. I et II) S Nodus boreus ascendens, P Nodus australis descendens (5) L Limes planetarum (6) Lineæ et distantias rectas confluentes (1) AP, axis et diameter Ellipticæ major s. Apudum linea, in qua (2) SE, eccentricitas (3) S, plerumque distantia (4) SA, distantia planetæ à Sole maxima (5) SP, distantia illius minima (6) RN, diameter Ellipticæ minor (Fig. III) (7) S, plerumque distantia (8) SN, OS, R, quarum quilibet linea EA vel E P, semidiametri majori æqualis distantia planetæ à Sole media (9) linea per centrum Solis KS O axi majori perpendicularis, Kepleri Distantia (10) G L, sinus rectus arcus GA (11) TL, ordinatum applicatum (12) SV, linea Nodi illam curvaturam dicit (13) TV, TI (Fig. I et II) vera Planete à terra distantia (14) TS, distantia terre à Sole (Fig. IX) differentia inter hanc et Angulo et arcus sequentia exhibent (1) Anomalia media (Fig. Kepleri III) est area AST vel æquivalens ASG, aut tempus, quo planeta an. cum orbitæ, sive 29. AT, describit (2) Anomalia eccentrici arcus AG, sive ang. AEG, qui curvæ ellipticæ AT, quod triangulum æquaturum, ang. AXT, æquatio vel Prophantharesis, TES, huius duo sunt partes, altera phlogia, area triangularis EST, quod triangulum æquaturum, dicitur, hęc eccentrici, ang. TSC, IS, C, (7) Argumentum inclinationis sive lat. helioc. SV, I, S, (8) Reductio ad Eclipticam, differentia inter arcum V, S, I, S, et OS, (9) Angulus conuersionis sive ang. ad Solem, ang. TSC (10) parallaxis orbis, sive æquatio centri, ang. TCS (11) elongatio planetæ à Sole, sive ang. ad Terram, ang. STC, que in inferioribus planetis interdum maxima et ob eccentricitatem orbitarum inæqualis, prout ang. STT et STK, latitudinæ nullæ vero, cum planeta est in conjunctione cum Sole, que in inferioribus duplex, alia inferior sive perigæica ad W, alia superior sive apogæica in Y, alia elongationes planetæ à Sole notabiliores in superioribus contingunt cum planeta est cum Terra in quadratura, ut ang. TSL in Fig. II, aliter in oppositione ad D nullam conjunctionem ad O. Tandem notetur Latitudo planetæ geocentrica CTV et CEI C, TL, quarum illa maior, hæc minor, quam heliocentrica Longitudo Heliocontrica H, SV, geocentrica ad G, sive potius ad parallelam g, s. in Ecliptica à principio V numerata, in quilibet harum figurarum.

De Hypothesibus aliis et quidem Sethi Wardi Iſmaelis Bullialdi, et Nicolai Mercatoris.
Præter Theoriam Keplerianam complures Hypotheses quoque alias ellipticas excogulerunt, primo vero Sethus Wardus et Comes Targanus, hoc fundamento nisi, nempe unumquemque planetam in peripheria orbitæ suæ ellipticæ sic ferri, ut ex altero foco in M (Fig. IV) spectatus temporibus æqualibus quoque illic arcus 29 ducto radio ex hoc centro ad planetam T æqualem temporum arcum TA ad angulum A MT, Anomalia mediam absolveret. Utque angulum Bullialdi observati, onibus magis respondentem, correctoremque postmodum tradidit ducendo axi majori perpendiculararem que hinc in L circuloque per diametrum A P descripto in G occurrat, ut et lineam MG, hinc enata, Anomalia correctæ, s. Anomalia media vera, scilicet, ang. AMG (2) B, locus planetæ correctus in sua orbita (3) B S, distantia planetæ à Sole correctæ (4) Ang. TMG, differentia inter Anomalia mediam A MT et Anomalia veram AMG Directio variatio dicitur (5) Ang. MSB Anomalia Cœquata (6) Ang. MBS variatio ellipticæ (7) Ang. FBS ducta linea FB linea TM parallela, æquatio absoluta.
Tandem vero Nicolaus Mercator cum ex dictis deprehenderet focum motui medio designatum à centro orbis nimis remotum esse, distantiam focorum MS (Fig. VII) secundam rationem, secundam consuetudinem, ita ut, secto in Q, que ab ipse dirina nominata, supra F centrum orbitæ, et M centro motus medij propior esset, ex qua radio QG, qui æqualis semidiametri majori EA vel EP, circulus describeretur, cuius ope dato planetæ loco in T et distantia à Sole TS, Anomalia media AMG, Anomalia cœquata A S G et Prophantharesis MG S exactus produci posset. Hæc tam Wardi Hypothesis, quam correctio Bullialdi et Mercatoris pro concinna approximatione ad verum Systema merito præstantissimorum Astronomorum iudicio haberi potest, interim tamen Kepleriana magis concinnam palmam his omnibus præcipere videtur.

Celidographia f. Descriptio macularum in Venere a Fr. Blanchino ex...

- I. Mare I. regium Johannis VI. Mare IV. Pr. Constantin.
- II. Mare II. regium Karoli V. Mare V. Columbi.
- III. Mare III. reg. Emanuelis VI. Mare VI. reg. Philippi.
- VII. Mare VII. Galilei.
- VIII. A. boreum f. Marii Pol.
- IX. A. austr. f. Marii Pol.

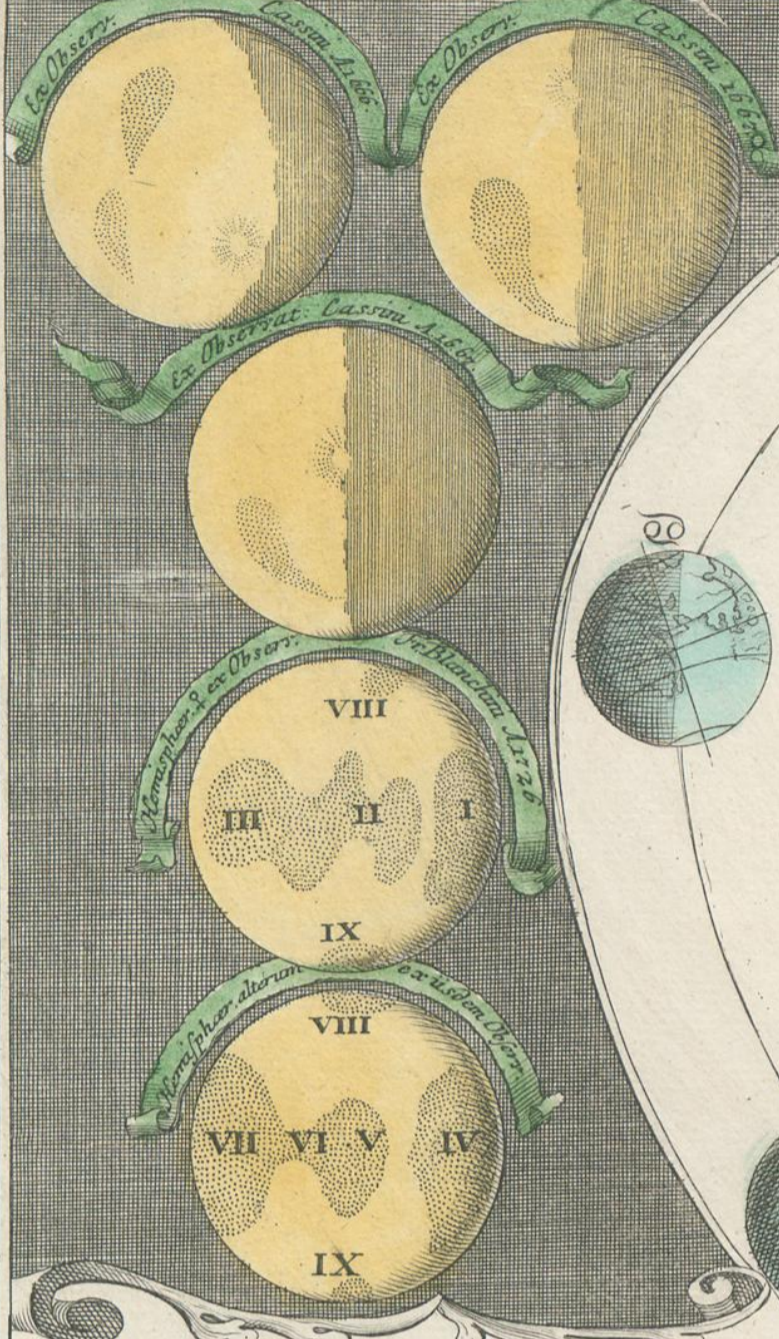
PHENOMENA IN PLANETIS PRIMARIIS

Quae facies diversas, ex illorum phasibus, maculis et fasciis seu zonis ortas, sistunt, exhibita

IOH. GABR. DOPPELMAIERO, Acad. Imp. Leopoldino-Carol. Nat. Cur. Societatum Regiarum Britannicae et Borussiae Sodali et Math. PP. Sumptibus Haeredum Homannianorum, Noribergae.

Zonae & maculae varii generis in Marte

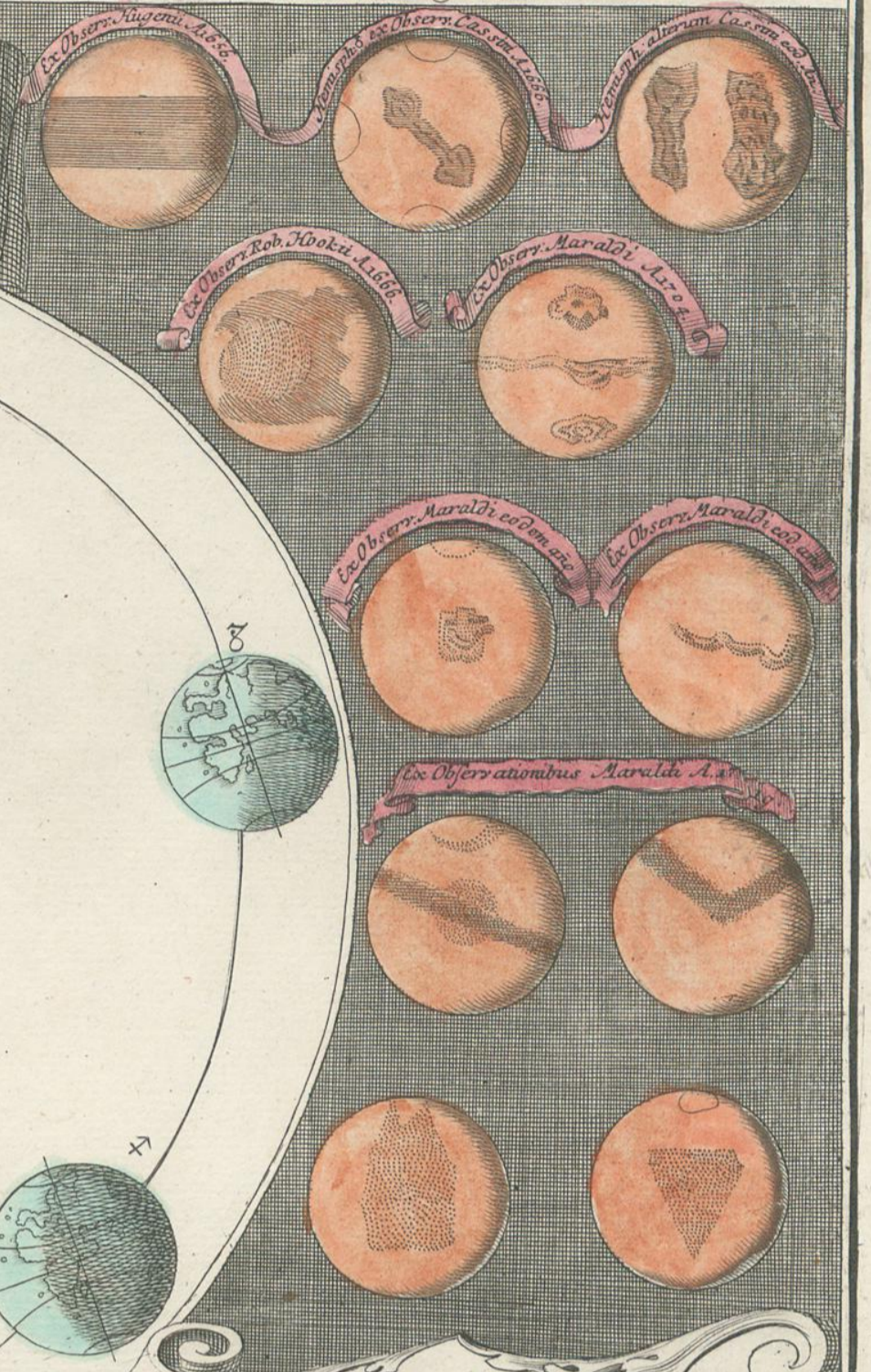
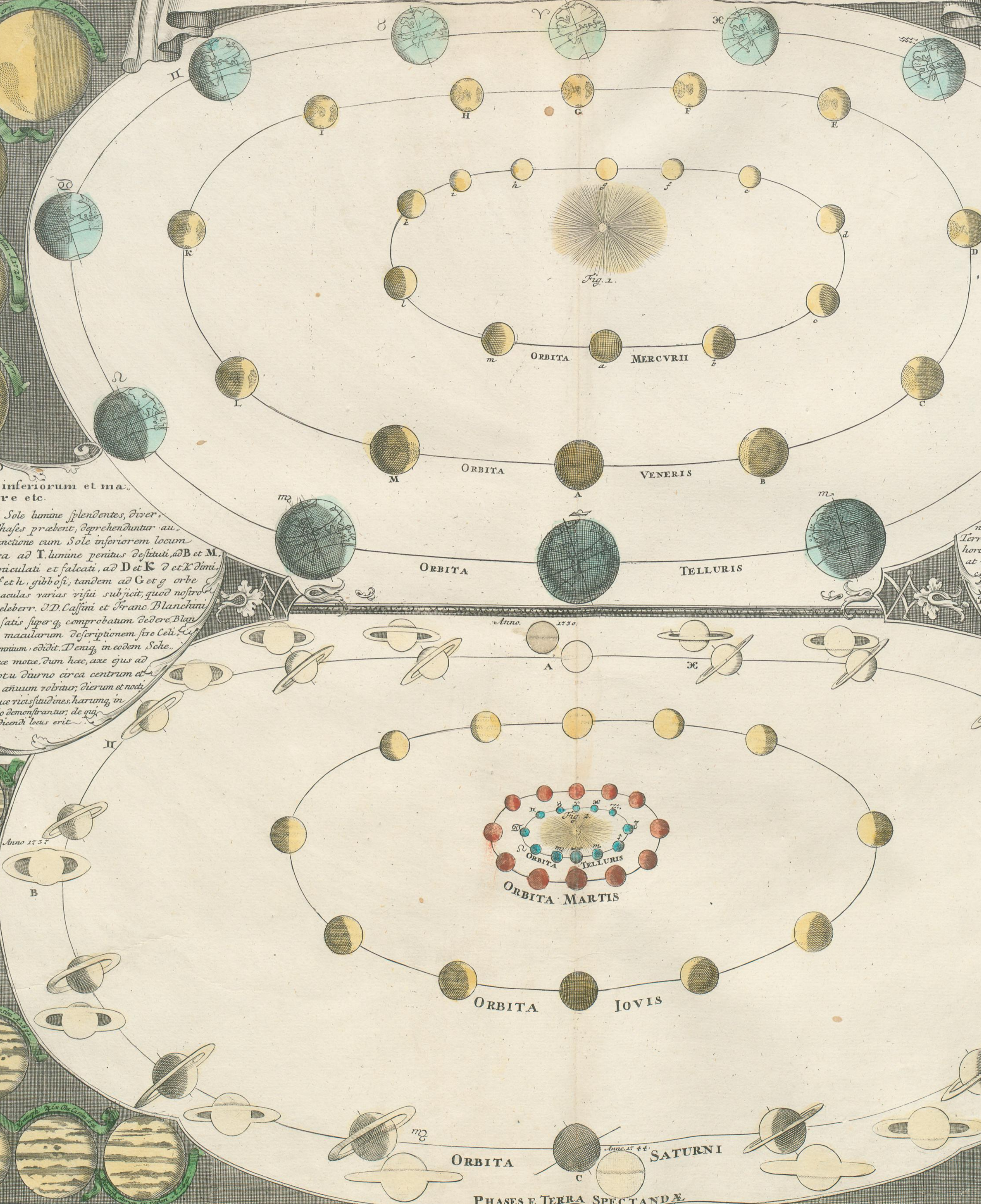
Maculae in Venere



De Phasibus Planetarum inferiorum et maculis in Venere etc.

Planete inferiores, mutuo a Sole lumine splendentes, diversas nobis a terra spectandas Phases praebent, apprehenduntur autem illi, cum ad A et a in Coniunctione cum Sole inferiorum locum obtinent, (vid Fig. 2) ex Terra ad T. lumine penitus destituti, ad B et M. C et L, ut et ad b et m catl. corniculati et falcati, ad D et K et L. dmi. diati, ad E et I et H, e et i. f et h, gibbosi, tandem ad G et g orbe pleno fulgentes. Venus porro maculas varias visu subiecit, quod nostro aeso Observations virorum celeberr. J. D. Cassini et Franc. Blanchini optime notae Tubis insinuate satis superq. comprobatae de dero Blau chinas etiam novam harum macularum descriptionem sine Celi Dogmaphiam et quadam primo omnium, edidit. Deniq. in eodem Sche matismo primo, ex Hypothesi terra mota, dum hac, axe ejus ad Eclipticæ planum inclinato, motu diurno circa centrum et per orbem suam in tra spatium aequum rotatur, diurnum et nocturnum varietates, tempore aequo vicissitudines harumq. in diversis locis differentibus, facili negotio demonstrantur, de quibus alibi dicendi locus erit.

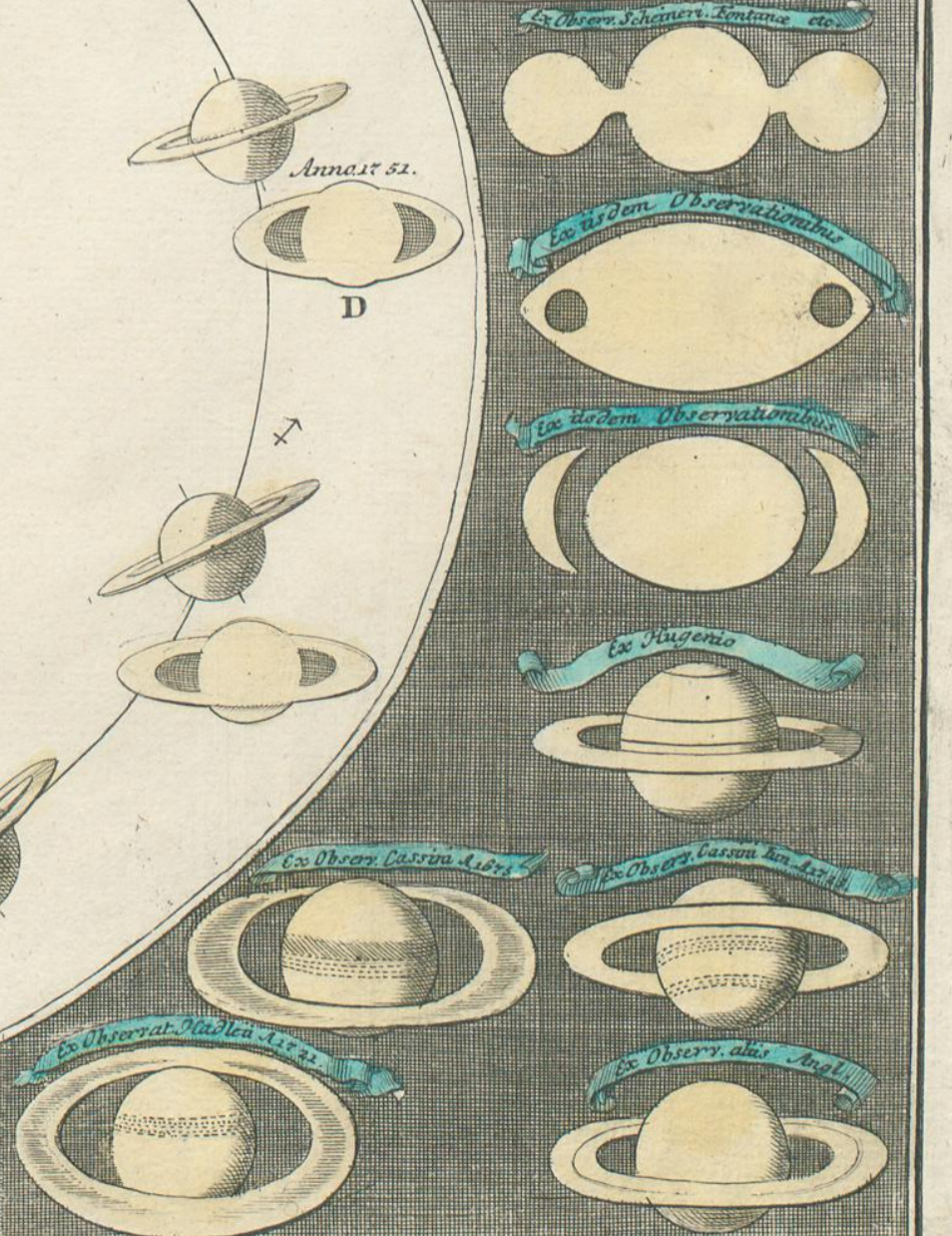
Fasciae et maculae in Iove



De phasibus, maculis et fasciis Planetarum superiorum

Planeta superiores eadem, prout inferiores, Observatori extra orbem Saturni constituto exhibent Phases, (vid Fig. 2) sed idem, dum in Sole positus fuerit, nullas praebet, cum omnes planetae ex illo semper orbe pleno rideantur, visu percipiet, imo nec ex Terra in Sole et Saturno aliquam, luminis phasim, ob per magnam horam a sole distantiam, respectu Terrae a Sole, nobiscum observabit, at vero in Marte, multo vicinior, nonnullas Phases, et quidem in conjunctione et oppositione, eundem orbe pleno, circa Quadraturam, lumine sero dimidiato, et postmodum gibboso splendentes, nunquam vero vel falcationem, vel corniculatum contemplari datum erit. Porro idem ob insignem macularum et fasciarum numerum, quem celeberrimi Hugenii, Cassini, Hevelii, et Maraldi observationes superpetarunt, plura nobis, ad latera tabulae notanda, exhibent. Maxime vero memoranda praebet Saturnus, qui annulo cinctus, facies diversas, temporibus Galilei, Scheineri, Fontanus, etc. imperfectas, pro vero a Hugenii tempore, perquam exactas praestantioribus Tubis instructis conspiciendas de dicit, addendo ipsi insuper observationes Cel. Cassini et Hevelii, secundum quas annulum Saturni duplicem apprehenderunt.

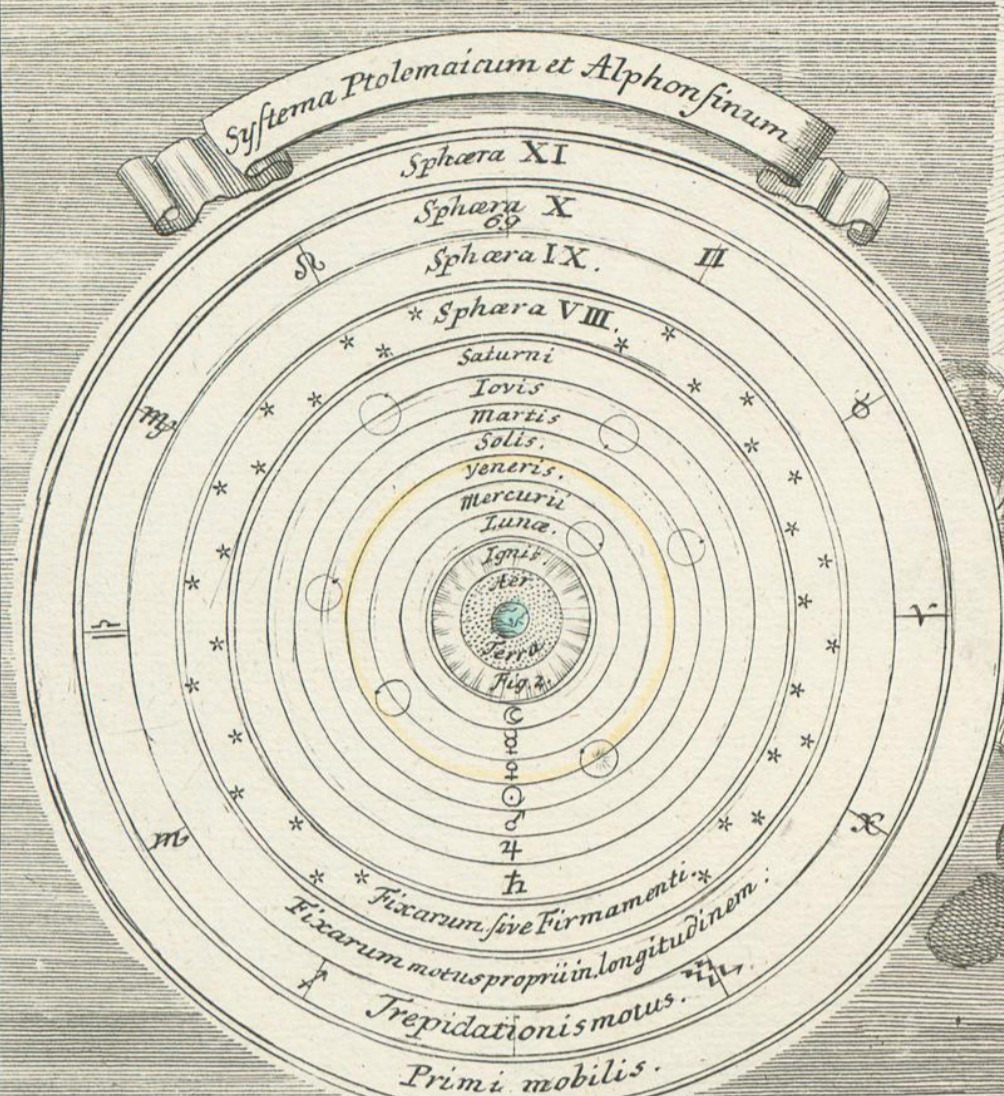
Phases varie et Zonae in Saturno



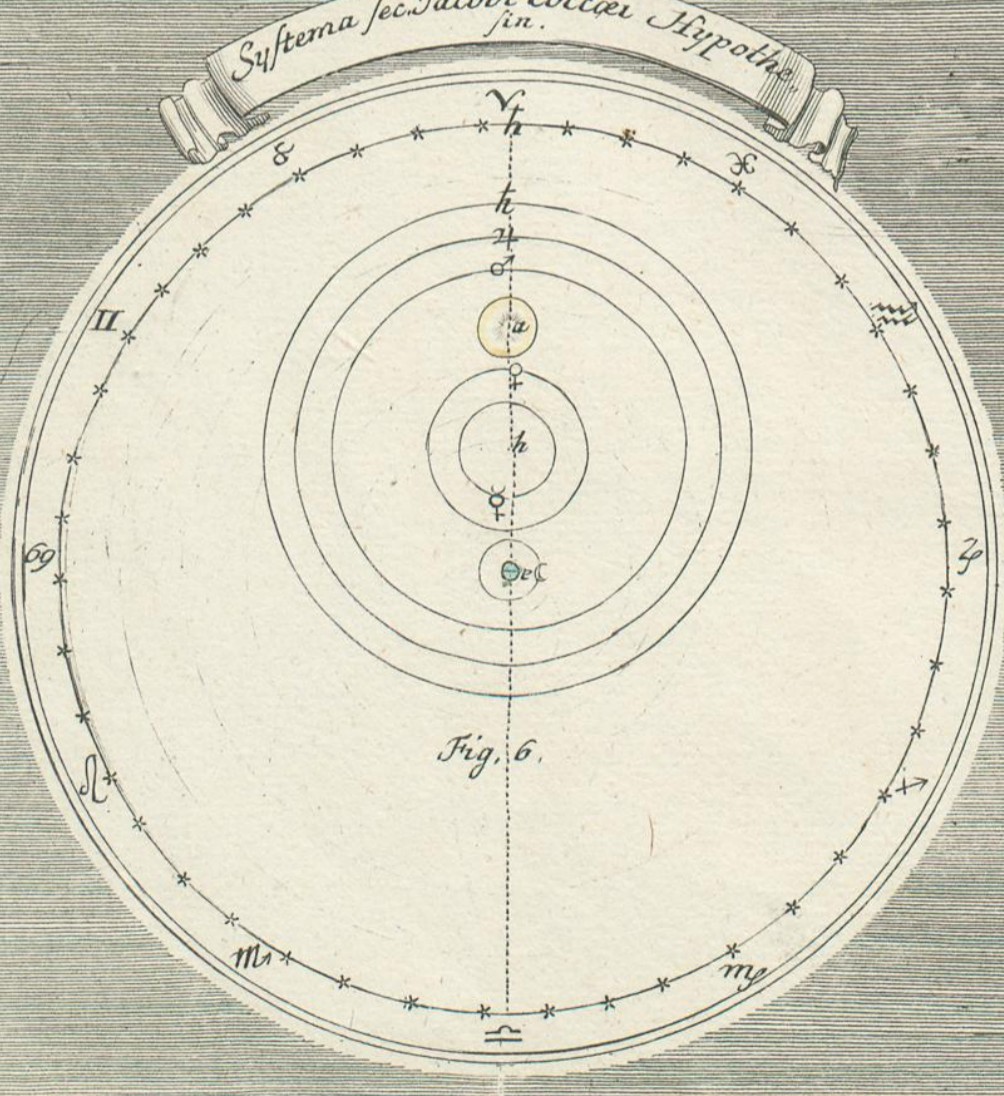
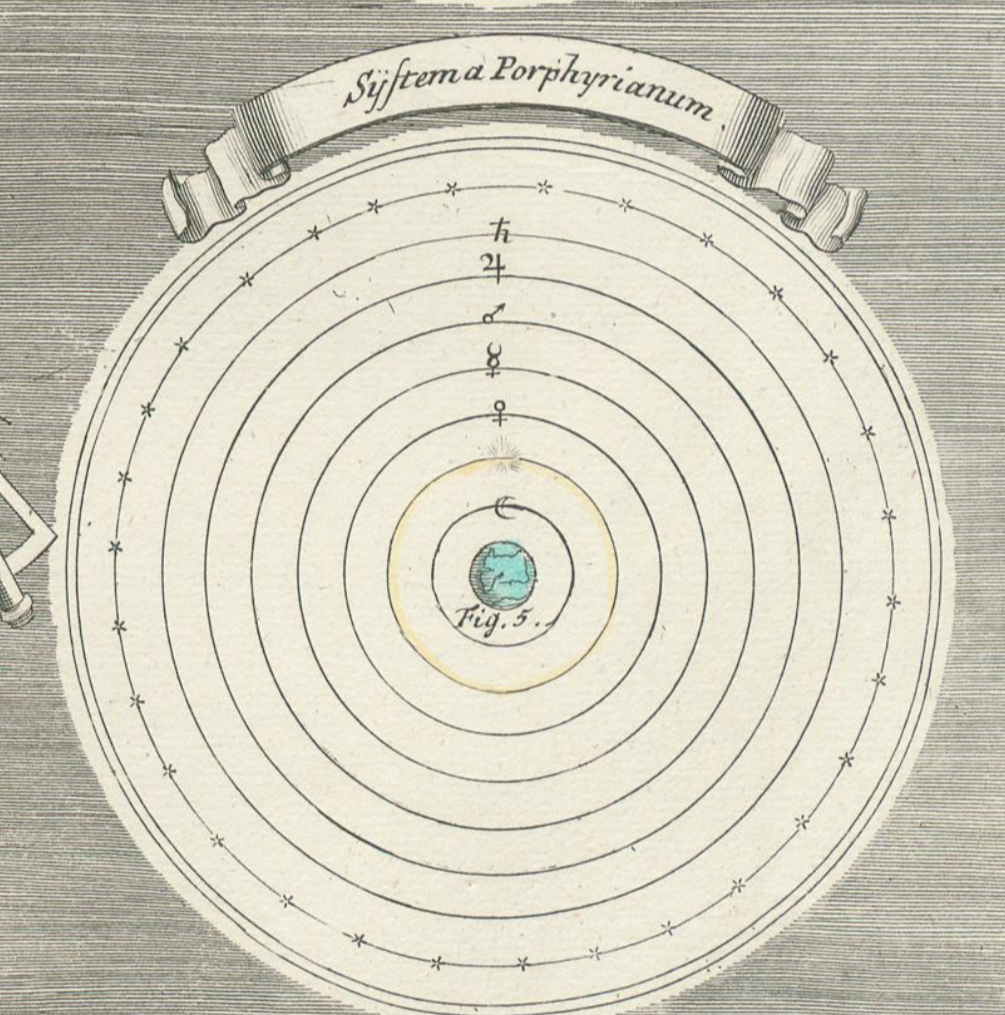
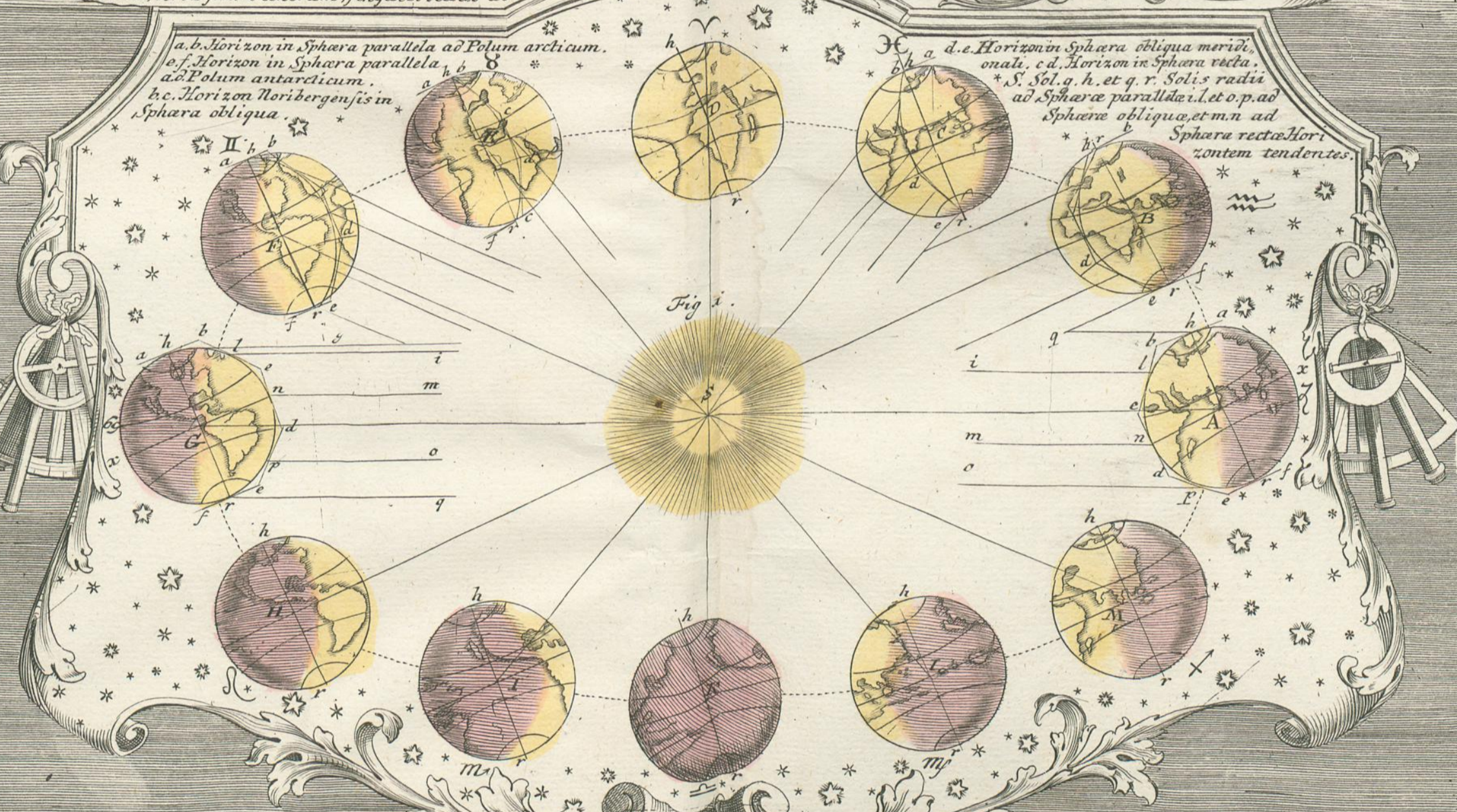
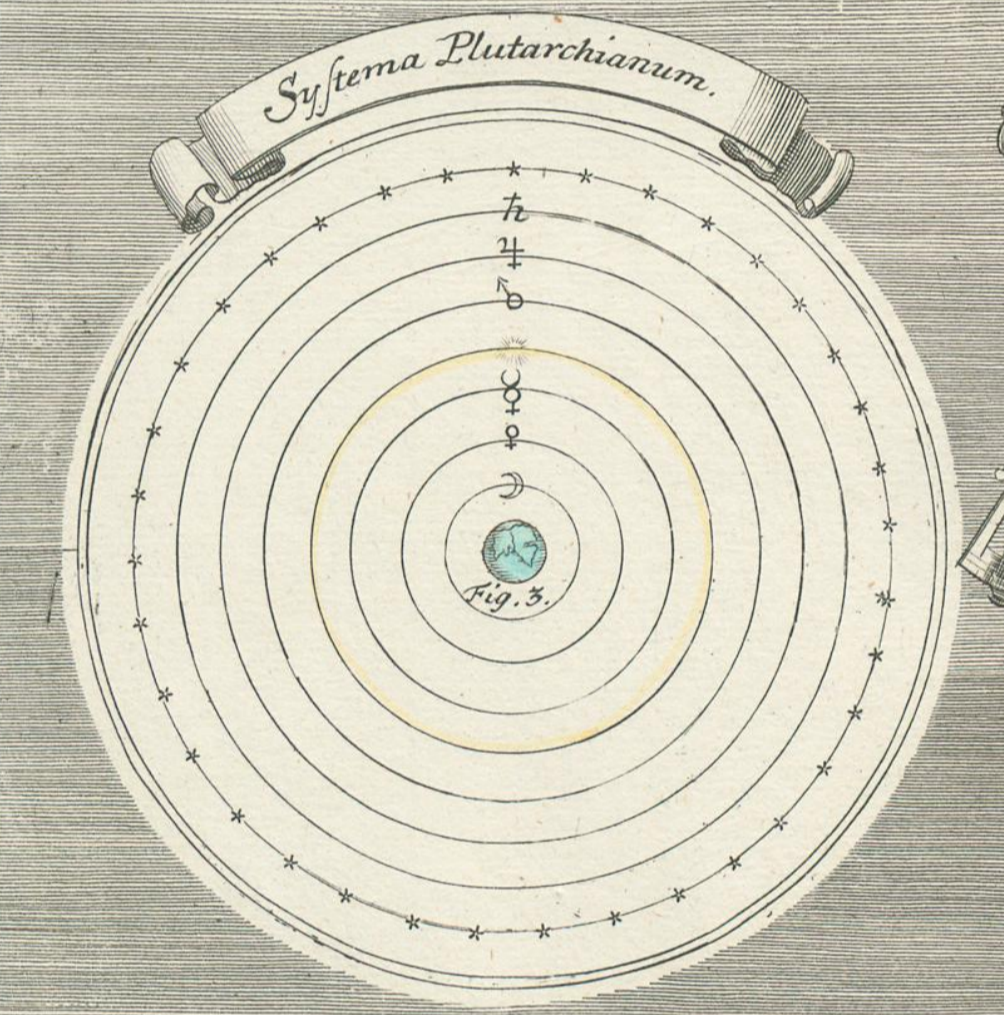
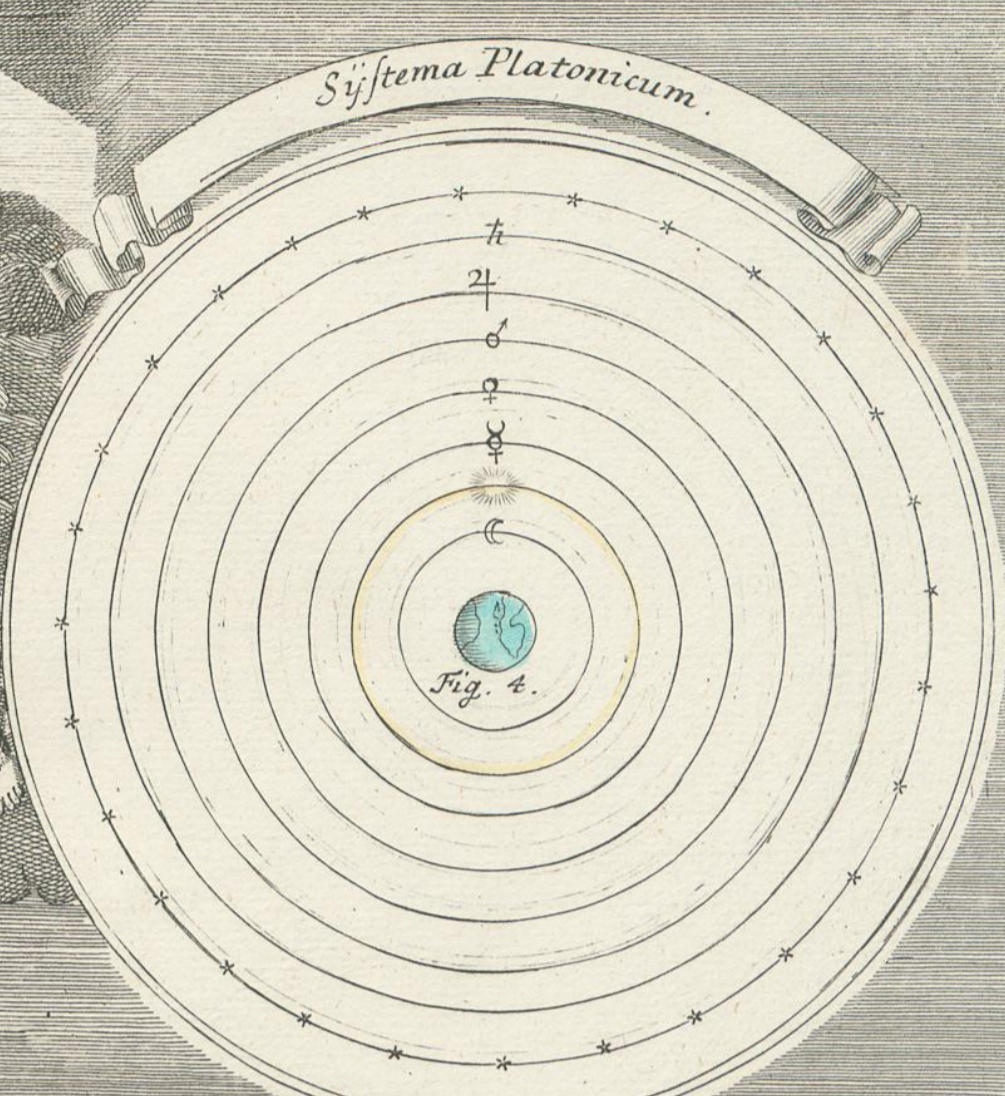
PHASES E TERRA SPECTANDA

PHENOMENA

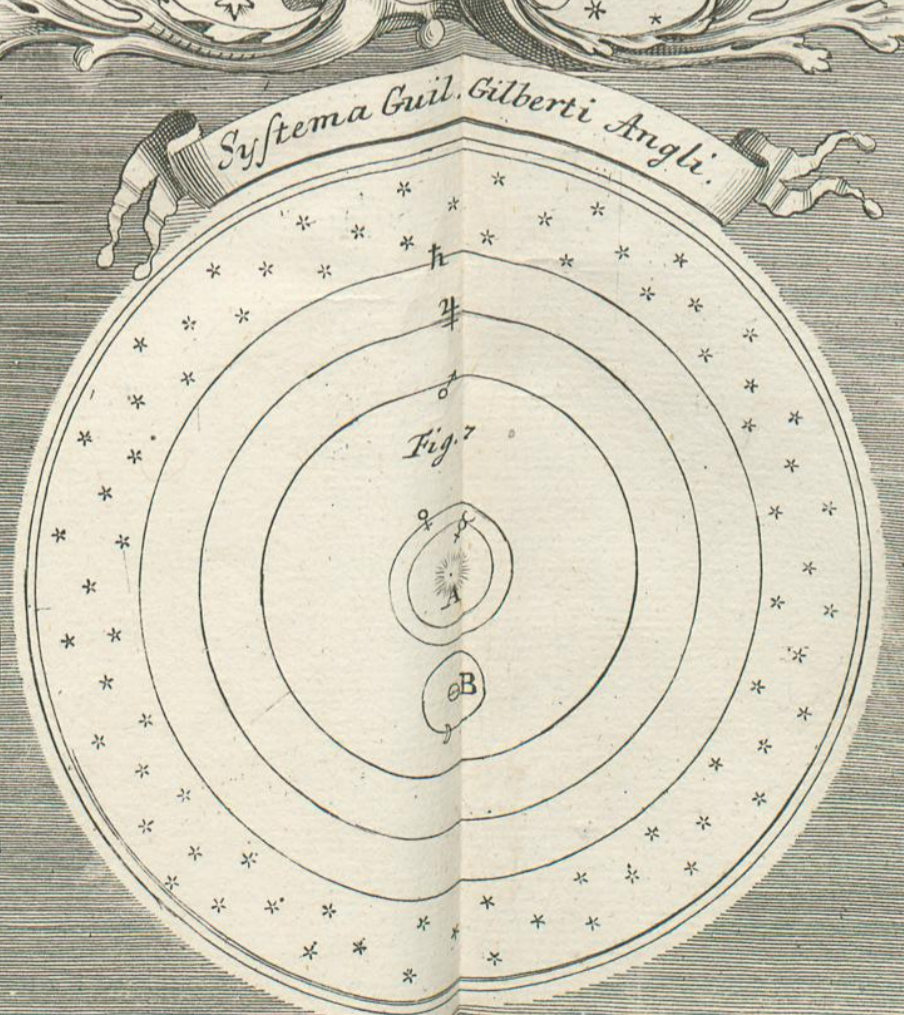
circa quantitatem dierum artificialium et solarium perpetuo mutabilem, ex Hypothesi copernicana deducta, cum aliis tam Veterum quam recentiorum Philosophorum Systematibus mundi notabilioribus exhibitis.
 a IOH. GAB. DOPPELMAIERO Acad. Cæs. Leopoldino Carol. Nat. Curios. Societatumque Regiarum Britannicæ, et Borussiae Sodali, et Math. Prof. Publ. Summius Herodum Humaniorum Norimbergæ



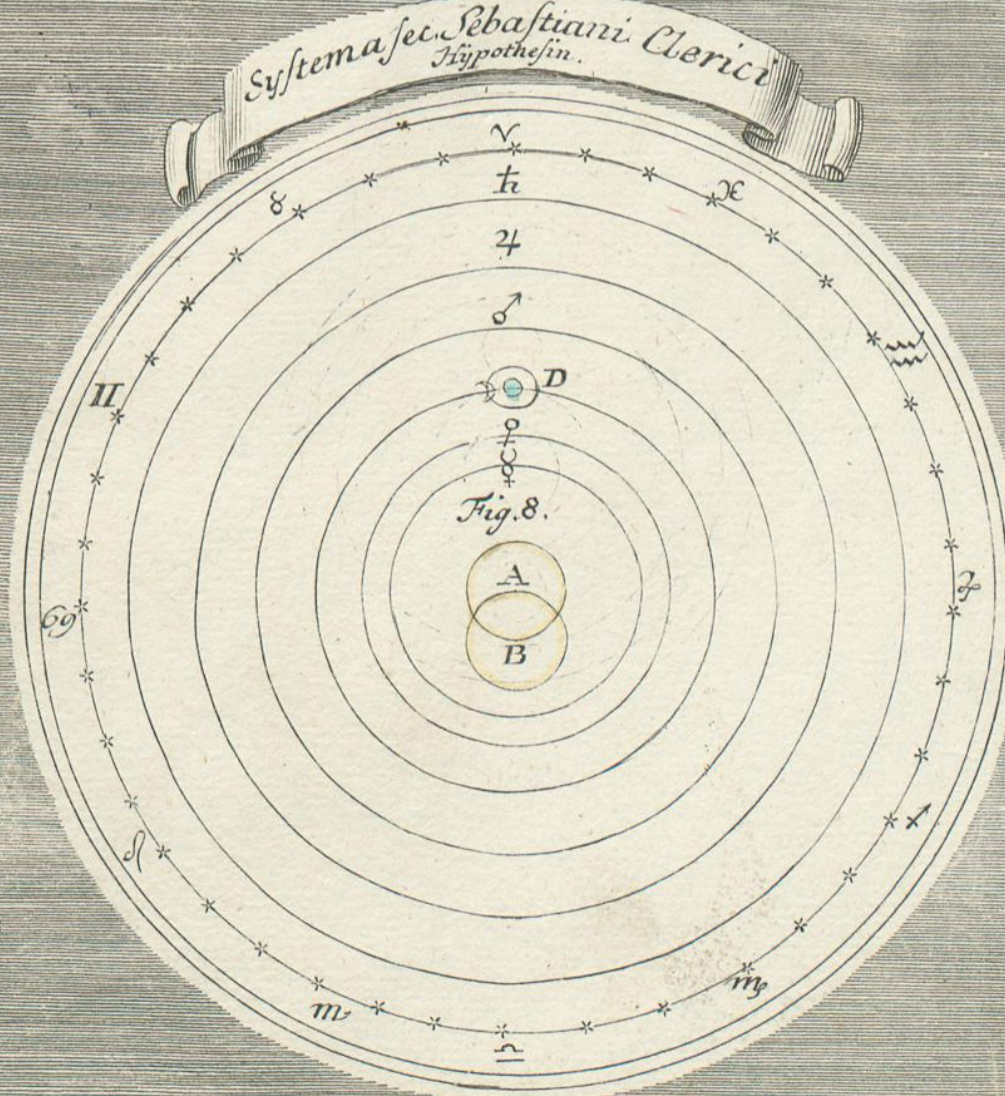
De dierum artificialium et solarium quantitate mutabili.
 Cum Terra secundum Copernici Hypothesin in elliptica plano per axem temporis spatium, ut et singulis cælestibus, circa axem suum polos, qui a plani elliptici poli in distantia graduum versus eandem loci, per seipsum dirigitur, ab occidente in orientem movetur; hinc fundamti loco positis, primo dierum artificialium longitudinem variationi, et noxiam sequenti modo deducimus: Si Terra ad A. C. vid. Fig. 1. in Solis orbita sit, et sub Meridiano aliquo, ex gr. Noribergensi, h. n. r. ad C. in Solis orbita brumali, sub eodemque Meridiano delibito modo quo ad situm, consistit, et concipitur, altitudo Solis Meridiana super Horizontem, hic super b. l. c. aut ultra impet Solis radio id cum radiis ex illis, Centro ad Centrum Terra ductis, A. et B. g. ob magnam Solis a Terra distantiam parallelis, in positione Terra ad A. sub angulo i. l. maxima, in alio vero ad C. sub angulo i. l. minima apparbit, que altitudines ab A. per B. C. D. E. usque ad l. minoras ad C. per H. I. K. L. i. que ad A. majores evadunt, ex qua altitudinum differentia circulozorum diurnorum arcus supra Horizontem nunc majores, nunc minores oriuntur; hinc et horum longitudines dierum, et noctium mutabiles esse necesse est. Porro et dies solares respectu ad datam alicujus loci Meridianum, habito, dum sol, ex motu terre, circa suum centrum, singulis diebus ad



De novis veterum Philosophorum mundi Systematibus.
 Inter mundi Systemata ab antiquis Philosophis tractata præcipue illud quo a Ptolemaico inscriptum, quod eundem cultore, ptolemaicum dictum, per aliquot millia annorum viguit; in hoc terra in medio universi, imobili, supponitur, quam aet ignis, ut et Sphæra Luna proximi ambit, et porro exceptis Sphæra Martis, Iovis, Saturni, harum quatuor, præter Solis Sphæram, circum se deservente, sive epicyclo, pro exhibendis planetarum motibus irregularibus, parat. Hinc Systemati loculo scriptum Christiani Will. Alphonsi, et Spiritus Sancti, duas novas Sphæras, etiam, pro fixarum motu proprio in longitudinem, alteram pro motu trepidationis, salvanco, addiderunt, quæ tandem Sphæra primi mobilis vocavit C. Fig. 2. hoc tamen in his temporibus, ob varios errores ab Astronomis improbatum et plane rejectum est. Systemata Ptolemaico simili admodum duntaxat, uterum, nunc Systema plutarchianum (Fig. 3.) Platonium C. Fig. 4. et porphyrianum (Fig. 5.) que habito respectu ad situm Sphærarum pro Sole Venere Mercurio tantum et interio, et a Ptolemaico differunt, prout ex inscriptis figurarum facile patet.



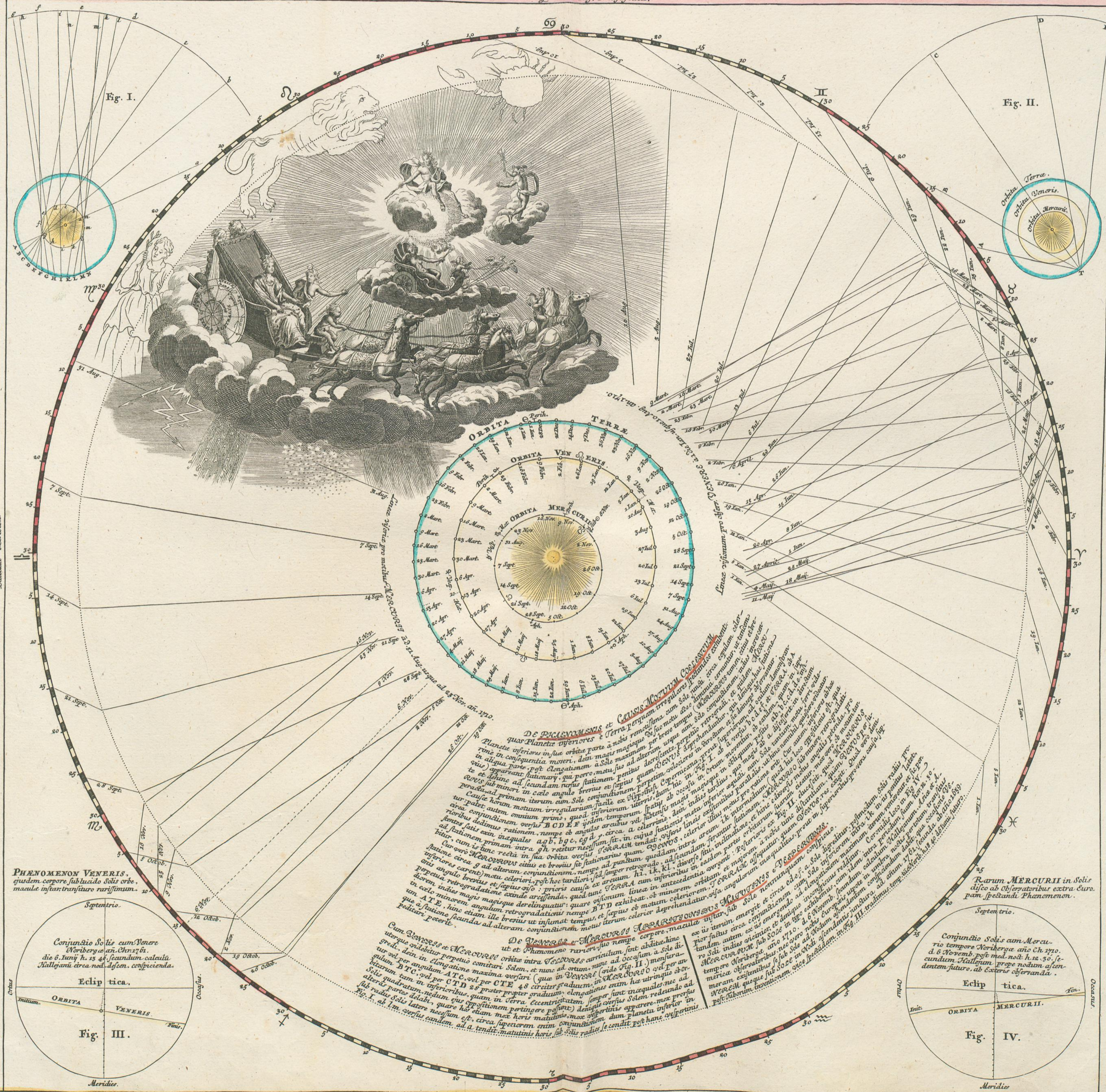
De aliis recentiorum Philosophorum Systematibus mundi.
 Nonnulli nostri ævi Philosophi alia que Systemata commenti sunt, quibus tria, quæ maxime immotuerunt, in sequentibus exhibentur, primum est Guil. Gilberti, Angli, Auctori in hoc ad A. Solem in universi medio imob. lem, quidem que pro centro orbitarum, quæ planetarum motus dicitur, ab se habent, statuit; in alio vero loco, cent. in orbita lunaris et Terra ad B. (vide Fig. 7.) circa axem mobilis et in se, si vi magnetica prædicta ponit, ex qua motu quodam nutatoria delecta Phenomena motuum planetarum salvare conatus est. Secundum est Jac. Coccei, Belgæ, qui in recta cetera tempe a. h. e. supponit, sicut in orbita, quæ circa primum Sol. in orbita suis orbitis et circa tertium, fixæ et Luna, hoc est circa terram, tanquam centrum, per quam com. Penationem ille apparentis motuum in planetis demonstrare visus est. Tertium est Sebastiani Clerici, hinc Auctori pro suo stabilis in d. Systemate, circa Terram B. sicut in orbita, in quo est, et radii quorum orbitarum centrum est in A. sicut Lunam circa Terram, et Solem circa Bin. circulo intra dimidium antipatum, quon proximo movetur, ita id hoc modo concentricitas, quæ quibus ex prædictis mente, carere possunt, quæ quæ, men adhuc examinanda sunt.



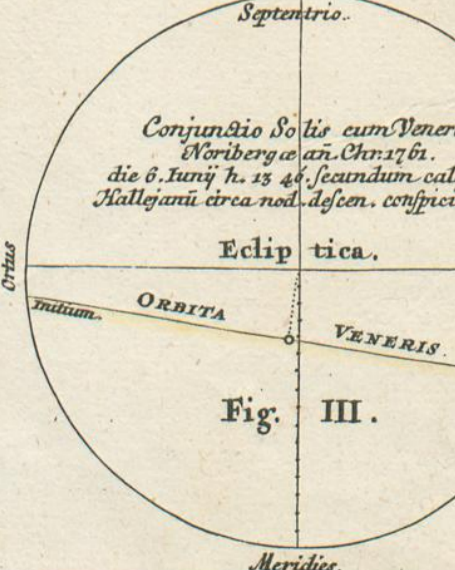
PHENOMENA MOTVVM IRREGVLARIVM
 quos Planetæ inferiores **VENVS** ET **MERCVRIVS** ad annum Salutis **MDCCLX**
 Directionibus, Stationibus et Retrogradationibus suis à **TERRA** spectandos præbent, exemplo singulorum Periodi pro Hypotheseos Copernic. firmamento Geometricè demonstrata
 à **IOH. GABRIELE DOPPELMAJERO MATHEM. PROF. PVBL.** operâ **IOH. BAPTISTÆ HOMANNI NORIBERGÆ.**
Cum Privilegio Sac. Caf. Majestatis.

MOTVS VENNERIS per integram suam revolutionem à principio anni 1710 ad medium usque Augusti è Terra inaequalis secundum Eclipticam spectandus.

MOTVS MERCVRII intra periodum suam post medietatem anni 1710 è Terra irregularis secundum signorum consequentia observandus.



PHENOMENON VENNERIS.
 eadem corpore sub lucida Solis orbe
 macule infra transituro rarissimum.

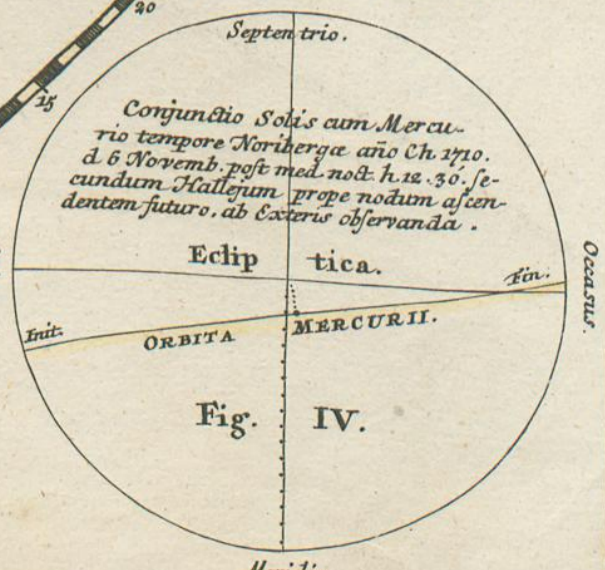


DE PHENOMENIS ET CAUSIS MOTVVM IRREGVLARIVM VENNERIS ET MERCVRII.
 quæ Planetæ inferiores è Terra per ipsam à principio anni 1710 ad medium usque Augusti spectandus. Motus Venneris per integram suam revolutionem à principio anni 1710 ad medium usque Augusti è Terra inaequalis secundum Eclipticam spectandus. Motus Mercurii intra periodum suam post medietatem anni 1710 è Terra irregularis secundum signorum consequentia observandus.

Planete inferiores in suis orbitis per ipsam à principio anni 1710 ad medium usque Augusti spectandus. Motus Venneris per integram suam revolutionem à principio anni 1710 ad medium usque Augusti è Terra inaequalis secundum Eclipticam spectandus. Motus Mercurii intra periodum suam post medietatem anni 1710 è Terra irregularis secundum signorum consequentia observandus.

Planete inferiores in suis orbitis per ipsam à principio anni 1710 ad medium usque Augusti spectandus. Motus Venneris per integram suam revolutionem à principio anni 1710 ad medium usque Augusti è Terra inaequalis secundum Eclipticam spectandus. Motus Mercurii intra periodum suam post medietatem anni 1710 è Terra irregularis secundum signorum consequentia observandus.

Phenomenon Mercurii.
 ab Observatoribus extra Eur.
 part. spectandum.



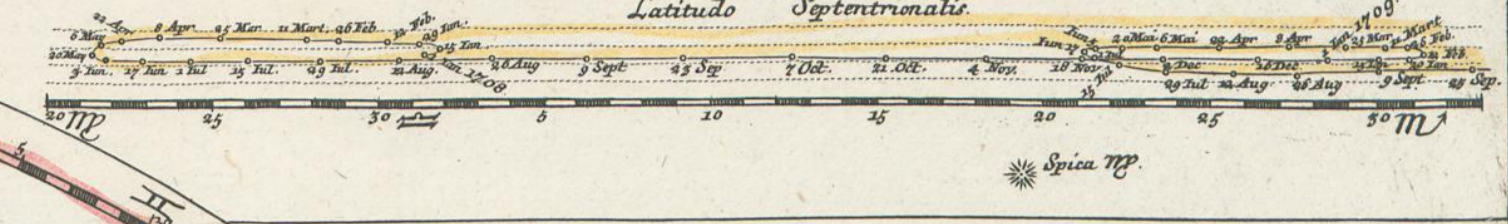
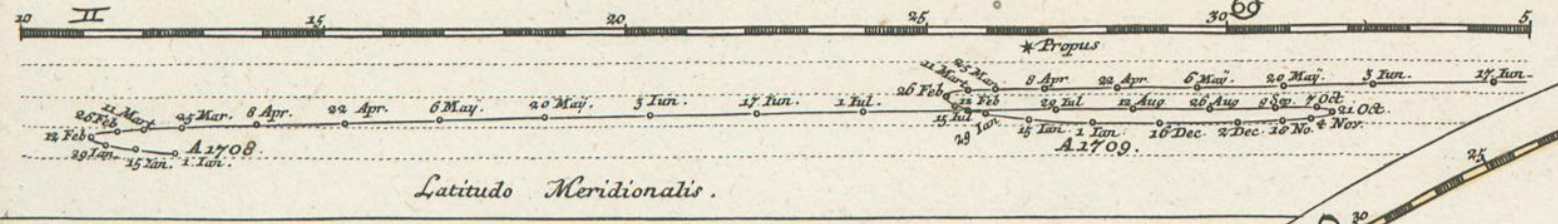
EPHEMERIDES MOTUUM COELESTIUM GEOMETRICA

In quibus secundum Hypothesin Copernicam omnia Motuum Planetariorum irregularium Phænomena h.e. Directiones Stationes et Retrogradationes præcipue ad añ. Chr. 1708. et 1709. ut et eorum causæ curiosè ad oculum demonstrantur à IOH. GABR. DOPPELMAJERO MATH. PROF. PUBL. operâ IOH. BAPT. HOMANNI NORIMBERGÆ.

Motus SATURNI à principio anni 1708 ad 17 Junij anni sequentis et Terra irregularis observandus.

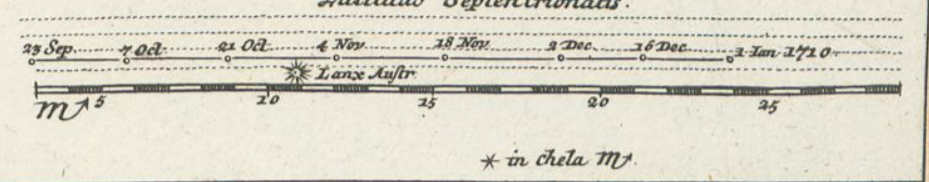
Cum Privilegio Sac. Cæs. Majestatis.

Motus IOVIS irregularis ab initio anni 1708 ad 23 Sept. añi sequentis et terra mota in celo spectandus.



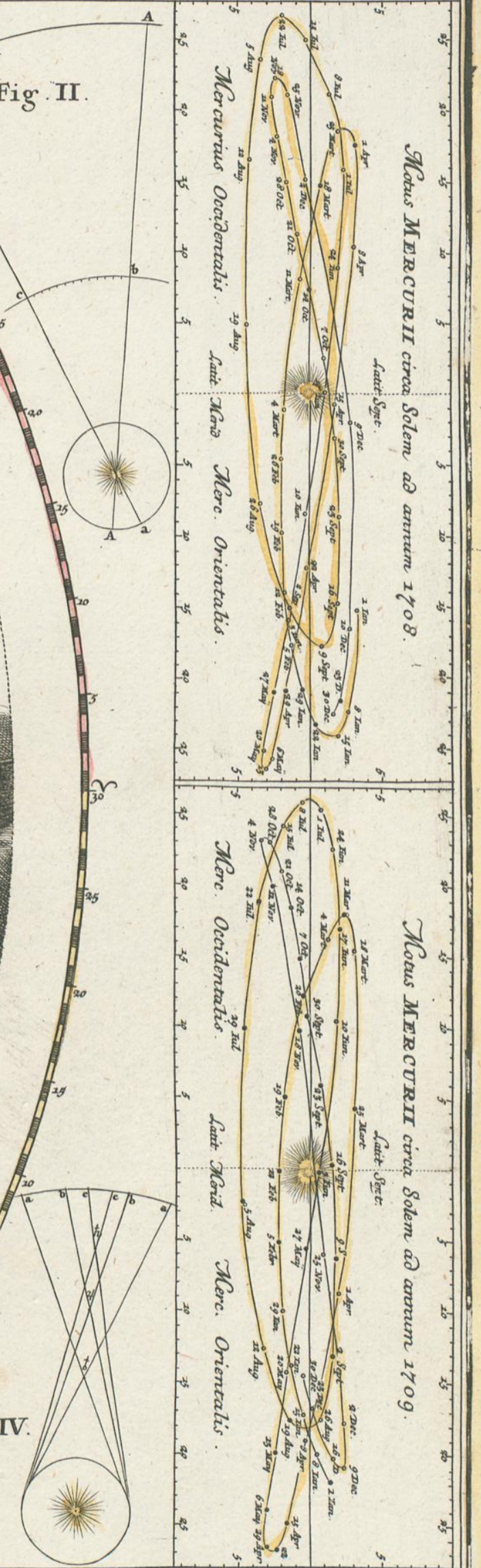
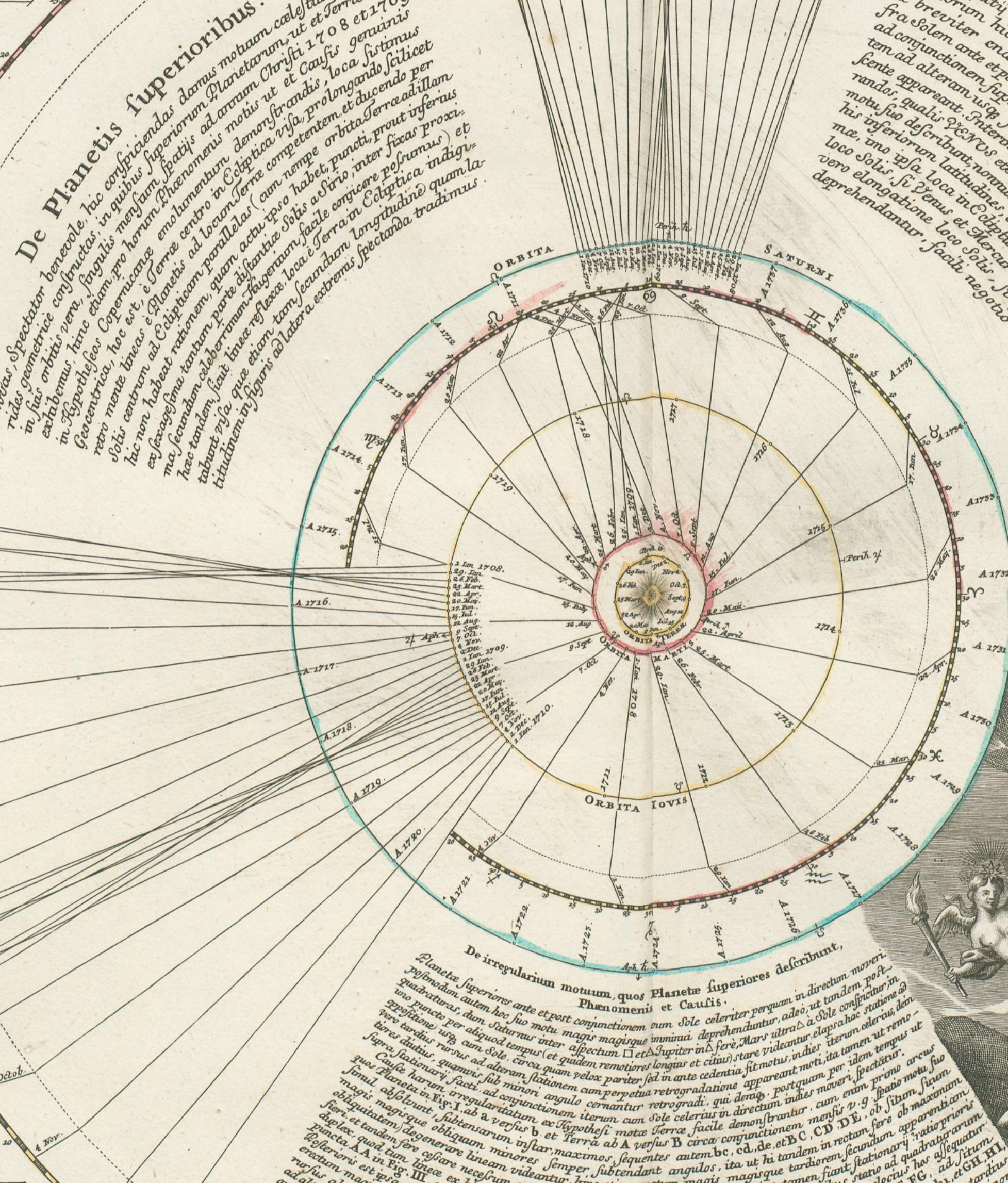
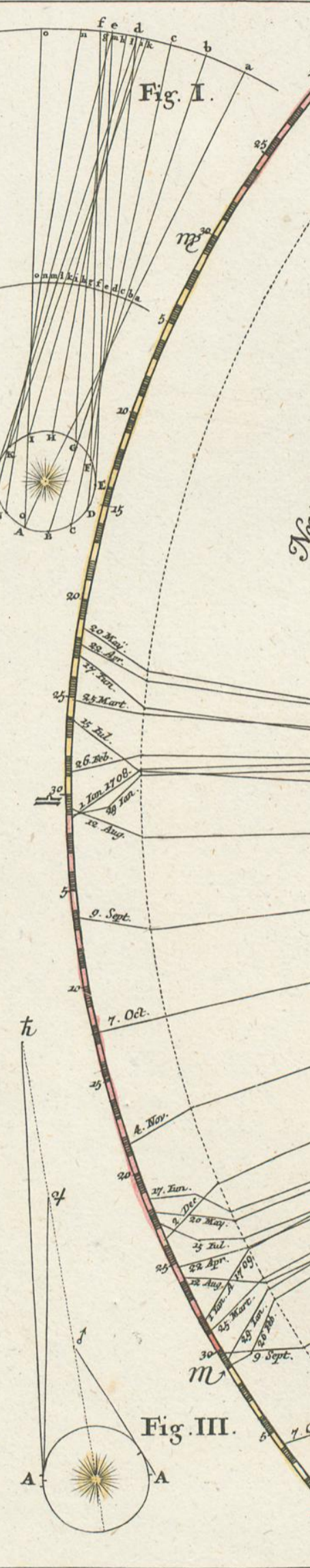
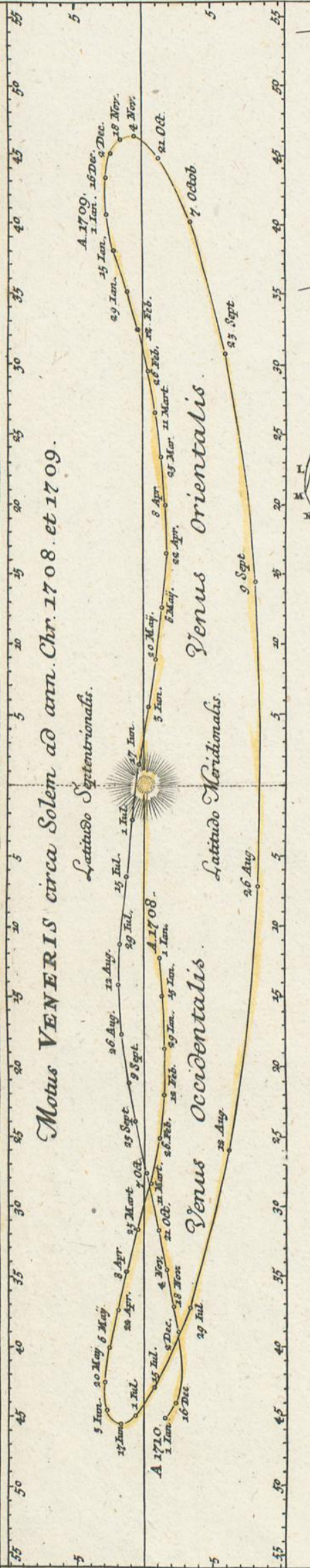
Continuatio motus SATURNI à die 17. Jun. 1709. ad finem usq. ejusdem anni.

Continuatio motus IOVIALIS à 23. Sept. 1709. usque ad finem ejusdem anni.



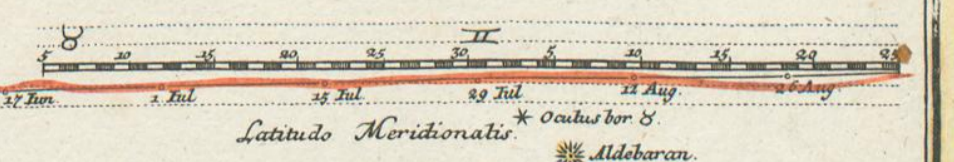
De Planetis Superioribus. Nova, Spectator benevole, hæc conspicendas domus motuum celestium Ephe...

De Planetis inferioribus. Cum ob statij angustiam Planetarum inferiorum loca per orbis puncto...



Motus MARTIS à die 1 Jan. añ 1708 ad 11 usq. Mart ejusd. añ.

Ejusdem MARTIS motus à 17 Junij usque ad 9. Sept. añi 1708.



Idem MARTIS motus ab 11 Martij die ad 17 Junij Anni 1708. continuatus.

Ultima MARTIS motus irregularis a 9 Sept. usq. ad finem Julij seq. anni delineatio.



Proportio Systematis Solaris ad partem sexagesimam distantie Solis à Sirio, fixarum proxima, secundum Hypothesin Flagenianam.



MOTUS IN COELO SPIRALES

Quos Planetae inferiores VENUS et MERCURIUS secundum Tycho-nicorum Hypothesin exhibent, pro exemplo ad annum Christi praecipue 1712 et 1713.
Geometrice descripti a IOH. GABRIELE DOPPELMAJERO MATHEM. PROF. PUBL. opera IOH. BAPTISTAE HOMANNI
Cum Privilegio (NORIBERG.) Sac. Caes. Majestatis.

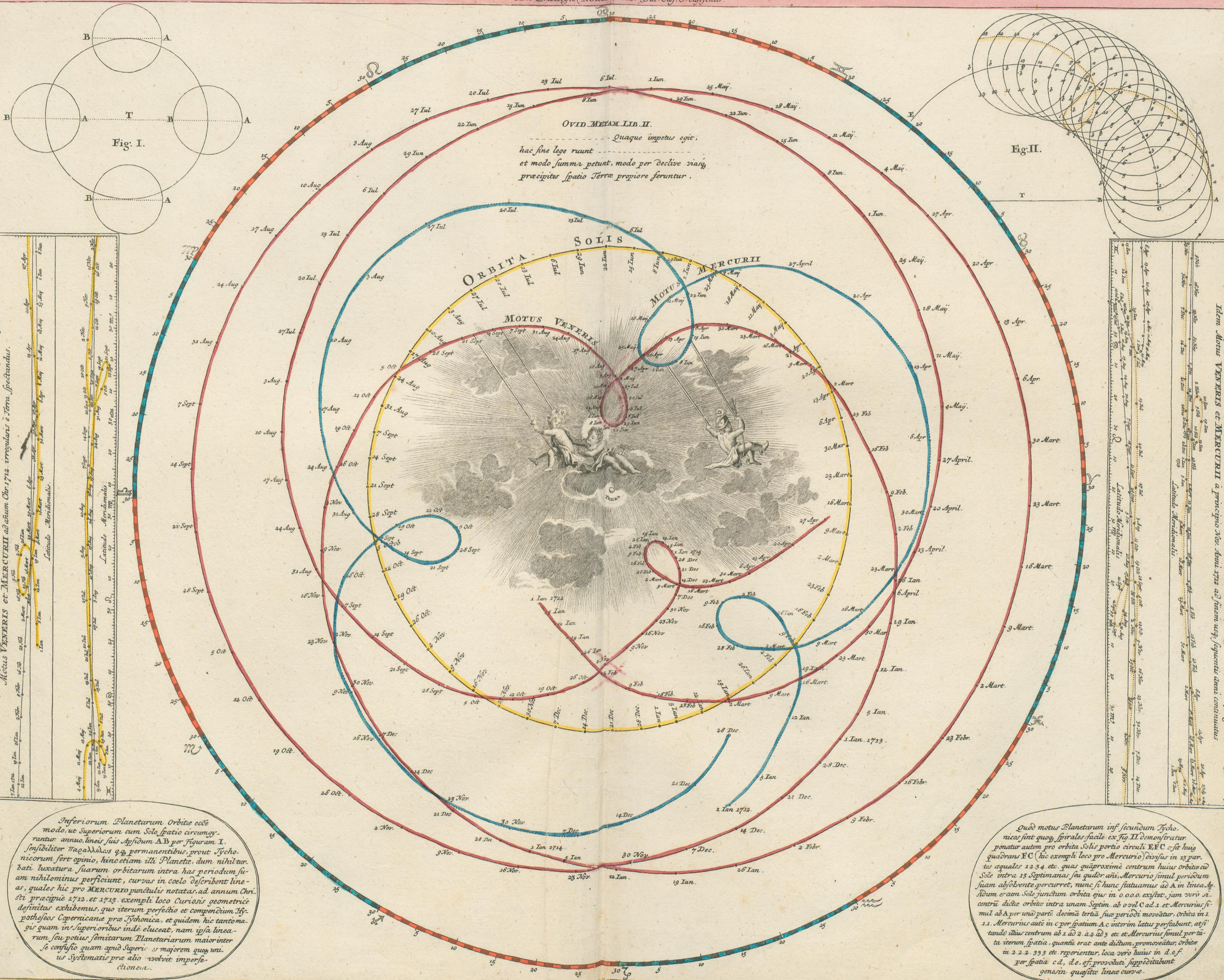


Fig. I.

Fig. II.

OVID METAM. LIB. II.

Quaque impetus egit,
hac sine lege ruunt
et modo summa petunt, modo per declivis vias,
praecipites spatio Terrae propiore feruntur.

Motus VENERIS et MERCURII ad annum Chr. 1712. irregularis e Terra spectandus.

Tempus	Latitudo Mercurialis	Latitudo Venerialis
1. Ian. 1712	10.0	10.0
1. Ian. 1713	10.0	10.0
1. Ian. 1714	10.0	10.0
...

Idem Motus VENERIS et MERCURII a principio Nov. anni 1712 ad finem usq. sequentis anni continuatus

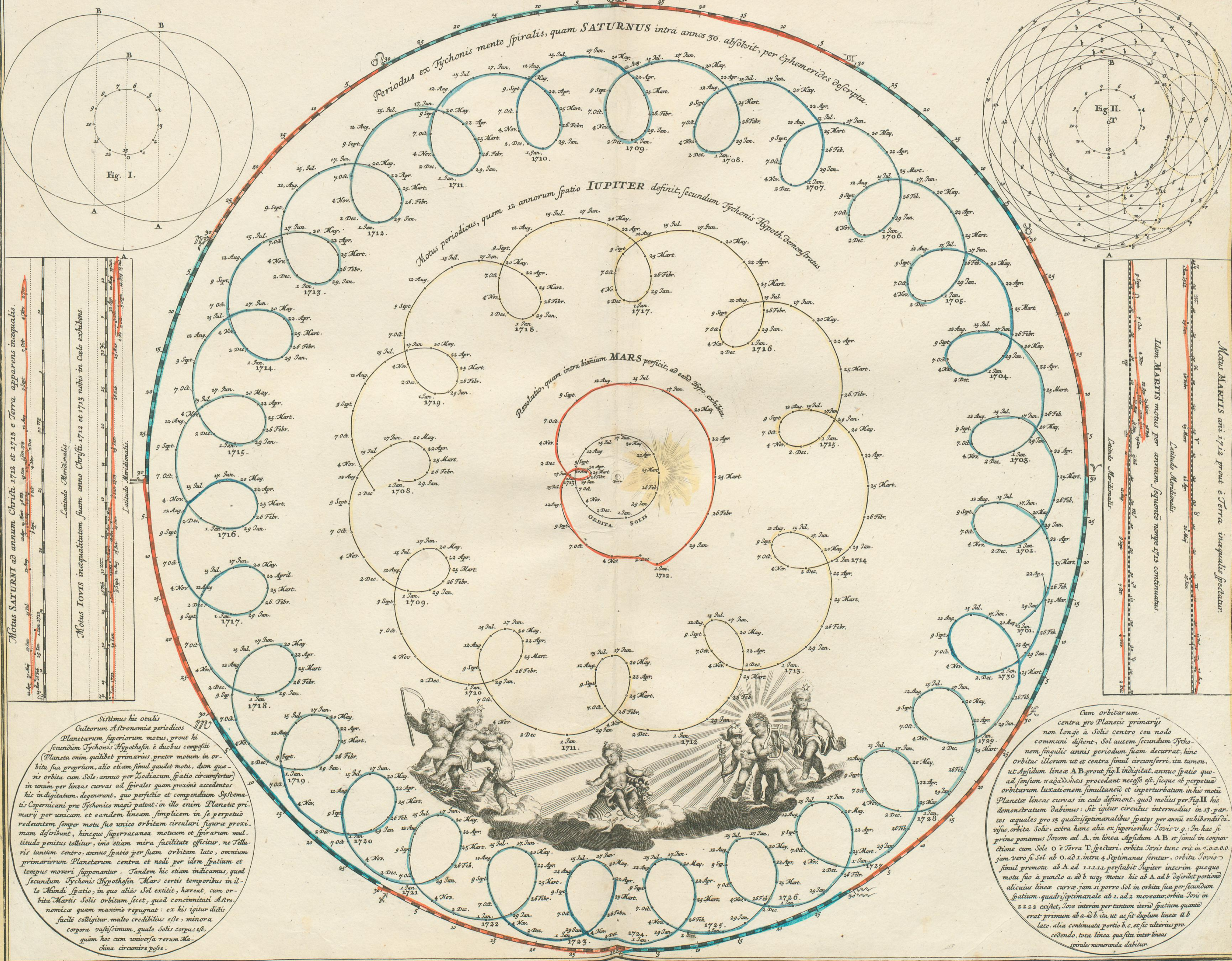
Tempus	Latitudo Mercurialis	Latitudo Venerialis
1. Ian. 1712	10.0	10.0
1. Ian. 1713	10.0	10.0
1. Ian. 1714	10.0	10.0
...

Inferiorum Planetarum Orbitae eodem modo, ut Superiorum cum Sole spatio circumgyrantur annuo, lineis suis Apfidum AB per figuram I. sensibilibus parabolis qz permanentibus, prout Tycho-nicorum fert opinio, hinc etiam illi Planetae, dum nihilur-bati luxatorum suarum orbitarum intra has periodum suam nihilominus perficiunt, curvas in coelo describunt lineas, quales hic pro MERCURIO punctulis notatas ad annum Christi praecipue 1712 et 1713, exempli loco Curiosis geometricis definitas exhibemus, quo iterum perfectio et compendium Hypothesos Copernicanae pra Tycho-nica, et quidem hic tanto magis quam in superioribus inde eluceat, nam ipsa linearu-m seu potius semitarum Planetarum maiorem inter se confusio quam apud Superi-orem maiorem quoz un-us Systematis pra alio resolvit imperfectionem.

Quid motus Planetarum inf. secundum Tycho-nicorum sint quoz spirales facile ex fig. II demonstratur. ponatur autem pro orbita Solis portio circuli EFC et sit huius quadrans EC (hic exempli loco pro Mercurio) circulus in 12 partibus aequalis 1. 2. 3. 4. etc. quas quaproxime centrum huius orbitae ad Sole intra 12 Septimanas seu quodvis anni, Mercurio simul periodum suam absolvente percurreret, tunc si hunc statum ad A in linea Apfidum eam Sole junctam orbita eius in o. o. o. existat, jam vero si centrum dicte orbitae intra unam Septim. ab o vel C ad 1. et Mercurius simul ab A per unam parte decima tertiam suo periodi moveatur, Orbita in 1. 1. Mercurius autem in c per spatium A. c interim latus perstabunt, atq. tandem illius centrum ad 2. ad 2. a. 2. ad 3. etc. et Mercurius simul per unam partem spatia, quantum erat ante dictum, promoveatur, orbita in 2. 2. 2. 3. 3. 3. etc. reperietur, loca vero huius in d. e. f. per spatia c. d. d. e. f. proinde supradictantur generis quatuor lineae curvae.

MOTVS PLANETARVM SVPERIORVM

qui secundum TYCHONIS Hypothesin singulis suis periodis per lineas spirales contingunt, exempli loco in primo Seculi XVIII triente geometricè exhibiti à IOH. GABR. DOPPELMAJERO MATH. PROF. PUBL. operâ IOH. BAPT. HOMANNI NORIBERGÆ. Cum Privilegio Sac. Caf. Majestatis.



TABULA SELENOGRAPHICA

in qua
Lunarium Macularum exacta Descriptio secundum Nomenclaturam
Præstantissimorum Astronomorum
tam

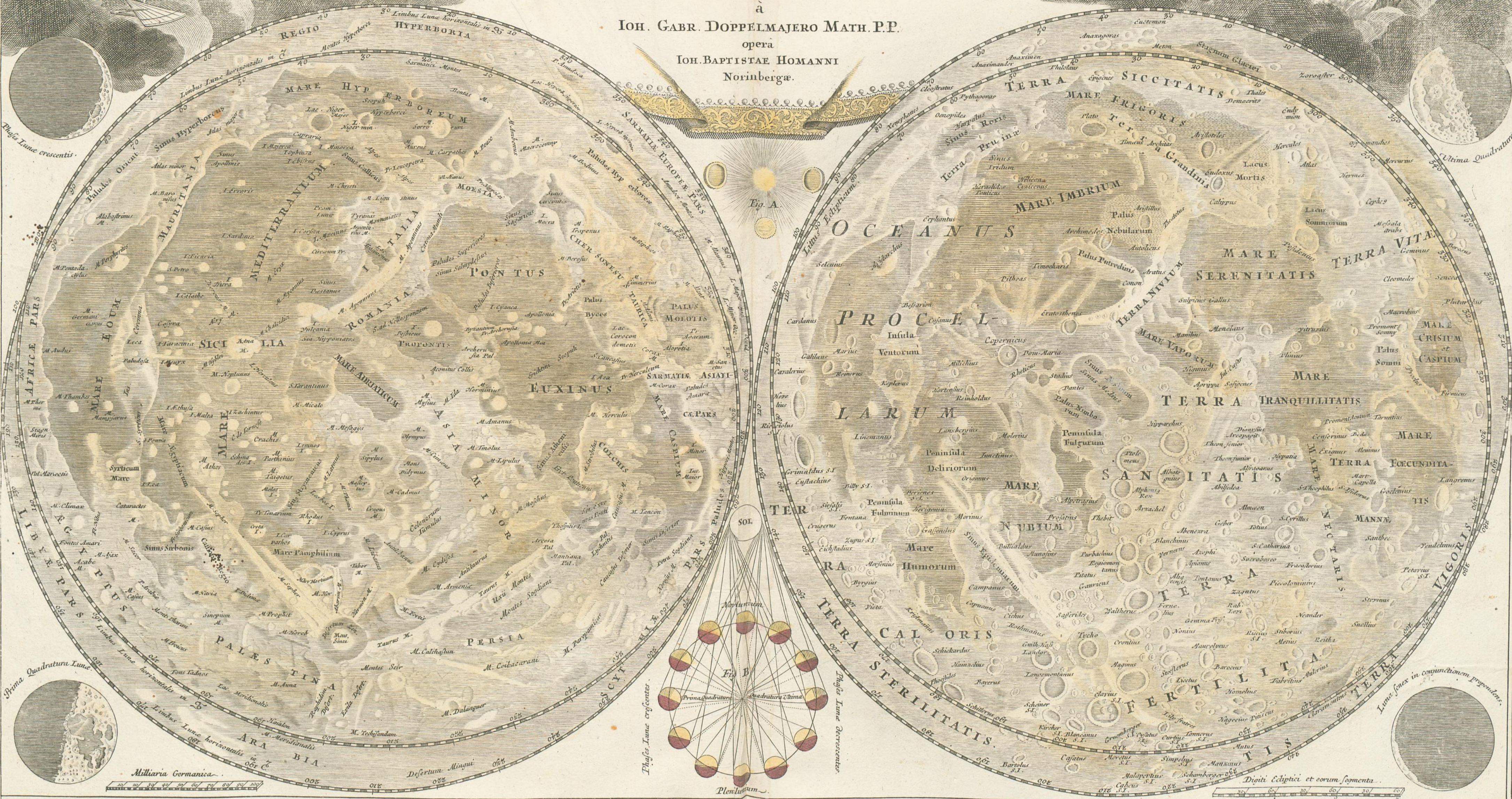
HEVELII quam RICCIOLI

Curiosis Rei Sidereæ Cultoribus exhibetur

à
IOH. GABR. DOPPELMAJERO MATH. P.P.

opera
IOH. BAPTISTAE HOMANNI

Norinbergæ.



Nullum inter corpora caelestia, ex quo tempore Veteres sacre Uranie additi omnino moverant lapidem, ut Siderum nature & affectiones quam maxime foverent in aprico positæ, cunctarum vixit magis admirationem, & multiformi ambage (si cum Plinio loqui liceat) torfit contemplantium ingenia, proximam quippe ignorari sedis indignitatem, quam ipsa Luna, varietate macularum imprimis miranda; sed nec mirari nos subeat, cum medijs tunc destituti, quibus nunc Lunam accuratius inspicere & contemplari nobis hodie datum, oculis scilicet armatis; hinc etiam deficiente hoc Tuborum opticorum apparatu diversas de Lunæ substantia & maculis nullo oculo visis fovere opinionem non potuerit non Antiqui illi rei sidereæ Cultores; alij enim cum Clearcho & Argyrippa maculas Lunares nostri Oceani imaginem in Luna tanquam in speculo conspicuum esse, alij hæc & certis corporibus, que Solem inter & Lunam jaceant originem ducere existimaverunt; alij Lunam vitream, non quidem exacte pellucidam, sed ex parte opacam; alij partim igneam, partim opacam putarunt; & que sunt multæ aliæ de corporis Lunaris substantia sententiæ.

At multo feliciori successu omnium primus celeberrimus ille Florentinorum Mathematicus Galileus de Galileis anno superioris seculi decimo, quo utilissimum Tuborum opticorum inventum luci publicæ traditum, id negotium tentavit; quod dein Scheinerus & alij satis superque dedere probatum, imò plures hodie Tubis præditis ad majorem perfectionem nunc perductis, rem acu quod agunt, multo feliciter tunc videntur, si pro tributo afferunt, quod Luna innumeris scateat montibus, qui nostris altitudine, habito respectu globi Lunaris ad nostrum sexagesis ferè mino-

ris superent; porro quod eadem profunditates, que prægrandibus semper in ambitu suo exteriori, plerumque circulari, manent insar, cinguntur eminentiis, innumeris ferè & multo plures, sed non tantis & tam profundis, quam nostra exhibet Terra; si huius cavitates suis destituerentur maribus; denique quod partes multæ in Luna obscuræ, que sub primo conspectu non apparent profundis, id est pro materia liquida, maribus scilicet multorum, forsitan judicio censende, adhibita accuratiori inspectione, teste viro celeberrimo D^{no} de la Hire, nihilominus profunde nec tamen liquida deprehendantur; ut hæc haud pauci cum acutissimo Galileo Lunam pro corpore, multum à Terra diversum habente existimare possent, in qua etiam fortasse substantiæ & rei creatæ existant, que operationes edant ab imaginatione nostra, sicut re motas, ita & proprijs alienas; quippe que nullam cum nostris similitudinem habeant & proin omnino sint à nostra cogitatione discrepantes.

Quamvis autem Luna profunditatibus & eminentiis quamplurimis sit referta, existisse tamen contingit, superficiem Lunæ in certis à Sole distantibus adeo immutatam rideri, ut magnus ille montium & profunditatum numerus, qui nuper admodum distinctissime observari poterat, non amplius tunc sub conspectum cadat; ratio huius mutationis ex ipsi figura superiori A intermedia facile patet, quod scilicet profunditates inter montium & quadraturam Lunæ crescente à dextris maxime, & crescente autem hac à sinistris potissimum altissimorum, circumjacentium montium, obtegarunt umbris; et quidem quod insuper tales pro vario Solis ad Lunam positione perpetuo immutentur (que proinde etiam nocte macule denominari solent) em-

nentie autem, cum Sol illas à latere illuminat, quam maxime conspicue redantur; cum è contrario à quadraturæ ad oppositionem superficies Lunæ, dum Sol hæc inequalitatis magis magisque verticaliter invadere pergit, et omnino, quidquid unquam ante fuit, pedetentim illuminat, atiam semper exhibeat faciem, ut tandem luminosa & albicans appareat.

Ex hoc fundamento bina nostra Schemata in delineatione macularum notabilem etiam differentiam involvunt, eo quod primum, HEVELIANUM, puta Lunam in oppositione cum Sole existente, hoc est, in plenilunio designatum, atque cum vero, RICCIOLIANUM, scilicet, ex pluribus Lunæ plusibus in unum corpus fuerit collectum. In denominationibus macularum, utpote signis & significationibus arbitrarijs, dicam Auctores inter se differre hic in aperto videmus, cum Hevelius nomina marium, regionum, fluminum & montium nostrorum imitatus, Ricciolus autem illustravit & de re sidereæ optime meritorum Astronomorum, conspiciuntur præsertim siue Societatis Mathematicorum nomina pro usu Astronomico sibi elegerit.

Bini circa Lunam lambere se invicem secantes nihil aliud, quam motus alicuius in Luna libratorij terminos, intra quos perpetua deprehenditur librationis variatio, subindicant; qui hodie demum per Tubos & diversa macularum novellarum mutatione observatus, nec veteribus olim notus fuit; eandem quippe nobis faciem, constantissime semper Lunam obverte existimantibus; pergit autem hæc motum suum, libratorij per quatuordecim circiter dies triginta sexta tantum.

diametri sua parte in plagam superiorem ab Austro Corum versus, dum Luna versatur in descendibus signis, in ascendibus autem per idem tempus et spatium secundum Hevelium & aliorum observationes retrosum iterum, et sic porro vacillare videtur.

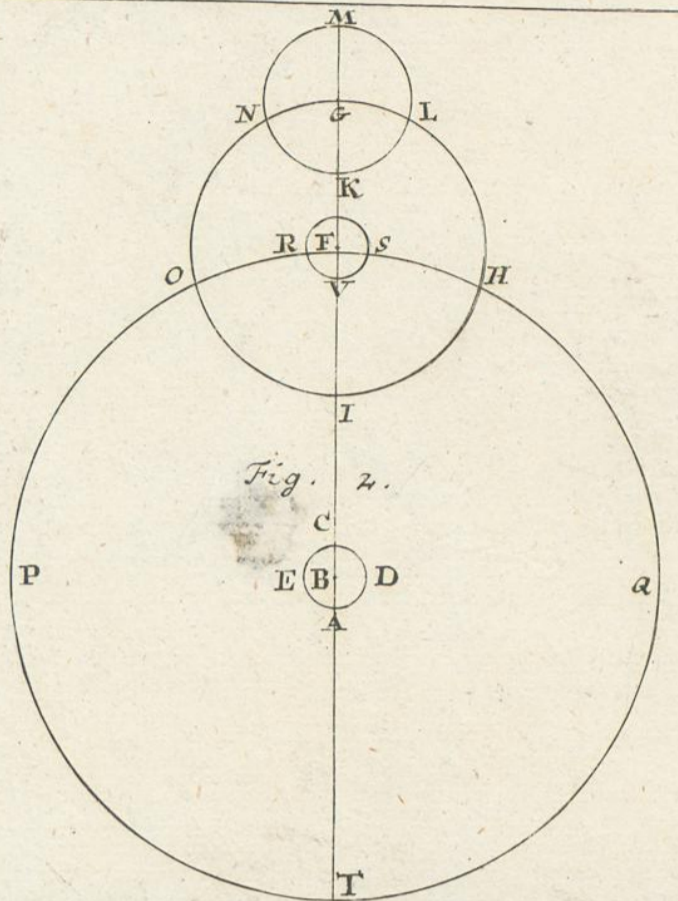
Eodem tempore, mensis nempe spatio Lunam quoque orbitam suam, dum porro et retro librationem absolvit, peragrat, et pro vario situ diversas phasas, hoc est, luminisfigurationes varias; prout figura media inferior B, subindiat, simul exhibere deprehendimus, cum pars Lunæ illuminata maxime crescere, maxime decrecere, pro maiori vel minori Lunæ à Sole distantia debeat, que sane luminis non proprii sed à Sole mutuati signa sunt indubia; interim non obstante quod lumen quoddam debile haud multo ante et post noviluniam Lunæ quasi innatum, de quo olim multa inter Astronomos movebantur lites, maculas Lunares nonnihil reddat conspicuas, cum extra omnem dubium sit positum, hoc suam originem à Terræ nostre superficie duodecies, et quod excedat, maiori quam illa Lunæ, radius Solis tunc temporis omnium copiosissimum in illam reflectente habere, eo quod hæc reflexione cessante ipsam etiam putativum lumen nonnunquam planè cum ipsa Luna in eclipsis disparuerit.

Ultimo demque loco duplices pro Luna Mensure longitudinariae notandæ quoque veniunt, quarum unam pro distantia et magnitudine macularum ut et diametro Lunari, que secundum Hevelium 494 mensuratur milliaribus, per Germanicam milliaribus designantur, alteram pro quantitate Eclipsis Lunarium tam secundum digitos eclipticos quam eorum partes exacte describenda, hæc tabule apponimus.

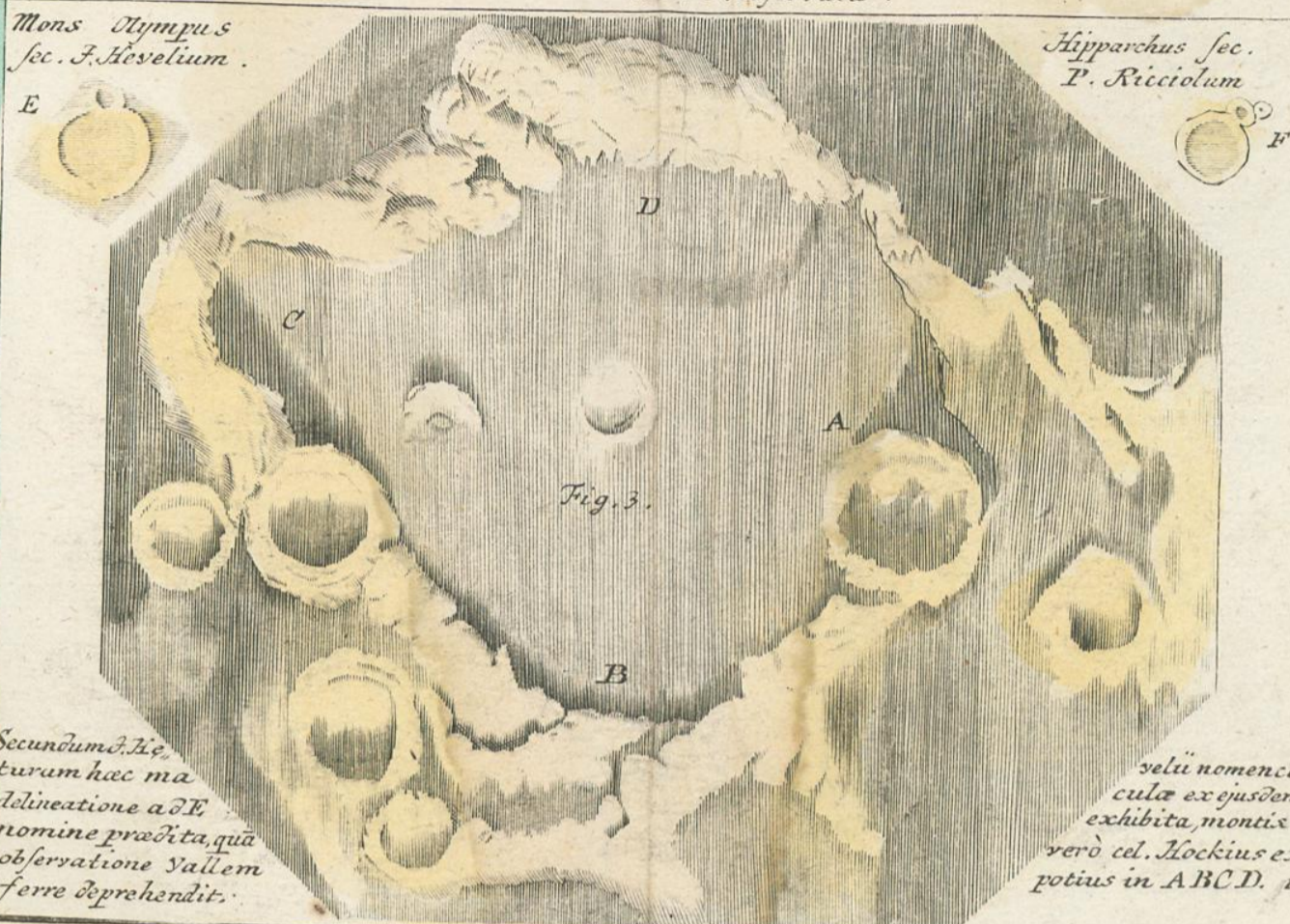
THEORIA LUNÆ

in qua motus ejusdem anomalus ex Hypothesi ill: Isaaci Newtoni, ut et Tychonicæ et Horroccianæ, porro illius motus cycloidalis et libratorius cum aliis Phenomenis ad Lunam spectantibus sistuntur, a IOH. GABR. DOFFELMÄTERO. Academie Cesar Leopoldino Carolinæ, Nat. Curios. Societatum, Regiarum, Britannicæ et Borussiae Societatis, nec non Mathos. Psephos. publicis. Sænitibus. Noveboracensium Norvegiæ cum Privil. S. Coll.

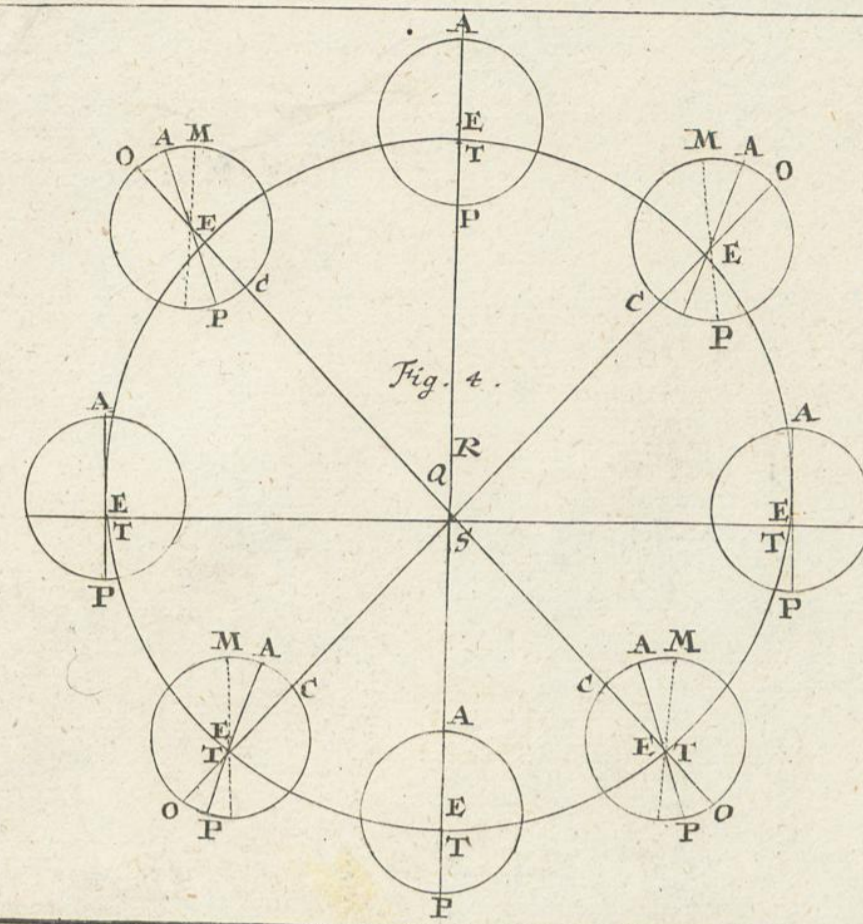
Hypothesis motus lunaris Tychonica.



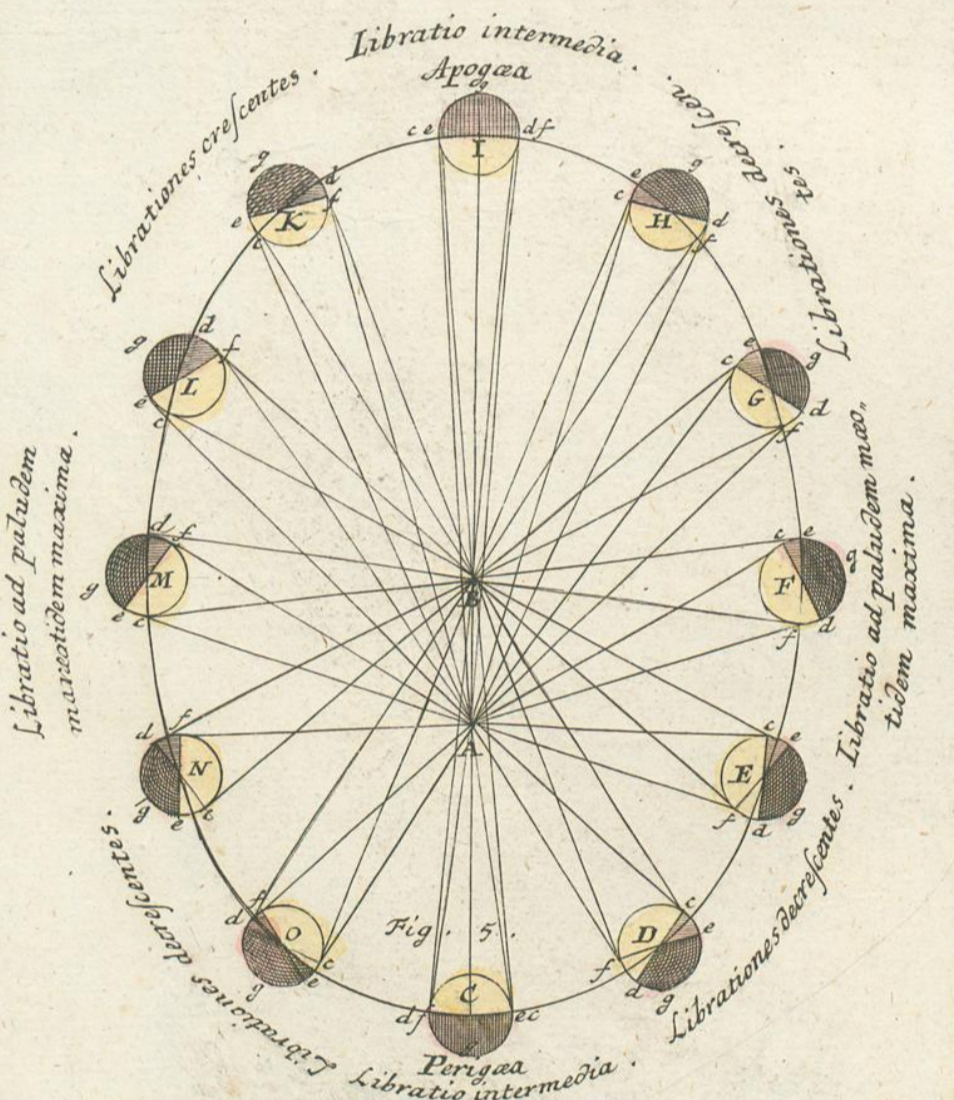
Macula lunaris secundum Hævelii, denominationem, Mons Olympus ut et J. B. Riccioli, Hipparchus dicta Londini a celeberr. Roberto Hookio per tubum opticum 30 pedum mensi Octobri. A. 1664. observata.



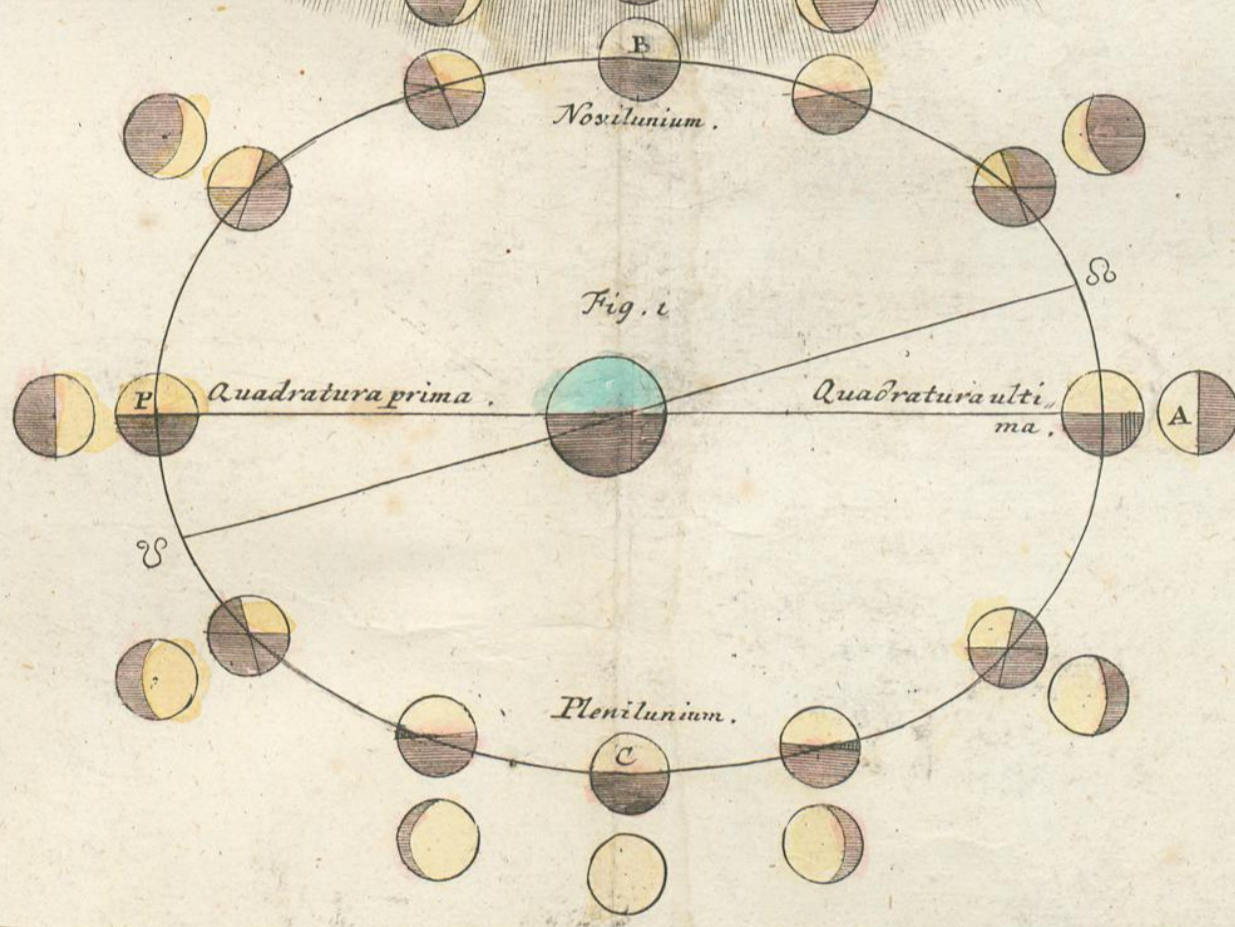
Hypothesis motus lunaris Horroccio Flamstediana.



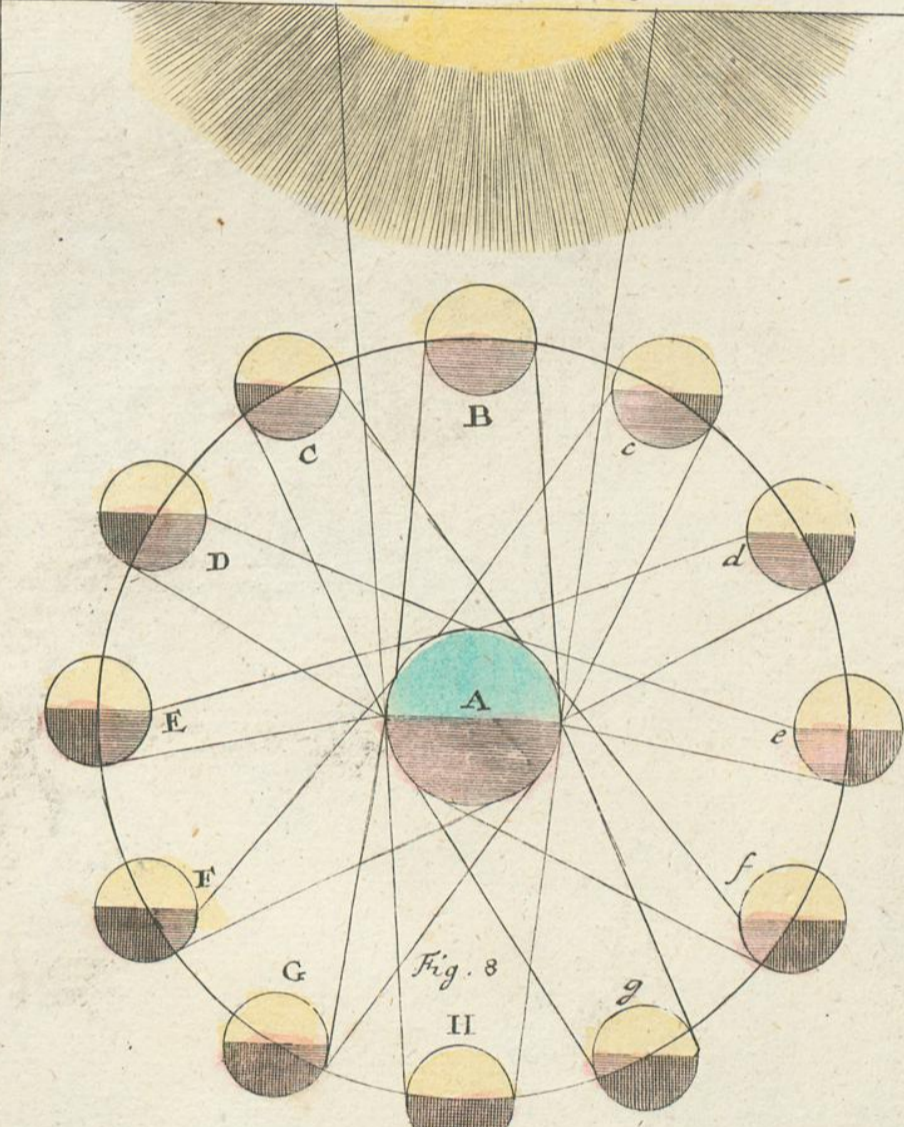
Libratio Luna sec. longitudinem à Joh: Hævelii Observationibus.



Hypothesis Newtoniana.

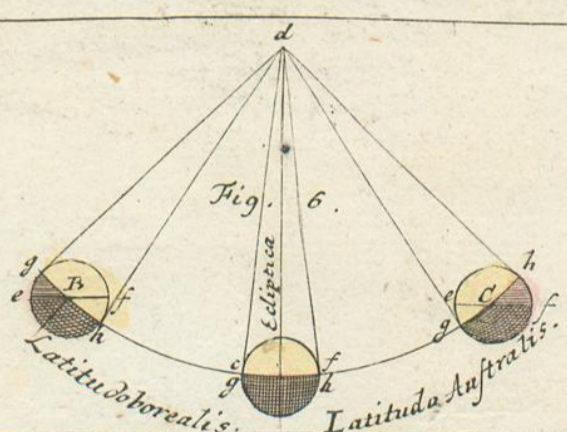


Phænomenon luminis Luna secundariæ radiorū solarium in eandem a Terra reflexione orti, ante et post noviluniam conspicendum.



Maculae lunares sec. Ricciolum, Aristoteles, Eudoxus, et Plato sec. Hævedium, Mons Serenorum, Mons Erxx et la cus niger Major dicta, Roma diebus 23 Aug. et 22 Sept. Anno 1727 per tubum opti. cos 94 et 150 palm. Campani a Franc. Bianchini observate.

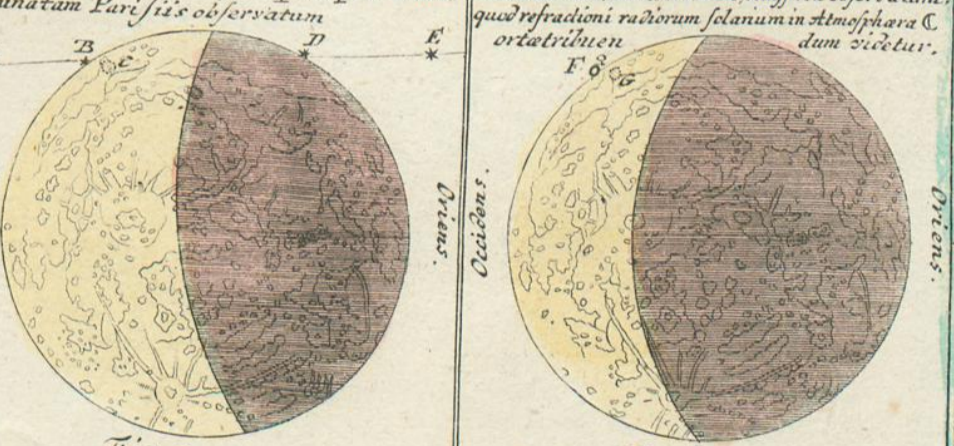
Libratio Luna sec. latitudinem.



Macula Platonis.

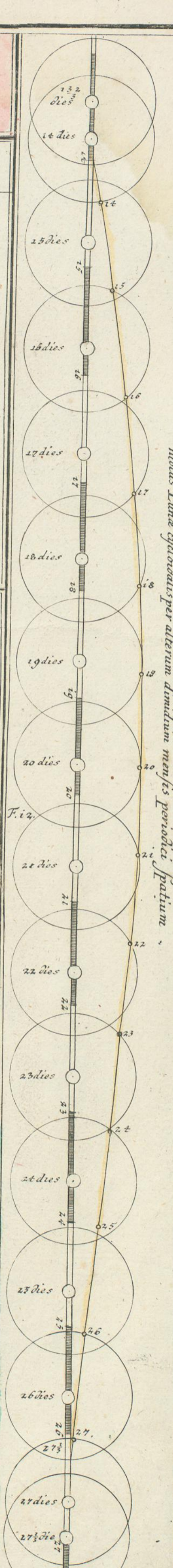
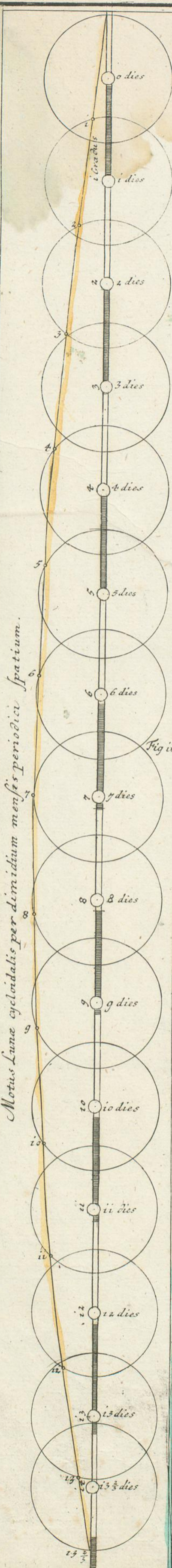


De Theoria Tychonica et Horrocciana.



Motus Lune cycloidalis per dimidium menses periodici spatium.

Motus Lune cycloidalis per alterum dimidium menses periodici spatium.

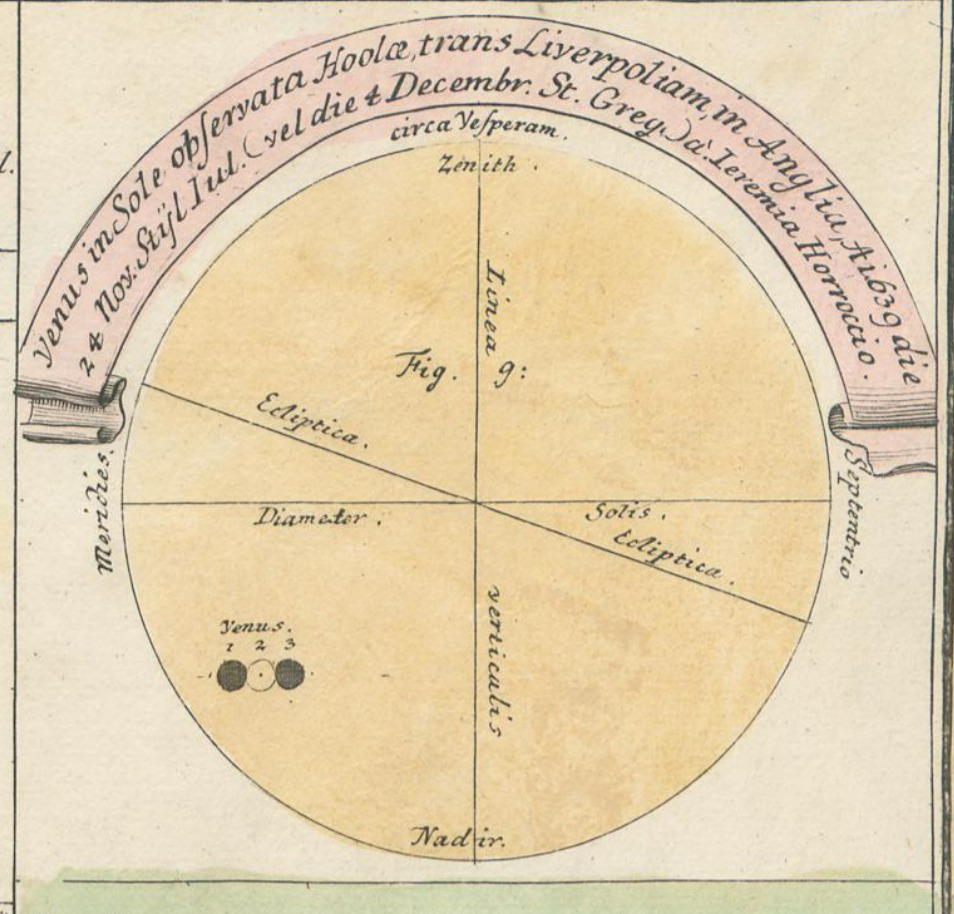
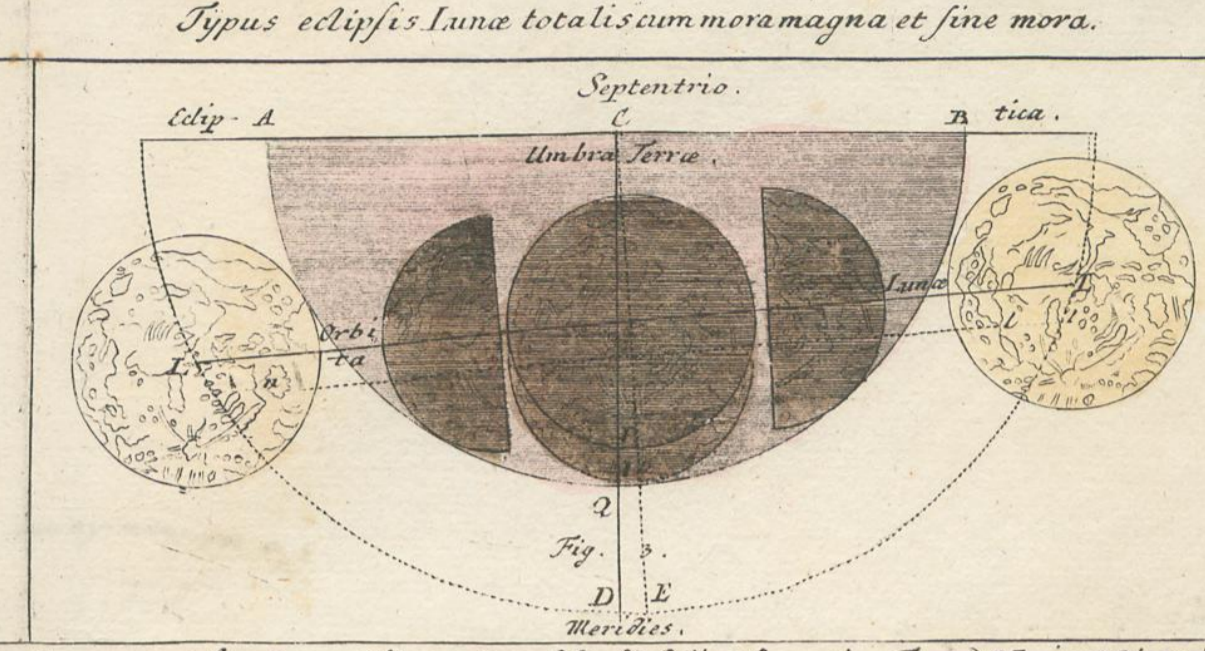
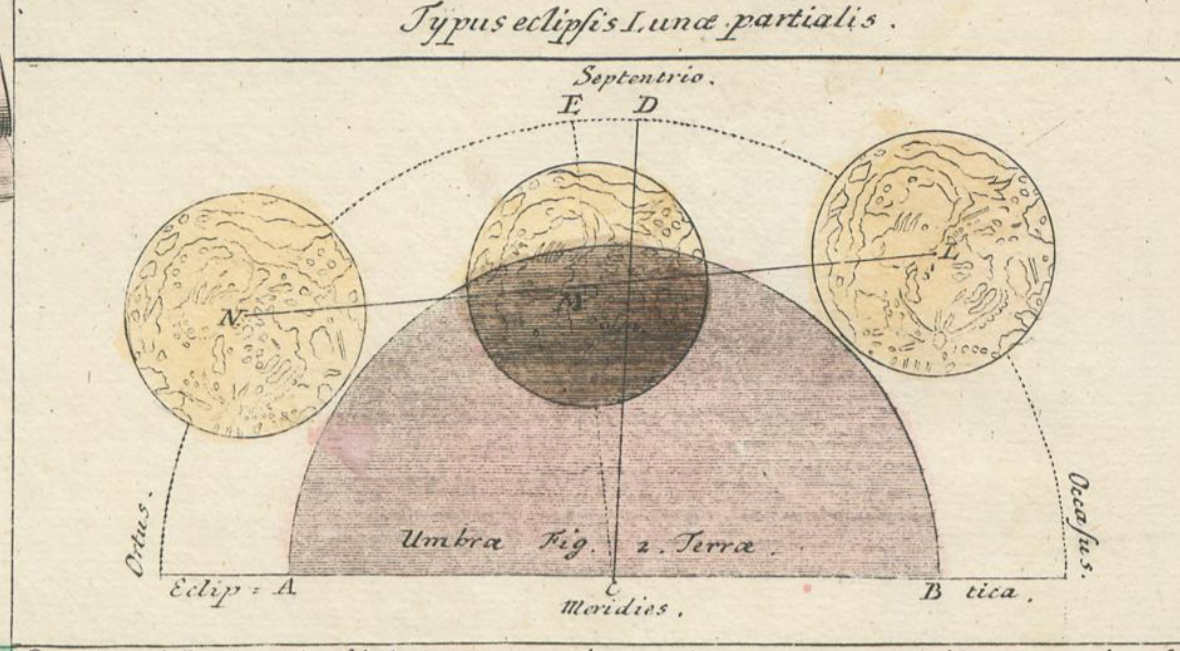
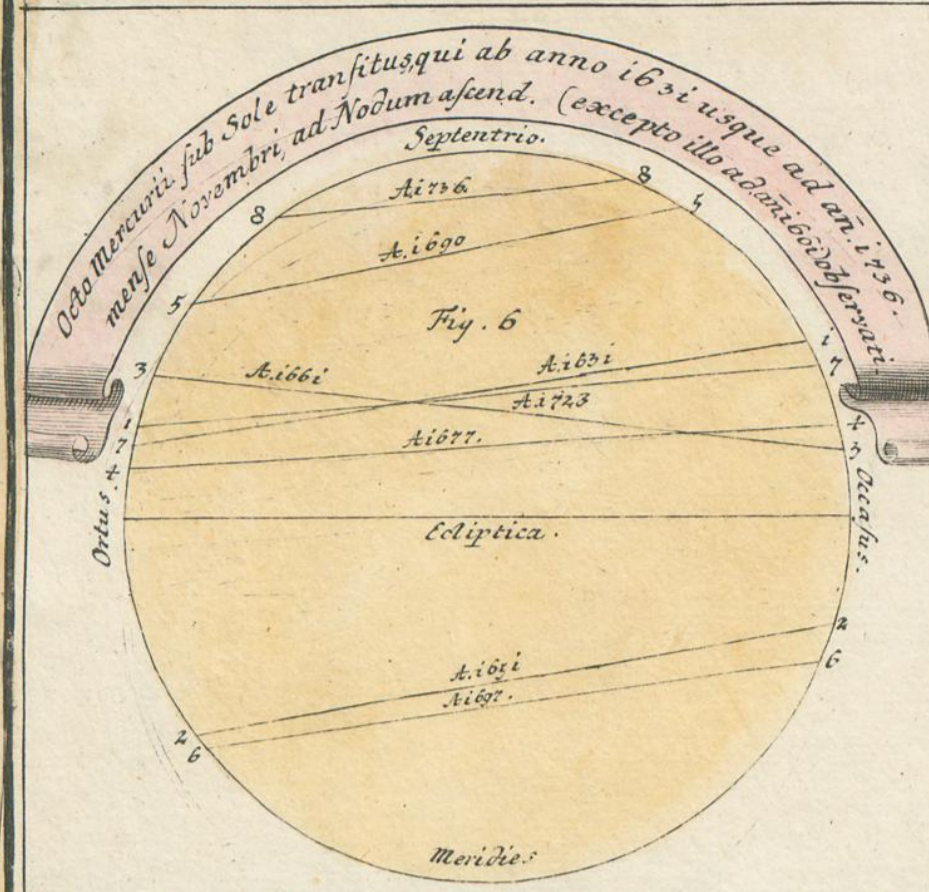


De Theoria Newtoniana. Luna motus tot anomalus obnoxius est ut adhibita opinum multorum Astromorum olim dixerit, sed jam illi Newtonus diversa motus huius inæqualitates ex observationibus Flamstedianis feliciori successu ac arctiores leges referavit, quæ sequentes sunt (a. d.).

De Theoria Newtoniana. Luna motus tot anomalus obnoxius est ut adhibita opinum multorum Astromorum olim dixerit, sed jam illi Newtonus diversa motus huius inæqualitates ex observationibus Flamstedianis feliciori successu ac arctiores leges referavit, quæ sequentes sunt (a. d.).

THEORIA ECLIPSIUM

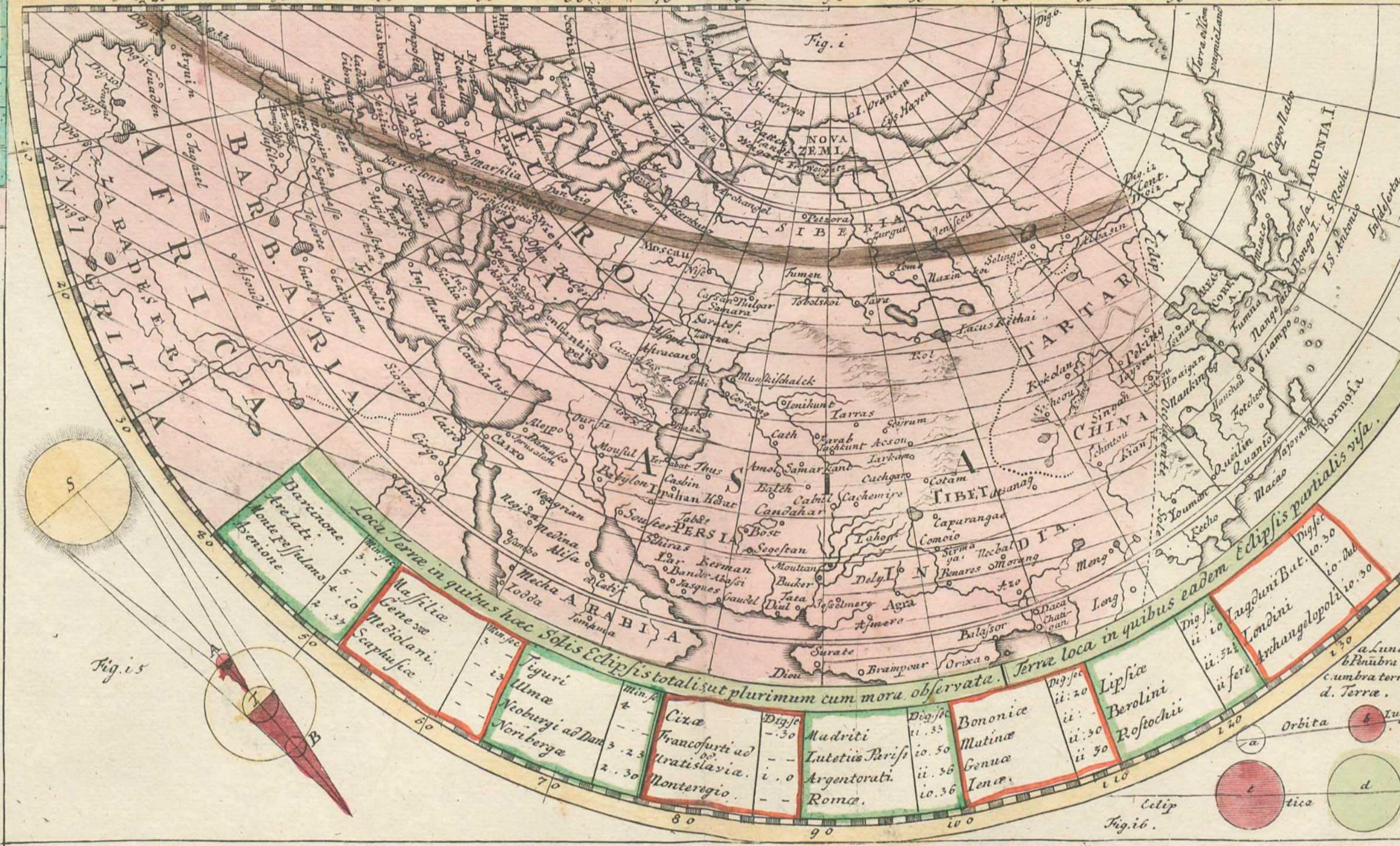
in qua variæ Solis occultationes, obscurationes Terre et Lunæ, stellarum occultationes à Luna, atque Phenomena huc spectantia, sifuntur à JOH: GABR. DOPPELMAIER P.O., Acad. Cesar. Leopoldino Carol. Nat. Curios. Societatumque Regiarum Britannicæ et Borussicæ, Sodalit ut et Mathemat. Prof. publ. Summibus Heredum Romanianorum cum Pr. S. C. M.



Tabula in qua ad. annos supra datos dies conjunctionum Mercurii cum Sole, harum Observatores et Observationum loca exhibentur.

Annus	Tempus conj. Sol.	Loca Observati.	Annus	Tempus conj. Sol.	Observatores	Loca Observati.
1671	27. Nov.	Parisi.	1690	22. Oct.	Mercurius, g. Kirch.	Noriberg.
1691	23. Nov.	Sor. Shak.	1697	2. Mar.	Marsden, Noriberg.	Parisi.
1761	23. May.	Hugonius.	1773	2. Jul.	San. Hallius, Londinum.	Parisi.
1773	27. Jul.	Balletius.	1773	12. Jul.	Manfredus, Londinum.	Parisi.

Graphia a dispositionibus terre totius per cuius maximam partem, et quidem per universam Europam et superiorum Asia tractum, eclipsis Solis (sive potius Terre) Anno 1706 d. 12. Maij, si. cor. tam totalis quam partialis spectata fuit hic per lineas curvas, illarum indices exhibitur.



Transitus et occultationes planetarum primariorum à Luna.

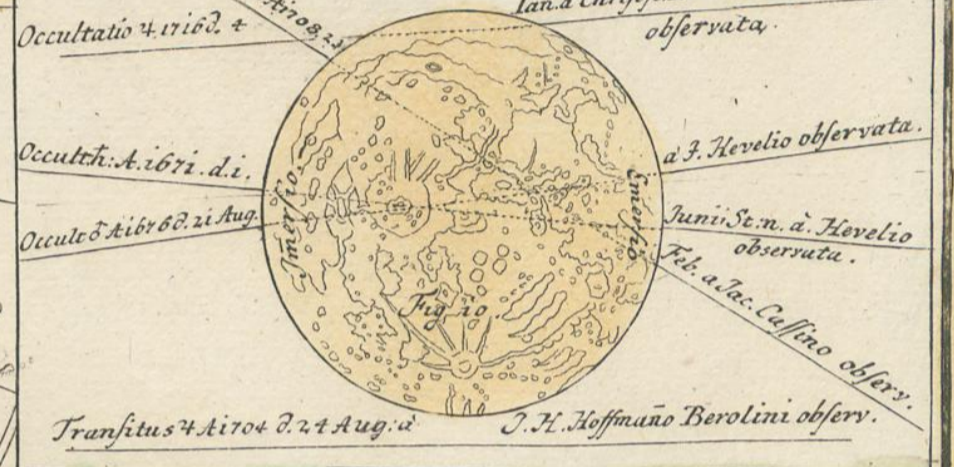
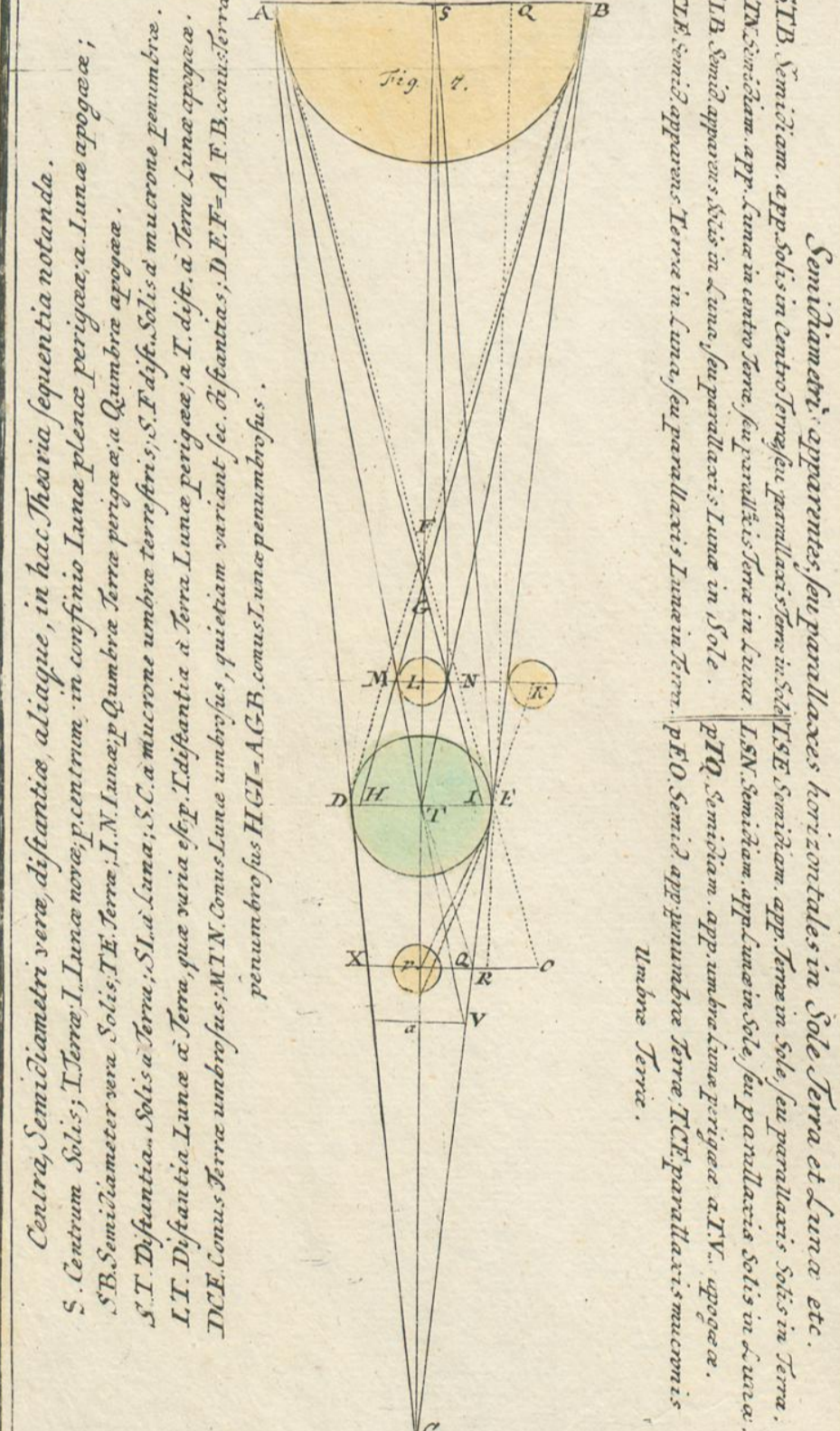
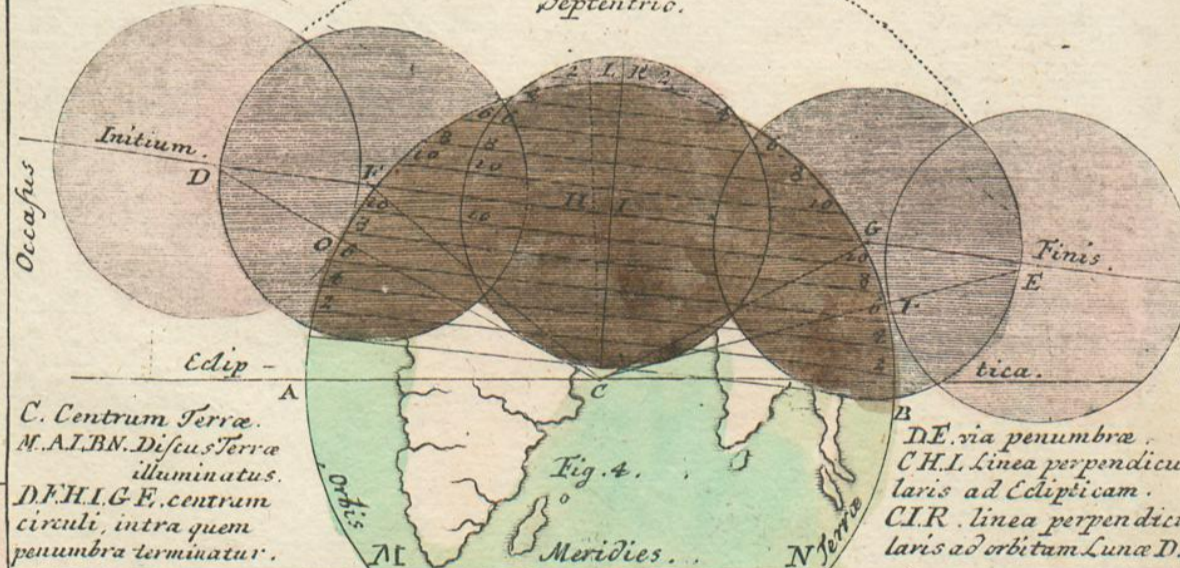


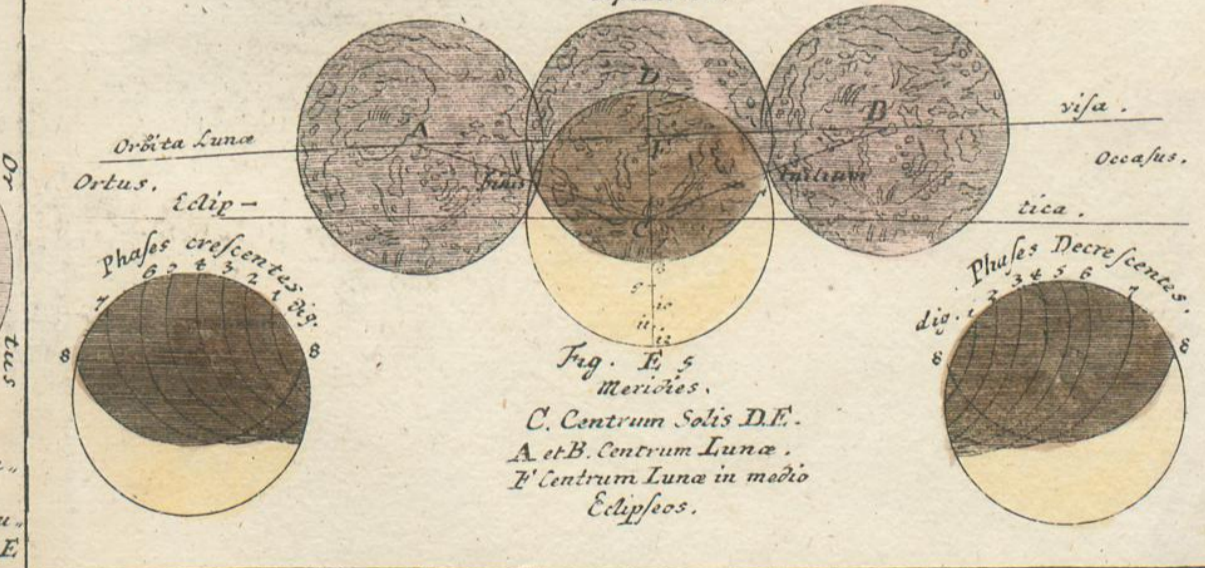
DIAGRAMMA HIPPARCHICUM pro eclipsibus Solis et Lunæ



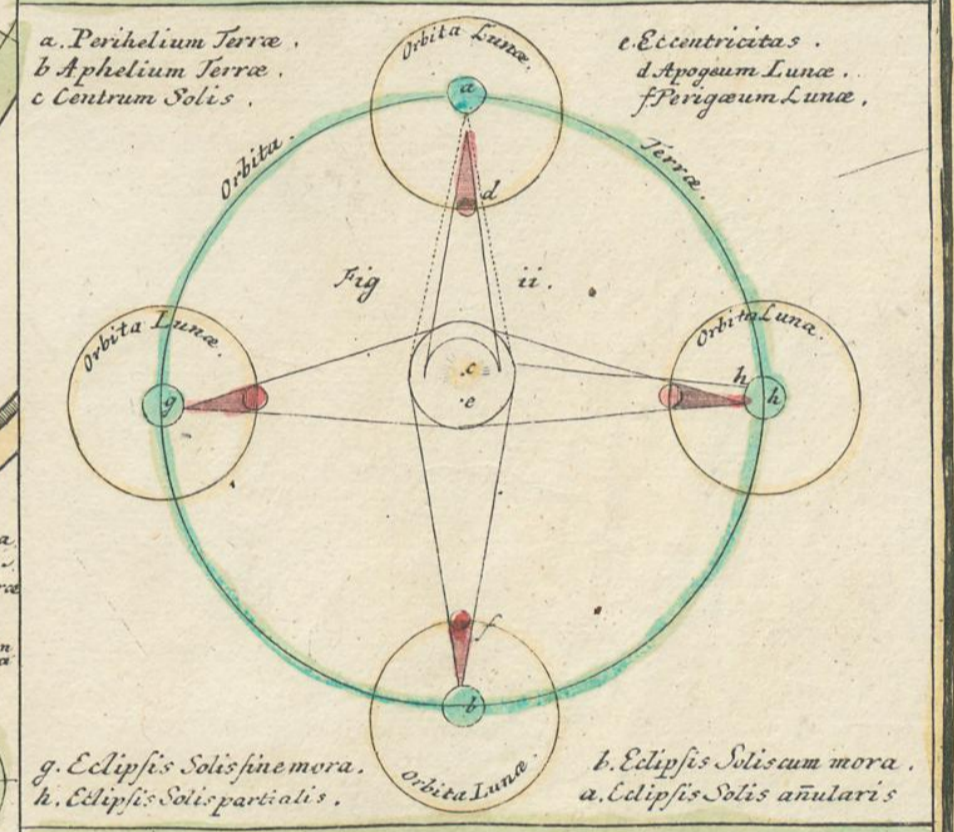
Typus eclipse Solis, seu potius Terre, universalis.



Typus eclipse Solis partialis, Horizonte quodam.



Eclipses Solis diversi generis, quæ e cono Luna umbræ secundum variam longitudinem ad Terram tendente oriuntur.



Maculæ Solis insigniæ a die 9. Novembris usque ad 15. 1700 Parisi observatæ.



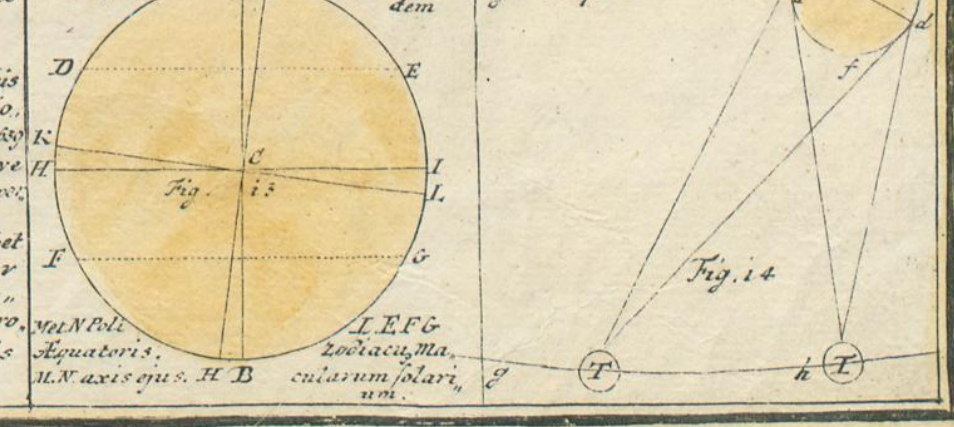
De eclipsibus Luna.
Eclipses lunares ex interpositione terre inter Solem et Lunam oriuntur. C. vid. Fig. 1. Cum Luna plena circa quatuordecim in umbra terre sit, tota occultatur, si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 2. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 3. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 4. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 5. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 6. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 7. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 8. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 9. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 10. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 11. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 12. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 13. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 14. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 15. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 16. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 17. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 18. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 19. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 20. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 21. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 22. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 23. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 24. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 25. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 26. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 27. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 28. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 29. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 30. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 31. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 32. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 33. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 34. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 35. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 36. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 37. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 38. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 39. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 40. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 41. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 42. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 43. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 44. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 45. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 46. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 47. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 48. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 49. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 50. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 51. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 52. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 53. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 54. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 55. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 56. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 57. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 58. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 59. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 60. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 61. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 62. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 63. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 64. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 65. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 66. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 67. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 68. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 69. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 70. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 71. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 72. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 73. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 74. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 75. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 76. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 77. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 78. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 79. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 80. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 81. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 82. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 83. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 84. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 85. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 86. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 87. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 88. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 89. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 90. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 91. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 92. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 93. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 94. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 95. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 96. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 97. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 98. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 99. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 100.

De eclipsibus Solis.
Eclipses solares sunt, quæ a Luna oriuntur, cum Luna inter Solem et Terram sit. C. vid. Fig. 1. Cum Luna plena circa quatuordecim in umbra terre sit, tota occultatur, si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 2. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 3. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 4. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 5. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 6. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 7. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 8. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 9. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 10. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 11. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 12. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 13. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 14. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 15. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 16. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 17. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 18. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 19. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 20. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 21. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 22. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 23. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 24. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 25. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 26. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 27. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 28. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 29. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 30. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 31. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 32. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 33. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 34. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 35. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 36. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 37. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 38. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 39. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 40. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 41. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 42. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 43. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 44. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 45. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 46. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 47. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 48. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 49. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 50. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 51. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 52. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 53. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 54. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 55. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 56. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 57. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 58. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 59. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 60. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 61. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 62. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 63. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 64. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 65. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 66. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 67. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 68. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 69. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 70. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 71. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 72. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 73. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 74. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 75. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 76. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 77. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 78. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 79. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 80. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 81. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 82. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 83. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 84. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 85. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 86. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 87. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 88. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 89. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 90. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 91. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 92. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 93. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 94. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 95. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 96. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 97. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 98. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 99. Si inter Solem et Lunam sit terra, sicut in Fig. 100.

Transitus et occultationes nonnullarum fixarum primæ magnitudinis à Luna.



Zodiacus macularum solarium (in Fig. 13) et motus periodicus eorumdem circa solis centrum respectu motus terre in Fig. 14.



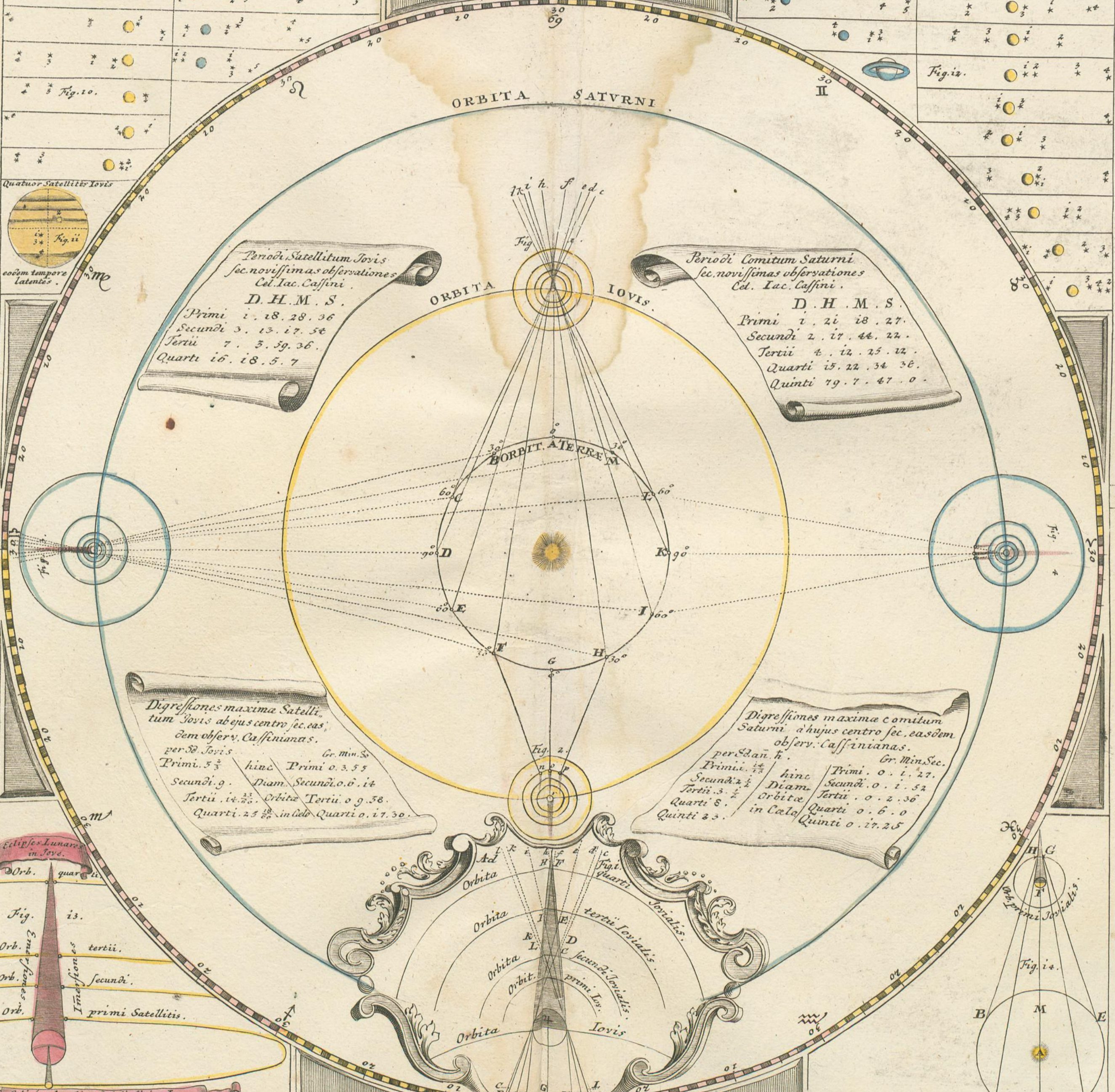
THEORIA SATELLITUM IOVIS ET SATURNI

in qua precipua horum planetarum secundariorum Phenomena geometrica designatione sistuntur.
a IOH. GABR. DOPPELMAIERO, Acad. Imp. Leopoldino-Carolinae Nat. curios. Societatumq. Regiarum, Anglicanae et Borussicae, Sodali et Mathem. Prof. P.
Sumptibus Haredum Homannianorum, Noribergae. Cum Pr. S. C. A.

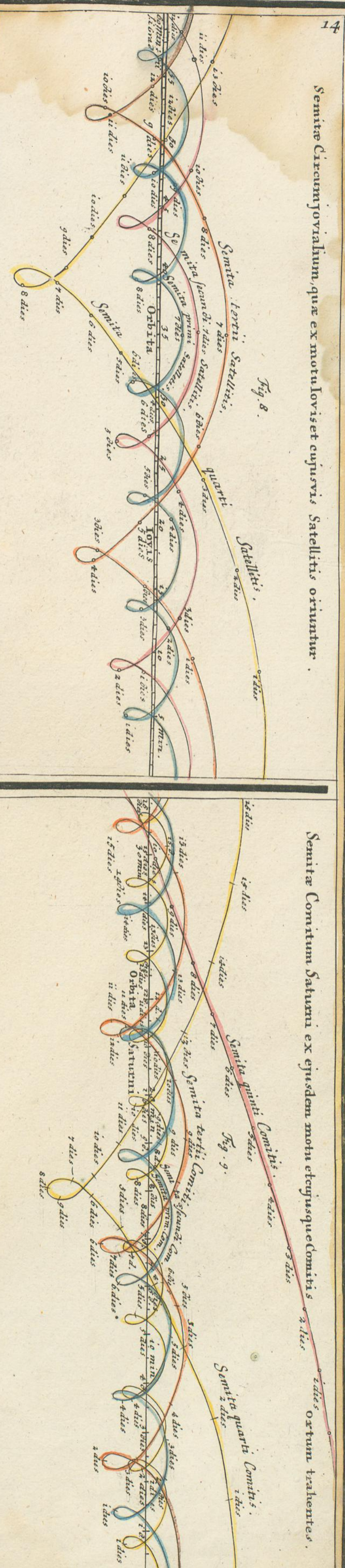
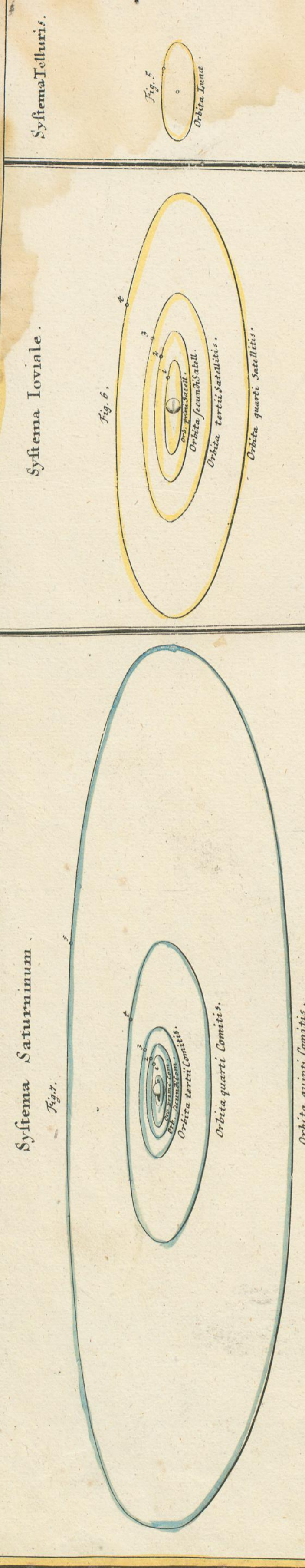
De Phenomenis motus Satellitum Iovis et Saturni.
Planeta secundarii in orbitis ellipticis motum ab occasu ortum inaequalem, circa suos primarios, lunarem in seipso, et deserviunt, ductis ad illorum centrum Iovis, pari ratione areas temporibus proportionales, ut vero nobis respectu Iovis et Saturni assidue in orbitarum suarum partes inferiores delati, per eorum contrariam, nempe ab ortu in occasum, inveniuntur, ex quo variis circumstantiis notatum perquam digni, et quibusdam modis ex illorum provelutione cum primariis, motus et lapsus cycloidei, quibus combinati privantur, et quibus probe perstratis, magis quam hae Theoriae interuentum caput.

De Eclipsibus cometum Iovis et Saturni, et quidem primo de lunaribus.
Cometes, quia non copios accidunt, tertius tamen non nunquam, et quartus saepius in distantia graduum a conjunctione, circa I. immersionem, quovis et hanc ad 30 graduum versus oppositionem, circa M. exhibentur, cum vero ab M. per A. ad B. aquae de immersione et emersione, et corporis primarii interpositionem, cessant ad B. post triginta annorum oppositionem, quovis saepius ab emersione, ut et immersione, tertius et quartus a C. per D. et E. ad F. ubi denique ab E. ad F. temporis conjunctionis ad G. celebrato, interea et Iupiter et Satellites eius, ab occasu heliacum, latebunt.

Situs Satellitum Iovis et Saturni variu notatu digni.
Alii Situs Cometum Saturni et Iovis notabiles.



De aliis Eclipsibus in Iove et Saturno.
Secundum Eclipsium genus, quod cum vulgo dicitur solis, rectius terminum, et Satellites per aliquod tempus, quoniam quasi deservit. Aliam etiam deservit, comparatur, omnium primo Bononia a cel. J. D. Cassino. et Iovis conjunctionis corporalis, quoniam habentur, cum Satellites e Terra ab oppositione non nisi il remotas a corpore Iovis conjunctionis, quod non Iovis cum Sole, Terra in B. constituta, tardius, et non ad C. delata, subinde multo tardius, imo tardissime circa conjunctionem in I. cum differentia et minorum a calculo, et E. emersione, a conjunctione vero L. per D. et E. ad M. eundem Satellitem tempus per calculum exhibentur, antea passis in immersione ad G. quibus Phenomenis Roemerus, seu Iovis comatus, lumen successive tardius ad L. citius ad M. obdistantiam maiorem et minorem a Iove pertingere, qua opus multos appulsum mentis, sed haec, cum illa in reliquis tribus differant, a pluribus iterum contenta.



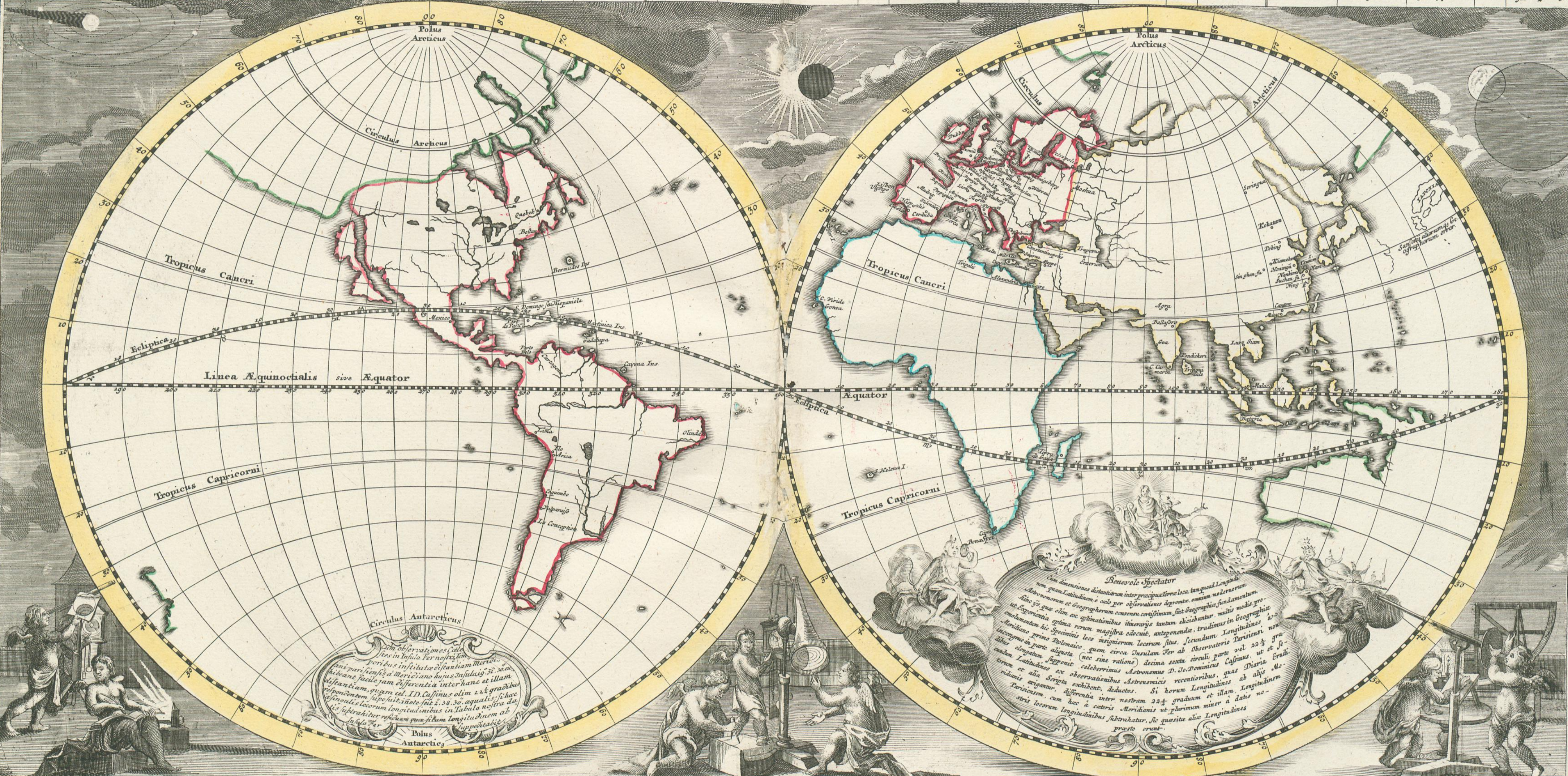
14
Semitae Circumjovialium, quae ex motu Iovis et curvatura Satellitis oriuntur.
Semitae Cometum Saturni ex eiusdem motu et curvatura Cometis oriuntur.
Semitae Cometum Saturni ex eiusdem motu et curvatura Cometis oriuntur.

BASIS GEOGRAPHIÆ RECENTIORIS ASTRONOMICÆ

in qua fitus locorum insigniorum geographici ea exactitudine, qua celeberrimi Astronomi eosdem per observationes plurimum luminarium et circumjovialium Eclipsibus nobis hactenus suppeditarunt pro certiori Geographiæ stabilimento positi designantur

A IOHANNI GABRIELE DOPPELMAIERO MATH. PP. OPERA IOH. BAPT. HOMANNI S. C. M. GEOGR. NORIMBERGÆ

Nomina Locorum	Observatores	Longitudo obsv.	ex Eclips.	Latitudo obsv.	Nomina Locorum	Observatores	Longitudo obsv.	ex Eclips.	Latitudo obsv.	Nomina Locorum	Observatores	Longitudo obsv.	ex Eclips.	Latitudo obsv.	Nomina Locorum	Observatores	Longitudo obsv.	ex Eclips.	Latitudo obsv.					
HISPANIE																								
Madrid	P.P. Cassini & Parent	15 24 15	0	40 26 0	Laticia Parisorum	P.P. Cassini & Parent	22 36 0	0	48 50 10	Amsterdam	P.P. Cassini & Parent	22 36 0	0	48 50 10	Vienna	P.P. Cassini & Parent	16 30 0	0	48 10 0	Praga	P.P. Cassini & Parent	15 15 0	0	50 10 0
PORTUGALLIÆ																								
Lisbona	Comptel	15 28 15	0	38 45 25																				



Nomina Locorum	Observatores	Longitudo obsv.	ex Eclips.	Latitudo obsv.	Nomina Locorum	Observatores	Longitudo obsv.	ex Eclips.	Latitudo obsv.	Nomina Locorum	Observatores	Longitudo obsv.	ex Eclips.	Latitudo obsv.	Nomina Locorum	Observatores	Longitudo obsv.	ex Eclips.	Latitudo obsv.					
GERMANIÆ																								
Bruxellæ	Willebrordus Snellius	12 25 0	0	50 51 0																				
ITALIÆ																								
Roma	Bianchini	12 27 0	0	41 54 0																				
AFRICA																								
Tripolis in Barb.	P. Riccioli	10 15 0	0	33 53 0																				
AMERICÆ																								
Mexico	Willebrordus Snellius	100 15 0	0	19 21 30																				

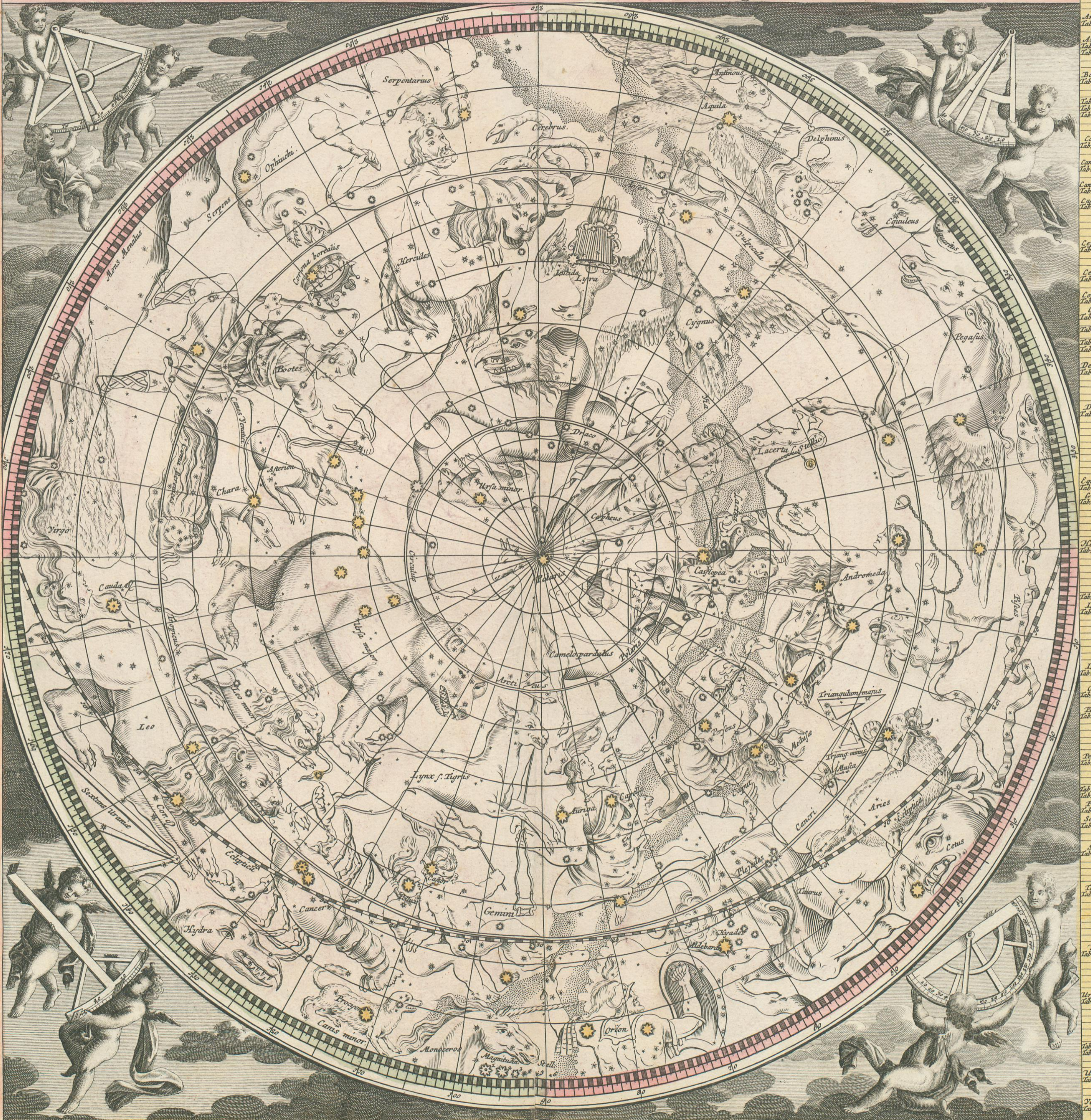
HEMISPHERIVM COELI BOREALE,

in quo loca Stellarum fixarum secundum Aequatorem, per Ascensiones nempe rectas et Declinationes ad annum Christi 1750 completum sistuntur

à IOH. GABRIELE DOPPELMAIERO Mathem. Prof. Publ. Academ. Caes. Leopoldino-Carol. Nat. Curios. et Reg. Societatis Boruff. Sodali.

Operâ IOH. BAPT. HOMANNI SAC. CAES. MAJ. GEOGR. NORIMBERGÆ. Cum Privilegio S. C. M.

NOMINA	Ascensio recta	Declinatio
ANDROMEDA		
Caput Andromedae	27.31.58	2.37.58
Lucida Caput Andromedae	27.31.58	2.37.58
Lucida Colla Andromedae	27.31.58	2.37.58
Lucida Scapula Andromedae	27.31.58	2.37.58
In Colla Andromedae	27.31.58	2.37.58
ANTINOVS		
Symphon. Andromedae	27.31.58	2.37.58
AQVILA		
Lucida in Scapulis	27.31.58	2.37.58
In humero dextero	27.31.58	2.37.58
In Cauda	27.31.58	2.37.58
ARIES		
Lucida in Vertex	27.31.58	2.37.58
Scandae Aries	27.31.58	2.37.58
AVRIGA		
Capitulum	27.31.58	2.37.58
Humerus sinister	27.31.58	2.37.58
Brachium sinistrum	27.31.58	2.37.58
Dexter genu	27.31.58	2.37.58
BOOTES		
Arcus	27.31.58	2.37.58
Capitulum	27.31.58	2.37.58
Humerus sinister	27.31.58	2.37.58
Humerus dexter	27.31.58	2.37.58
Crus sinistrum	27.31.58	2.37.58
In sinistro femore infima	27.31.58	2.37.58
CANCER		
Brachium sinistrum	27.31.58	2.37.58
Sub Cauda	27.31.58	2.37.58
CANIS MINOR		
Procyon	27.31.58	2.37.58
In Colla	27.31.58	2.37.58
CANES VENATICI		
In annulo armille Chara	27.31.58	2.37.58
CASSIOPEA		
Lucida Cathedra	27.31.58	2.37.58
In pedore, Schemla	27.31.58	2.37.58
In flexura ad Cynosura	27.31.58	2.37.58
Dextrum genu	27.31.58	2.37.58
Symphon. genu	27.31.58	2.37.58
CEPHEVS		
Humerus sinister	27.31.58	2.37.58
Cingulum	27.31.58	2.37.58
In dextero crure	27.31.58	2.37.58
CETVS		
Lucida mandibula	27.31.58	2.37.58
Media in ore	27.31.58	2.37.58
CORONA		
Lucida Corona	27.31.58	2.37.58
CYGNVS		
Rufum	27.31.58	2.37.58
Pectus	27.31.58	2.37.58
Cauda	27.31.58	2.37.58
In ancone ala borea	27.31.58	2.37.58
In ancone ala austrina	27.31.58	2.37.58
Extrema ala austrina	27.31.58	2.37.58
In cauda ala austrina	27.31.58	2.37.58
DELPHINVS		
In Capite	27.31.58	2.37.58
Apex rhombi occidentalis	27.31.58	2.37.58
Anterior in rhombi borea	27.31.58	2.37.58
Posterior in rhombi borea	27.31.58	2.37.58
In Cauda	27.31.58	2.37.58
DRACO		
Ad rostrum	27.31.58	2.37.58
In vertice	27.31.58	2.37.58
Ante flexum II lucida bore	27.31.58	2.37.58
Ante flexum III lucida bore	27.31.58	2.37.58
Ante flexum IV prior	27.31.58	2.37.58
Ante flexum IV proxima	27.31.58	2.37.58
In flexura II	27.31.58	2.37.58
Prima Cauda	27.31.58	2.37.58
Secunda Cauda	27.31.58	2.37.58
Ultima Cauda	27.31.58	2.37.58
EQUILEVS		
In capite procedens	27.31.58	2.37.58
GEMINI		
Capitulum	27.31.58	2.37.58
Pectus	27.31.58	2.37.58
Lucida pes	27.31.58	2.37.58
In colla Capris	27.31.58	2.37.58
Supremum genu Capris	27.31.58	2.37.58
Dextrum genu Pollinis	27.31.58	2.37.58
HERCVLES		
Capitulum	27.31.58	2.37.58
Sinister humerus	27.31.58	2.37.58
Dexter humerus	27.31.58	2.37.58
Humero sinistri trachelis	27.31.58	2.37.58
In dextro latere	27.31.58	2.37.58
Ad pedicem in clavo dextro	27.31.58	2.37.58
In dextro genu	27.31.58	2.37.58
In dextera lura	27.31.58	2.37.58
LEO		
Capitulum	27.31.58	2.37.58
In colla coli	27.31.58	2.37.58
Lucida dorsum	27.31.58	2.37.58
Cauda	27.31.58	2.37.58
In colla austrina	27.31.58	2.37.58
In collo borealis	27.31.58	2.37.58
In collo austrina	27.31.58	2.37.58
In cauda coli austrina	27.31.58	2.37.58
LYRA		
Lucida Lyra	27.31.58	2.37.58
In fugo Capris	27.31.58	2.37.58
ORION		
Humerus sinister	27.31.58	2.37.58
Humerus dexter	27.31.58	2.37.58
PEGASVS		
Capitulum	27.31.58	2.37.58
Lucida coli	27.31.58	2.37.58
Marcb	27.31.58	2.37.58
Sinister genu	27.31.58	2.37.58
Symphon. genu	27.31.58	2.37.58
Extrema ala Algib	27.31.58	2.37.58
PERSEVS		
Edicula in sinistro latere	27.31.58	2.37.58
Humerus sinister	27.31.58	2.37.58
In flexura lateris	27.31.58	2.37.58
Dextrum genu	27.31.58	2.37.58
Dexter pectus sequens	27.31.58	2.37.58
Capitulum Algib	27.31.58	2.37.58
PISCES		
Apex Lini	27.31.58	2.37.58
SERPENTARIVS		
Capitulum	27.31.58	2.37.58
Humerus sinister superior	27.31.58	2.37.58
Humerus sinister inferior	27.31.58	2.37.58
SERPENS		
Lucida in medio collo	27.31.58	2.37.58
In temporibus	27.31.58	2.37.58
In educatione coli prima	27.31.58	2.37.58
In educatione coli tertia	27.31.58	2.37.58
Edicula coli	27.31.58	2.37.58
IAVRVS		
Publicium Alibaran	27.31.58	2.37.58
Corua borealis	27.31.58	2.37.58
Corua austrina	27.31.58	2.37.58
Orbita borealis	27.31.58	2.37.58
Orbita austrina	27.31.58	2.37.58
Succularum sup. borealis	27.31.58	2.37.58
Succularum inf. austrina	27.31.58	2.37.58
Lucida Tritoni	27.31.58	2.37.58
VIRGO		
Vindemiatrix	27.31.58	2.37.58
In ancone alambra	27.31.58	2.37.58
Secunda ala austrina	27.31.58	2.37.58
In dextro latere	27.31.58	2.37.58
In dextro in angulo	27.31.58	2.37.58
Sub Ala cruce	27.31.58	2.37.58
VRSA MAIOR		
In latere	27.31.58	2.37.58
In capite	27.31.58	2.37.58
In collo	27.31.58	2.37.58
In cauda	27.31.58	2.37.58
Media cauda	27.31.58	2.37.58
Ultima cauda	27.31.58	2.37.58
In tempore coli cauda	27.31.58	2.37.58
In arce in proced. borealis	27.31.58	2.37.58
In arce in fugo et austrina	27.31.58	2.37.58
In humero dextro austrina	27.31.58	2.37.58
VRSA MINOR		
Polaris	27.31.58	2.37.58
In dextro	27.31.58	2.37.58
VULPECVLA CVM ANSERE		
In aure dextera	27.31.58	2.37.58



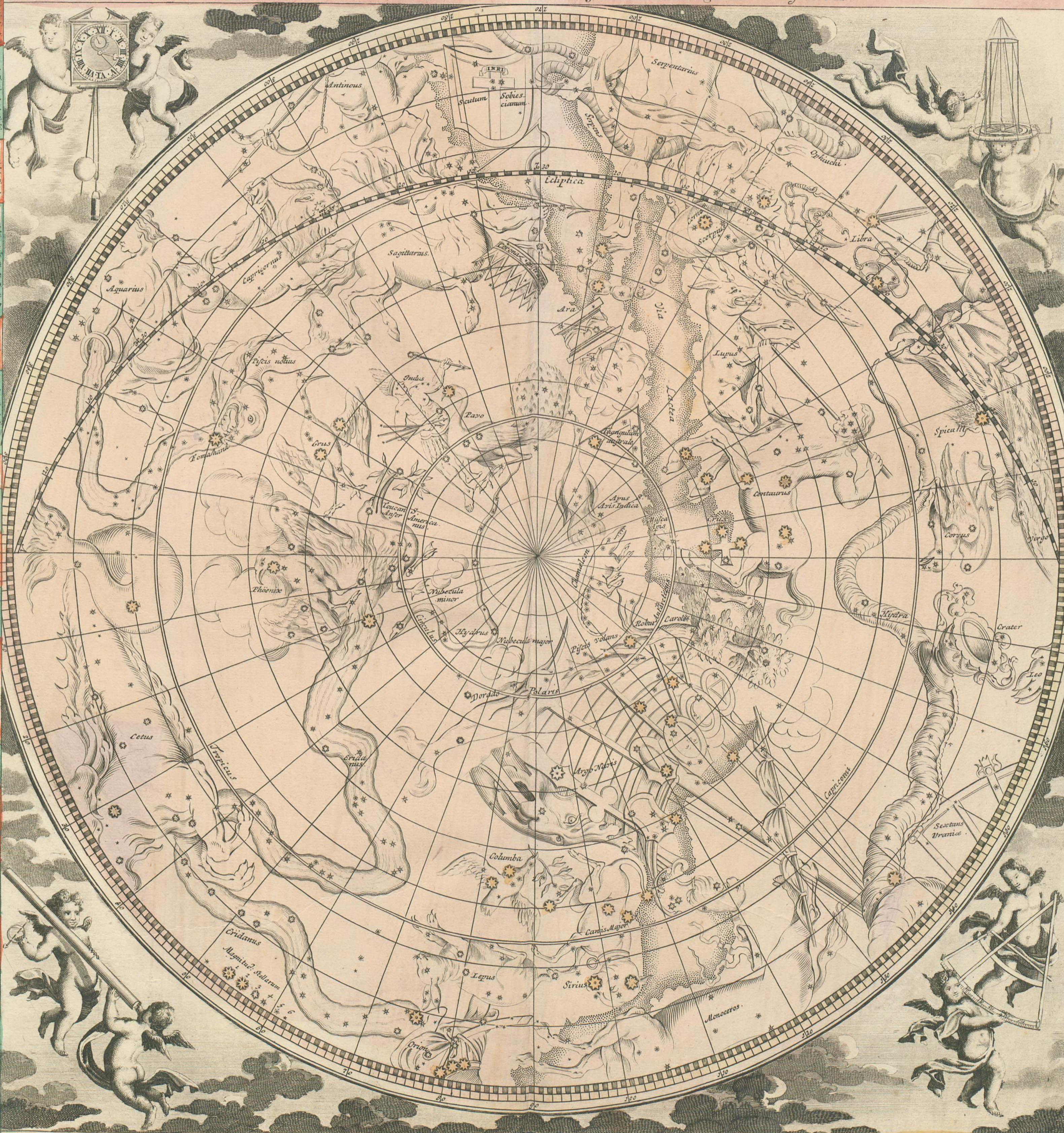
DIFFERENTIA	Ascensio recta	Declinatio
Andromeda	27.31.58	2.37.58
Aquila	27.31.58	2.37.58
Aries	27.31.58	2.37.58
Auriga	27.31.58	2.37.58
Bootes	27.31.58	2.37.58
Cancer	27.31.58	2.37.58
Canis minor	27.31.58	2.37.58
Canes venatici	27.31.58	2.37.58
Cassiopea	27.31.58	2.37.58
Cepheus	27.31.58	2.37.58
Cetus	27.31.58	2.37.58
Corona	27.31.58	2.37.58
Cygnus	27.31.58	2.37.58
Delphinus	27.31.58	2.37.58
Draco	27.31.58	2.37.58
EQUALIS	27.31.58	2.37.58
GEMINI	27.31.58	2.37.58
HERCVLES	27.31.58	2.37.58
LEO	27.31.58	2.37.58
LYRA	27.31.58	2.37.58
ORION	27.31.58	2.37.58
PEGASVS	27.31.58	2.37.58
PERSEVS	27.31.58	2.37.58
PISCES	27.31.58	2.37.58
SERPENTARIVS	27.31.58	2.37.58
SERPENS	27.31.58	2.37.58
IAVRVS	27.31.58	2.37.58
VIRGO	27.31.58	2.37.58
VRSA MAIOR	27.31.58	2.37.58
VRSA MINOR	27.31.58	2.37.58
VULPECVLA CVM ANSERE	27.31.58	2.37.58

HEMISPHERIVM COELI AVSTRALE,

in quo loca Stellarum fixarum secundum Aequatorem per Ascensiones nempe rectas et Declinationes ad annum Christi 1750 completū filuntur

à IOH. GABRIELE DOPPELMAJERO Prof. Publ. Academiæ Caes. Leopoldinæ Carol. Nat. Curios. et Regniæ Societatis Boruff. Sodali,
operâ IOH. BAPT. HOMANNI SAC. CAES. MAJ. GEOGR. NORIMBERGÆ. Cum Privilegio S. C. M.

NOMINA FIXARVM	Ascensionis recte	Declinationis
ANTINOVS		
In sinist. pede sequens	3. 282. 50. 58. 5. 53. 57.	
AQVARIVS		
In cornu boreali media	3. 327. 50. 20. 2. 56. 22.	
In cornu austrino	3. 329. 20. 56. 6. 4. 23.	
In sinist. tibia. Scheat.	3. 340. 32. 51. 9. 6. 7.	
Kornhand	3. 346. 37. 28. 30. 57. 4.	
CANTIS MAJOR		
In cornu boreali media	3. 287. 22. 54. 26. 52. 1.	
In cornu austrino	3. 291. 57. 18. 51. 57. 54.	
In sinist. aurea	3. 302. 57. 23. 29. 38.	
In tergo	3. 304. 26. 9. 23. 56. 0.	
In sinist. femore	3. 305. 2. 52. 20. 33. 30.	
In cauda	3. 308. 22. 54. 28. 54. 26.	
In sinist. pede posterioris	3. 312. 34. 36. 23. 54. 36.	
CAPRICORNVS		
In cornu boreali media	3. 300. 59. 44. 23. 17. 20.	
In cornu austrino	3. 302. 27. 38. 28. 33. 16.	
In cauda procedens	3. 311. 16. 21. 57. 38. 24.	
In cauda sequens	3. 313. 7. 22. 57. 50. 50.	
CETVS		
Precedens ad genam	3. 367. 22. 22. 0. 38. 28.	
In dorso orientalis	3. 37. 39. 20. 9. 32. 65.	
In dorso occidentalis	3. 38. 59. 29. 25. 36. 31.	
In sinist. cauda	3. 3. 19. 57. 50. 38. 34.	
In cauda austrina	3. 7. 30. 39. 59. 29. 54.	
In quadr. lictoris seq. borealis	3. 25. 52. 30. 51. 58. 54.	
In quadr. lictoris seq. austr.	3. 31. 52. 30. 51. 58. 54.	
In cornu ventris seq.	3. 28. 52. 28. 51. 37. 24.	
Ventris tercia, abas media	3. 22. 56. 18. 51. 38. 29.	
CORVVS		
Ala procedens	3. 378. 53. 30. 19. 59. 4.	
Ala sequens	3. 386. 0. 24. 19. 57. 30.	
In pectore	3. 389. 5. 24. 21. 30. 10.	
ERIDANVS		
Clara in principio	3. 73. 54. 50. 3. 29. 16.	
In II. flexu infima	3. 267. 23. 51. 28. 54.	
In III. flexu secunda	3. 28. 58. 38. 10. 4. 59.	
In III. flexu tertia	3. 50. 7. 38. 10. 22. 20.	
In III. flexu quarta	3. 59. 59. 30. 9. 23. 23.	
In III. flexu quinta	3. 64. 51. 39. 9. 25. 37.	
HYDRA		
Cor	3. 198. 33. 61. 7. 28. 53.	
LEPVVS		
In medio corpore	3. 80. 29. 34. 18. 0. 37.	
In armo dextro	3. 79. 12. 44. 20. 46. 53.	
LIBRA		
Latex austrina	3. 229. 5. 44. 16. 50. 56.	
Centrum Libræ	3. 228. 54. 56. 8. 20. 37.	
Sub lancibus procedens	3. 224. 2. 26. 18. 42. 34.	
NAVIS		
In clapeo super. procedens	3. 104. 30. 22. 14. 10. 14.	
In sup. pupæ clarior et prac.	3. 109. 1. 8. 13. 30. 29.	
In Aplufi	3. 109. 23. 62. 7. 7. 43.	
ORION		
Rigel	3. 73. 28. 2. 8. 30. 25.	
Pes sinist.	3. 83. 59. 51. 9. 46. 5.	
Crux prima	3. 70. 34. 31. 0. 19. 53.	
Crux prima vel med.	3. 81. 30. 7. 1. 22. 27.	
Crux ultima	3. 81. 29. 25. 2. 4. 53.	
In manubrio ensis	3. 77. 55. 6. 2. 38. 11.	
Infima in ensis	3. 80. 36. 23. 6. 6. 33.	
Media in ensis	3. 80. 31. 31. 5. 33. 33.	
SAGITTARIVS		
Dextra manus	3. 272. 2. 28. 19. 41. 26.	
In dextro latere	3. 280. 28. 23. 19. 49. 4.	
SCORPIVS		
Cor	3. 283. 72. 33. 23. 44. 48.	
Suprema frontis	3. 237. 26. 59. 18. 29. 52.	
Media frontis	3. 236. 6. 28. 23. 46. 24.	
Infima frontis	3. 235. 39. 39. 25. 24. 53.	
In chela austrina	3. 222. 2. 38. 24. 29. 3.	
SERPENTARIVS		
In manu dextera borealis	3. 140. 3. 30. 2. 58. 39.	
In dextro genu	3. 140. 36. 13. 9. 58. 50.	
In sinist. femore	3. 139. 44. 12. 10. 29. 28.	
SERPENS		
Prima cauda	3. 266. 38. 10. 3. 36. 48.	
Penultima cauda	3. 272. 50. 4. 1. 54. 14.	
Ultima cauda	3. 280. 43. 47. 3. 54. 10.	
VIRGO		
Spica	3. 107. 50. 21. 9. 44. 0.	



DIFFERENTIA	Ascensionis recte		Declinationis	
	Ann. 1.	Ann. 2.	Ann. 1.	Ann. 2.
Aquarius				
Tab. II Lit. A	7. 49. 48. A	0. 56. 39. A	2. 32. 24. S	57. 16. S
Lit. B	2. 6. A	0. 48. 23. A	2. 33. 18. S	58. 20. S
Lit. C	2. 36. A	0. 48. 26. A	3. 25. 6. S	59. 34. S
Lit. D	8. 27. 30. A	0. 50. 48. A	3. 20. 18. S	59. 2. S
Capricornus				
Tab. V Lit. A	6. 30. 34. A	0. 54. 5. A	0. 38. 42. A	2. 52. A
Lit. B	6. 33. 18. A	0. 54. 20. A	0. 9. 24. A	0. 56. A
Lit. C	6. 37. 48. A	0. 54. 37. A	0. 9. 54. A	0. 28. A
Lit. D	6. 39. 7. A	0. 54. 37. A	0. 29. 28. A	0. 36. A
Lit. E	6. 39. 24. A	0. 54. 30. A	0. 29. 0. A	0. 6. A
Lit. F	6. 37. 12. A	0. 56. 7. A	0. 3. 48. A	0. 23. A
Lit. G	6. 31. 34. A	0. 59. 37. A	0. 6. 24. A	0. 38. A
Cetus				
Tab. II Lit. C	1. 53. 56. A	0. 56. 21. A	2. 43. 42. S	56. 22. S
Lit. D	1. 38. 36. A	0. 59. 34. A	3. 19. 24. S	59. 20. S
Lit. E	1. 30. 38. A	0. 59. 23. A	3. 37. 36. S	59. 46. S
Lit. F	1. 29. 7. A	0. 58. 23. A	3. 32. 42. S	59. 56. S
Lit. G	1. 27. 18. A	0. 56. 44. A	3. 29. 56. S	60. 22. S
Lit. H	1. 28. 22. A	0. 54. 29. A	2. 43. 6. S	58. 29. S
Lit. I	1. 25. 21. A	0. 54. 59. A	2. 45. 0. S	58. 6. S
Lit. K	1. 28. 42. A	0. 54. 52. A	3. 4. 42. S	58. 28. S
Lit. L	1. 23. 18. A	0. 54. 20. A	3. 8. 36. S	58. 52. S
Corvus				
Tab. IV Lit. A	3. 18. 42. A	0. 39. 37. A	4. 23. 0. A	20. 58. A
Lit. B	6. 00. 21. A	0. 57. 1. A	4. 24. 48. A	20. 21. A
Lit. C	7. 28. 24. A	0. 57. 18. A	4. 22. 12. A	20. 14. A
Eridanus				
Tab. III Lit. A	7. 33. 34. A	0. 53. 13. A	5. 7. 6. S	7. 7. S
Lit. B	7. 2. 42. A	0. 52. 26. A	5. 33. 30. S	22. 38. S
Lit. C	7. 19. 30. A	0. 53. 33. A	5. 22. 42. S	25. 56. S
Lit. D	7. 16. 58. A	0. 53. 41. A	5. 22. 6. S	28. 7. S
Lit. E	7. 17. 18. A	0. 53. 44. A	5. 22. 48. S	28. 21. S
Lit. F	7. 16. 42. A	0. 53. 39. A	5. 23. 24. S	28. 20. S
Hydra				
Tab. IV Lit. A	7. 12. 54. A	0. 44. 33. A	13. 37. 24. A	5. 8. A
Lepus				
Tab. III Lit. A	6. 47. 30. A	0. 50. 9. A	0. 38. 0. S	3. 30. S
Lit. B	6. 30. 22. A	0. 39. 1. A	0. 38. 42. S	3. 32. S
Libra				
Tab. IV Lit. A	8. 20. 18. A	0. 50. 1. A	2. 38. 18. A	15. 30. A
Lit. B	8. 20. 18. A	0. 50. 1. A	2. 38. 18. A	15. 30. A
Tab. V Lit. B	8. 20. 18. A	0. 50. 1. A	2. 38. 18. A	15. 30. A
Tab. IV Lit. L	8. 32. 46. A	0. 51. 10. A	2. 39. 42. A	18. 22. A
Navis				
Tab. III Lit. A	6. 23. 30. A	0. 38. 21. A	5. 23. 24. A	8. 20. A
Lit. B	6. 29. 36. A	0. 38. 58. A	5. 37. 48. A	9. 47. A
Lit. C	7. 8. 30. A	0. 44. 41. A	5. 39. 6. A	9. 39. A
Orion				
Tab. III Lit. C	7. 23. 48. A	0. 44. 48. A	0. 51. 54. S	9. 32. S
Lit. D	7. 17. 54. A	0. 44. 00. A	0. 53. 0. S	2. 28. S
Lit. E	7. 14. 48. A	0. 45. 29. A	0. 57. 36. S	3. 46. S
Lit. F	7. 11. 42. A	0. 46. 50. A	0. 59. 34. S	3. 23. S
Lit. G	7. 9. 36. A	0. 48. 23. A	0. 59. 36. S	2. 38. S
Lit. H	7. 7. 30. A	0. 49. 44. A	0. 59. 38. S	2. 53. S
Lit. I	7. 5. 24. A	0. 51. 0. A	0. 54. 18. S	3. 16. S
Lit. K	7. 27. 24. A	0. 44. 43. A	0. 44. 18. S	3. 26. S
Sagittarius				
Tab. V Lit. E	6. 31. 0. A	0. 41. 6. A	0. 2. 5. S	0. 39. S
Lit. I	6. 41. 24. A	0. 46. 6. A	0. 38. 12. S	0. 32. S
Scorpius				
Tab. V Lit. A	9. 12. 0. A	0. 39. 21. A	1. 32. 30. A	9. 16. A
Lit. B	8. 44. 42. A	0. 39. 29. A	1. 50. 0. A	0. A
Lit. C	8. 33. 32. A	0. 39. 29. A	1. 53. 34. A	0. 23. A
Lit. D	8. 2. 0. A	0. 38. 30. A	1. 54. 42. A	0. 24. A
Tab. IV Lit. C	8. 46. 30. A	0. 39. 29. A	2. 30. 0. A	0. 6. A
Serpentarius				
Tab. V Lit. C	1. 54. 42. A	0. 47. 28. A	0. 41. 0. A	50. 52. A
Lit. C	6. 18. 42. A	0. 49. 52. A	2. 22. 21. A	8. 18. A
Lit. D	6. 39. 38. A	0. 51. 03. A	0. 39. 36. A	8. 37. A
Serpens				
Tab. V Lit. A	7. 59. 58. A	0. 47. 56. A	0. 33. 0. A	3. 18. A
Lit. B	7. 53. 0. A	0. 51. 38. A	0. 3. 36. A	0. 33. A
Lit. C	7. 51. 6. A	0. 53. 10. A	0. 36. 48. A	0. 39. A
Virgo				
Tab. IV Lit. A	1. 58. 54. A	0. 47. 41. A	3. 13. 36. A	19. 23. A

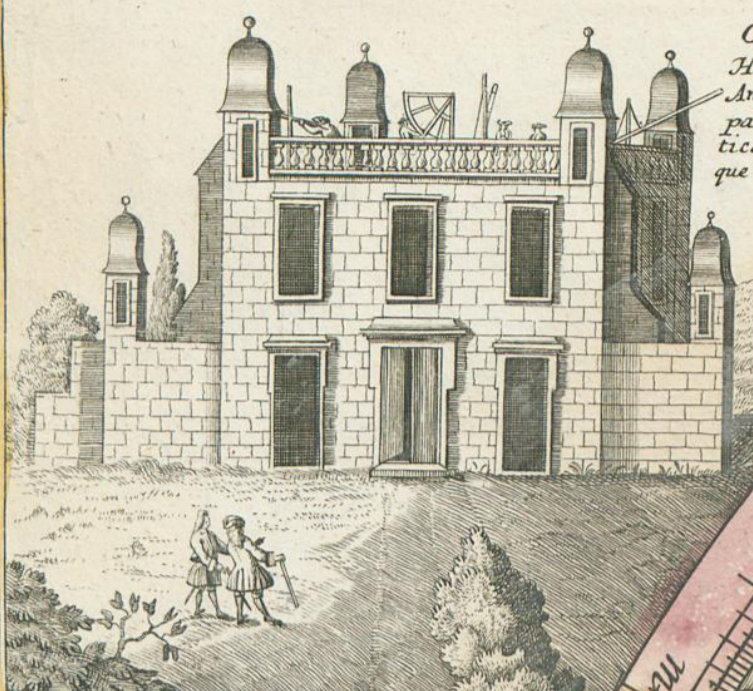
Pro fixa Ascensione recta et Declinatione ad tem-
pus, quod annum 1750 completum sequitur, obinenda,
differentiam illarum proportionatam et Ascensionem re-
ctam et Declinationem hic exhibebis, vel, prout, Signa A. et
S. apposta, indicant, addit vel subtrahit, in vero hoc
licet non annis procedat, contrarios adhibe titulos.

HEMISPHERIUM

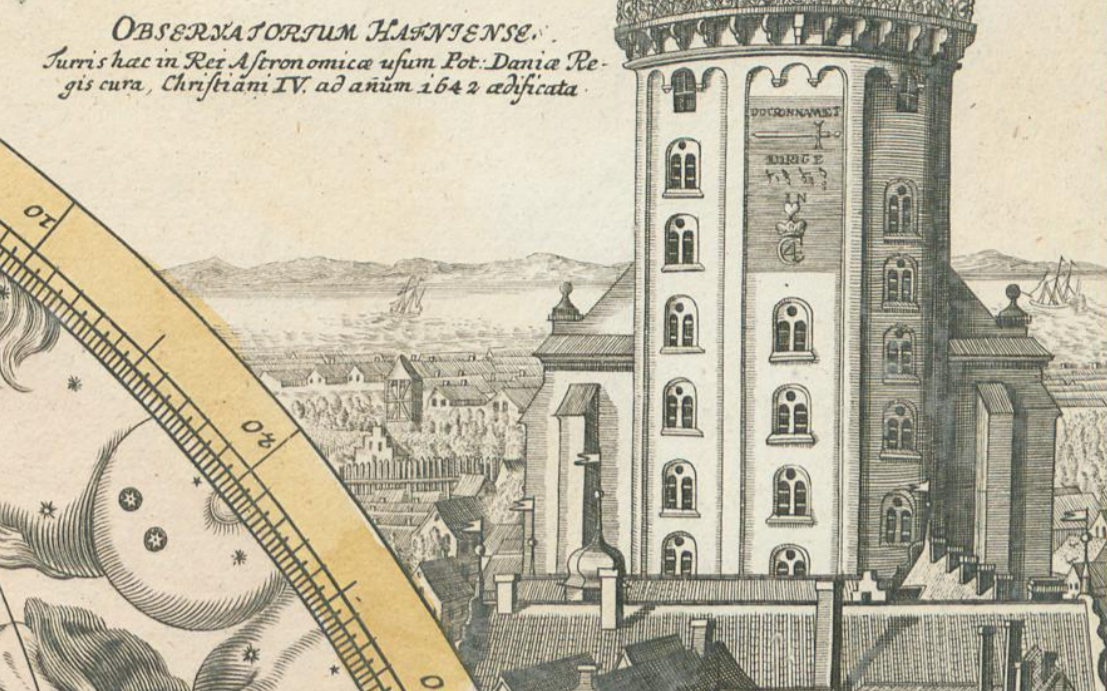
COELI AUSTRALIS

in quo Fixarum loca secundum Eclipticæ ductum ad anm 1730. completum exhibentur a
operâ IOH. BAPTISTÆ HOMANNI

IOH. GABRIELE DOPPELMAIERO Math. P. Acad. Imp. Leop. Carolinæ Naturæ Curios. nec non Reg. Scient. Acad. Boruf. Socio
Sac. Cas. Maj. Geograp. Norimbergæ. Cum Privilegio Sac. Caf. Magiftratus.



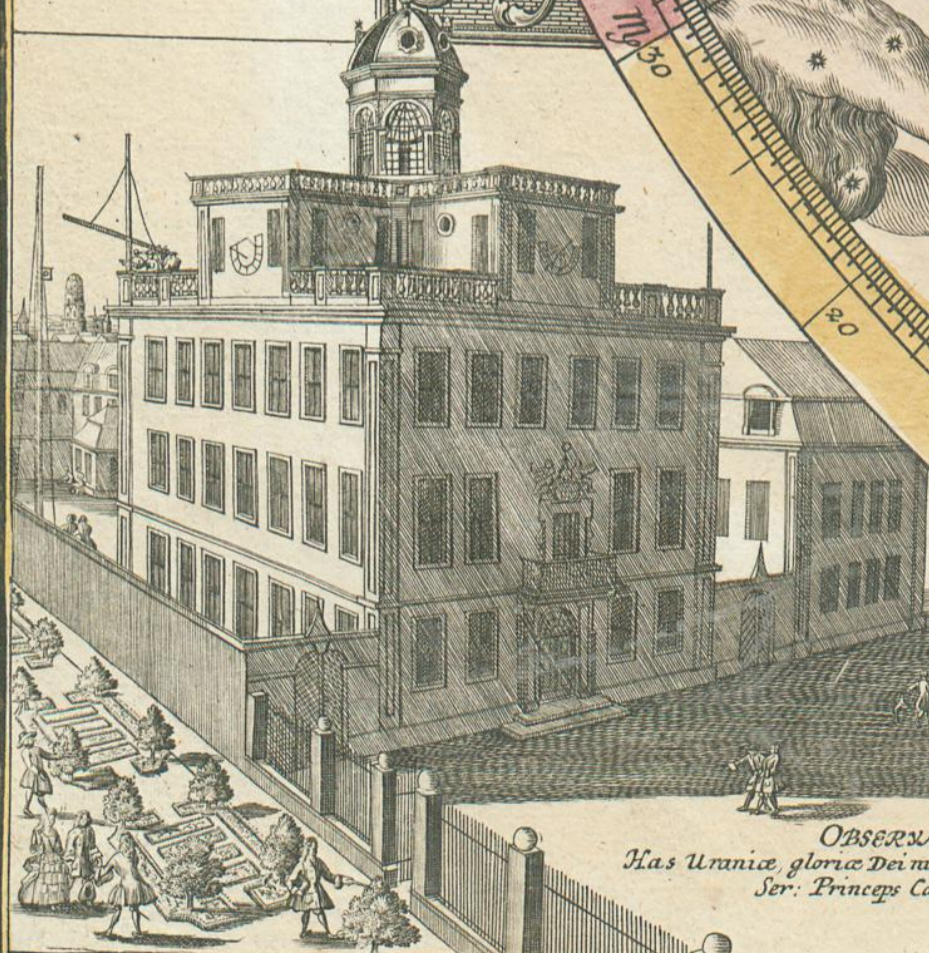
OBSERVATORIUM ANGLO-RANUM.
Hoc Grenovici prope Londinum Carolull.
Anlicæ Rex (prout ex eius Inſcriptione
patet) Aftronomiæ et Artis Navi-
ticæ Patronus maximus in utroque
que comodum año 1666. extruxit
curavit.



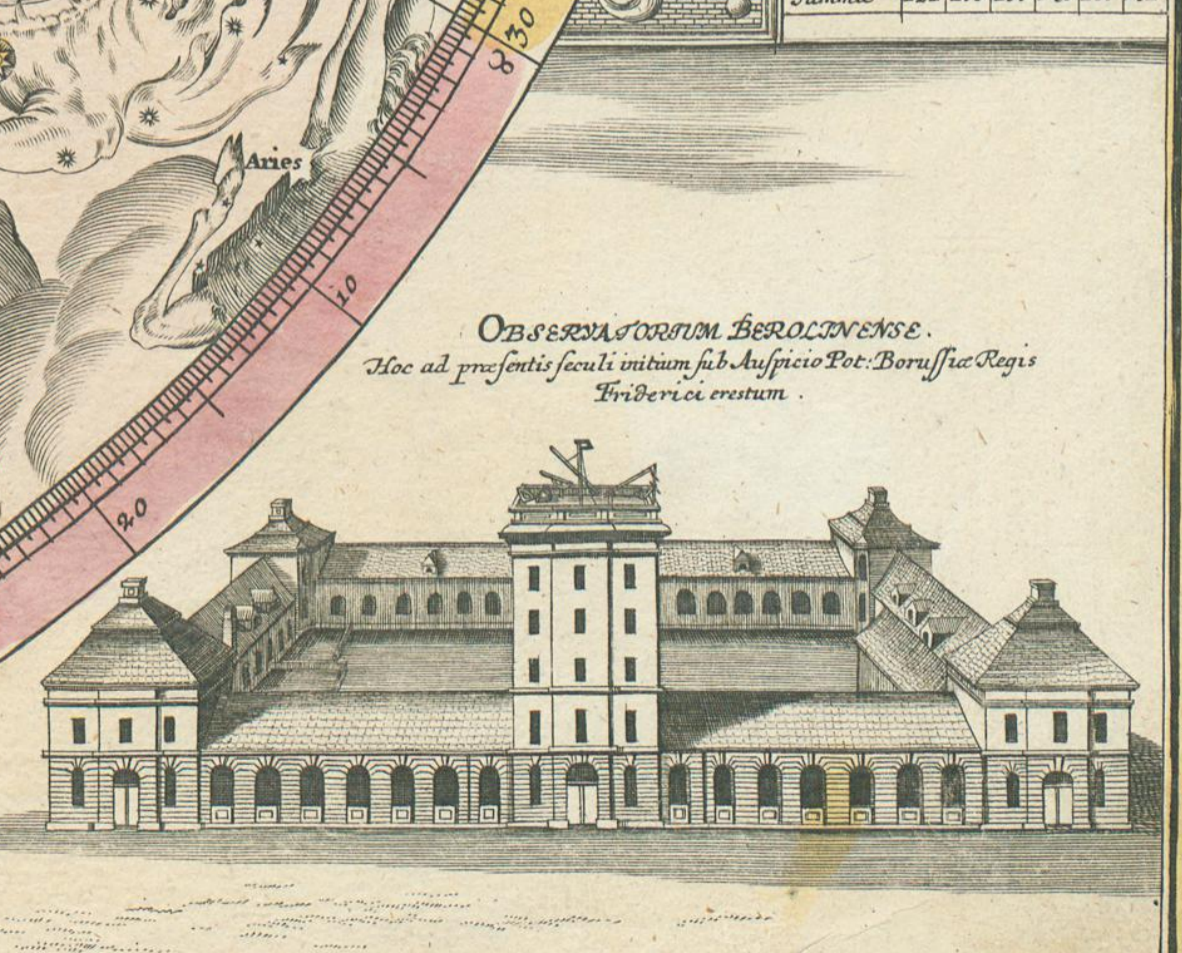
OBSERVATORIUM HANOVENSE.
Turris hæc in Reg. Aftronomica ufum Pot. Danicæ Re-
gis cura, Chriftiani IV. ad anm 1643. ædificata

Table titled 'STELLÆ HEMISPHERII AUSTRALIS' listing star magnitudes for various constellations.

Table titled 'STELLÆ HEMISPHERII AUSTRALIS' listing star magnitudes for various constellations, including a 'Dedecatemoria' section.



OBSERVATORIUM CASSELLANUM.
Hæc Uranicæ gloriæ Dei manibus factas extruxit adus (ut Inſcriptio edecet)
Ser. Princeps Carolus I. Maſſie Landgravius año 1724.



OBSERVATORIUM BEROLINENSE.
Hæc ad præſentis ſæculi initium ſub Auſpicio Pot. Borufficæ Regis
Friderici tertium.

GLOBI COELESTIS IN TABULAS PLANAS REDACTI PARS I.

in qua Longitudines Stellarum fixarum ad anm Christi completum 1730 tam Arithmetice quam Geometricè exhibentur

à IOH: GABR: DOPPELMAYR MATH: PP. Academ: Cæs: Leopold: Car: Nat: Curiosorum, nec non Societatis Regie Borussica Socio

Operâ IOH: BAPT: HOMANNI SAC: CÆS: MAJ: GEOGR: Norimbergæ .

Cum Privilegio Sac: Cæs: Majestatis.

URSA MINOR		Magnitudines Stell.
A	Polaris	1 39 50 53 3.12
B	Humerus	2 25 50 52 3.43
C	pectus	2 40 50 52 3.43
D	In dorso	1 44 50 52 3.43
E	In latere sinistro	2 25 50 52 3.43
F	Prima cauda	1 51 50 52 3.43
G	Media cauda	2 25 50 52 3.43
H	Ad humerum proxima	3 26 50 52 3.43
I	In fine caudæ, precedens borealis	2 40 50 52 3.43
K	In capite	2 25 50 52 3.43
L	Sub capite sequens australis	2 40 50 52 3.43
M	Sub capite sequens borealis	2 40 50 52 3.43
DRACO		Magnitudines Stell.
A	Ad rostrum	3 26 50 52 3.43
B	In vertice	2 40 50 52 3.43
C	Ante flexuram III. borealis	2 40 50 52 3.43
D	Post flexuram III. borealis	2 40 50 52 3.43
E	Ante flexuram IV. prior	2 40 50 52 3.43
F	Post flexuram IV. prior	2 40 50 52 3.43
G	Ante flexuram IV. proxima	2 40 50 52 3.43
H	Post flexuram IV. proxima	2 40 50 52 3.43
I	In flexura IV.	2 40 50 52 3.43
J	Prima cauda	2 40 50 52 3.43
K	Secunda cauda	2 40 50 52 3.43
L	In lingua	2 40 50 52 3.43
M	In crura	2 40 50 52 3.43
N	Ad genam	2 40 50 52 3.43
O	In flexura I. borealis	2 40 50 52 3.43
P	In flexura I. australis	2 40 50 52 3.43
Q	In flexura I. media	2 40 50 52 3.43
R	Post flexuram I. media	2 40 50 52 3.43
S	In flexura II. anteriori	2 40 50 52 3.43
T	In flexura II. posteriori	2 40 50 52 3.43
V	In flexura II. media australi	2 40 50 52 3.43
W	In flexura II. media boreali	2 40 50 52 3.43
X	In flexura II. duram australi	2 40 50 52 3.43
Y	In flexura II. duram boreali	2 40 50 52 3.43
Z	Post flexuram II. duram precedens	2 40 50 52 3.43
Aa	Post flexuram II. duram sequens	2 40 50 52 3.43
Bb	Post flexuram II. duram trium procedens	2 40 50 52 3.43
Cc	Post flexuram II. duram trium sequens	2 40 50 52 3.43
Dd	Post flexuram II. duram trium procedens	2 40 50 52 3.43
Ee	Post flexuram II. duram trium sequens	2 40 50 52 3.43
Ff	Post flexuram II. duram trium procedens	2 40 50 52 3.43
Gg	Post flexuram II. duram trium sequens	2 40 50 52 3.43
Hh	Post flexuram II. duram trium procedens	2 40 50 52 3.43
Ii	Post flexuram II. duram trium sequens	2 40 50 52 3.43
Jj	Post flexuram II. duram trium procedens	2 40 50 52 3.43
Kk	Post flexuram II. duram trium sequens	2 40 50 52 3.43
Ll	Post flexuram II. duram trium procedens	2 40 50 52 3.43
Mm	Post flexuram II. duram trium sequens	2 40 50 52 3.43
Nn	Post flexuram II. duram trium procedens	2 40 50 52 3.43
Oo	Post flexuram II. duram trium sequens	2 40 50 52 3.43
Pp	Post flexuram II. duram trium procedens	2 40 50 52 3.43
Qq	Post flexuram II. duram trium sequens	2 40 50 52 3.43
Rr	Post flexuram II. duram trium procedens	2 40 50 52 3.43
Ss	Post flexuram II. duram trium sequens	2 40 50 52 3.43
Tt	Post flexuram II. duram trium procedens	2 40 50 52 3.43
Vv	Post flexuram II. duram trium sequens	2 40 50 52 3.43
Ww	Post flexuram II. duram trium procedens	2 40 50 52 3.43
Xx	Post flexuram II. duram trium sequens	2 40 50 52 3.43
Yy	Post flexuram II. duram trium procedens	2 40 50 52 3.43
Zz	Post flexuram II. duram trium sequens	2 40 50 52 3.43



CASSIOPEA		Magnitudines Stell.
A	Lucida Caudæ	2 25 50 52 3.43
B	Schedir in pectore	3 26 50 52 3.43
C	Dextrem genu	3 26 50 52 3.43
D	Sinistrum genu	3 26 50 52 3.43
E	In medio crurum	3 26 50 52 3.43
F	In erectorum scelis	3 26 50 52 3.43
G	Novus in Caudæ 15 7 2	3 26 50 52 3.43
H	Ratus in crura	3 26 50 52 3.43
I	Penultima Virga	3 26 50 52 3.43
J	Prima Virga	3 26 50 52 3.43
K	Parvula ad crines	3 26 50 52 3.43
L	In dextro cubito	3 26 50 52 3.43
M	In sinistrum cubito	3 26 50 52 3.43
N	In sinistrum cubito	3 26 50 52 3.43
O	In gremio	3 26 50 52 3.43
P	In gremio	3 26 50 52 3.43
Q	In gremio	3 26 50 52 3.43
R	In gremio	3 26 50 52 3.43
S	In gremio	3 26 50 52 3.43
T	In gremio	3 26 50 52 3.43
V	In gremio	3 26 50 52 3.43
W	In gremio	3 26 50 52 3.43
X	In gremio	3 26 50 52 3.43
Y	In gremio	3 26 50 52 3.43
Z	In gremio	3 26 50 52 3.43
CYGNUS		Magnitudines Stell.
A	In ancone ale boreæ	2 40 50 52 3.43
B	Extrema et suprema ale boreæ	2 40 50 52 3.43
C	Ale boreæ anteriori	2 40 50 52 3.43
D	Ale boreæ posteriori	2 40 50 52 3.43
E	Ale austræ	2 40 50 52 3.43
F	Ale austræ superiori	2 40 50 52 3.43
G	Ale austræ inferiori	2 40 50 52 3.43
H	Ale austræ superiori et inferiori	2 40 50 52 3.43
I	Ale austræ superiori et inferiori	2 40 50 52 3.43
J	Ale austræ superiori et inferiori	2 40 50 52 3.43
K	Ale austræ superiori et inferiori	2 40 50 52 3.43
L	Ale austræ superiori et inferiori	2 40 50 52 3.43
M	Ale austræ superiori et inferiori	2 40 50 52 3.43
N	Ale austræ superiori et inferiori	2 40 50 52 3.43
O	Ale austræ superiori et inferiori	2 40 50 52 3.43
P	Ale austræ superiori et inferiori	2 40 50 52 3.43
Q	Ale austræ superiori et inferiori	2 40 50 52 3.43
R	Ale austræ superiori et inferiori	2 40 50 52 3.43
S	Ale austræ superiori et inferiori	2 40 50 52 3.43
T	Ale austræ superiori et inferiori	2 40 50 52 3.43
V	Ale austræ superiori et inferiori	2 40 50 52 3.43
W	Ale austræ superiori et inferiori	2 40 50 52 3.43
X	Ale austræ superiori et inferiori	2 40 50 52 3.43
Y	Ale austræ superiori et inferiori	2 40 50 52 3.43
Z	Ale austræ superiori et inferiori	2 40 50 52 3.43

GLOBI COELESTIS IN TABULAS PLANAS REDACTI PARS III.

in qua Longitudines Stellarum fixarum ad annum Christi completum 1730 tam Arithmetice quam Geometrice exhibentur

à IOH. GABR. DOPPELMAYR MATH. P.P. Academ. Cæs. Leopold. Car. Nat. Curiosorum, nec non Societatis Regiæ Borussicæ Socio

Operâ IOH. BAPT. HOMANNI SAC. CÆS. MAJ. GEOGR. Norimbergæ.

PERSEUS	
A Dextra pedis sequens	275.33
B In planta sequens	275.33
C In dextra tibia	275.33
D In dextro cubito dext. ped. proced.	275.33
E Supra dext. cubit. procedens	275.33
F Supra dext. cubit. sequens	275.33
G Supra dext. cubit. sub. proced.	275.33
H Supra dext. cubit. sub. sequens	275.33
I Sub. dext. cubit. sub. proced.	275.33
K Sub. dext. cubit. sub. sequens	275.33
L In dextro cubito dext. ped. proced.	275.33
M In dextro cubito dext. ped. sequens	275.33
N In dextro cubito dext. ped. sub. proced.	275.33
O In dextro cubito dext. ped. sub. sequens	275.33
P In dextro cubito dext. ped. sub. sub. proced.	275.33
Q In dextro cubito dext. ped. sub. sub. sequens	275.33
TAURUS	
A Polliculus Alabarianus	16.29
B Corua borealis	16.29
C Corua australis	16.29
D Quatuor prima	16.29
E Secundarium sequ. borealis proced.	16.29
F Secundarium sequ. australis	16.29
G In armo iugis iugum	16.29
H In medio iugis	16.29
I In dextro iugis	16.29
K In sinistro iugis	16.29
L In dextro iugis procedens	16.29
M In dextro iugis sequens	16.29
N In dextro iugis sub. procedens	16.29
O In dextro iugis sub. sequens	16.29
P In dextro iugis sub. sub. procedens	16.29
Q In dextro iugis sub. sub. sequens	16.29
ORION	
A Polliculus dext. superior	16.29
B Polliculus dext. inferior	16.29
C Polliculus sin. superior	16.29
D Polliculus sin. inferior	16.29
E Polliculus sin. sub. superior	16.29
F Polliculus sin. sub. inferior	16.29
G Polliculus sin. sub. sub. superior	16.29
H Polliculus sin. sub. sub. inferior	16.29
I Polliculus sin. sub. sub. sub. superior	16.29
K Polliculus sin. sub. sub. sub. inferior	16.29
L Polliculus sin. sub. sub. sub. sub. superior	16.29
M Polliculus sin. sub. sub. sub. sub. inferior	16.29
N Polliculus sin. sub. sub. sub. sub. sub. superior	16.29
O Polliculus sin. sub. sub. sub. sub. sub. inferior	16.29
P Polliculus sin. sub. sub. sub. sub. sub. sub. superior	16.29
Q Polliculus sin. sub. sub. sub. sub. sub. sub. inferior	16.29



ORION	
A Polliculus dext. superior	16.29
B Polliculus dext. inferior	16.29
C Polliculus sin. superior	16.29
D Polliculus sin. inferior	16.29
E Polliculus sin. sub. superior	16.29
F Polliculus sin. sub. inferior	16.29
G Polliculus sin. sub. sub. superior	16.29
H Polliculus sin. sub. sub. inferior	16.29
I Polliculus sin. sub. sub. sub. superior	16.29
K Polliculus sin. sub. sub. sub. inferior	16.29
L Polliculus sin. sub. sub. sub. sub. superior	16.29
M Polliculus sin. sub. sub. sub. sub. inferior	16.29
N Polliculus sin. sub. sub. sub. sub. sub. superior	16.29
O Polliculus sin. sub. sub. sub. sub. sub. inferior	16.29
P Polliculus sin. sub. sub. sub. sub. sub. sub. superior	16.29
Q Polliculus sin. sub. sub. sub. sub. sub. sub. inferior	16.29
CANTIS MAIOR	
A Polliculus dext. superior	16.29
B Polliculus dext. inferior	16.29
C Polliculus sin. superior	16.29
D Polliculus sin. inferior	16.29
E Polliculus sin. sub. superior	16.29
F Polliculus sin. sub. inferior	16.29
G Polliculus sin. sub. sub. superior	16.29
H Polliculus sin. sub. sub. inferior	16.29
I Polliculus sin. sub. sub. sub. superior	16.29
K Polliculus sin. sub. sub. sub. inferior	16.29
L Polliculus sin. sub. sub. sub. sub. superior	16.29
M Polliculus sin. sub. sub. sub. sub. inferior	16.29
N Polliculus sin. sub. sub. sub. sub. sub. superior	16.29
O Polliculus sin. sub. sub. sub. sub. sub. inferior	16.29
P Polliculus sin. sub. sub. sub. sub. sub. sub. superior	16.29
Q Polliculus sin. sub. sub. sub. sub. sub. sub. inferior	16.29
CANTIS MINOR	
A Polliculus dext. superior	16.29
B Polliculus dext. inferior	16.29
C Polliculus sin. superior	16.29
D Polliculus sin. inferior	16.29
E Polliculus sin. sub. superior	16.29
F Polliculus sin. sub. inferior	16.29
G Polliculus sin. sub. sub. superior	16.29
H Polliculus sin. sub. sub. inferior	16.29
I Polliculus sin. sub. sub. sub. superior	16.29
K Polliculus sin. sub. sub. sub. inferior	16.29
L Polliculus sin. sub. sub. sub. sub. superior	16.29
M Polliculus sin. sub. sub. sub. sub. inferior	16.29
N Polliculus sin. sub. sub. sub. sub. sub. superior	16.29
O Polliculus sin. sub. sub. sub. sub. sub. inferior	16.29
P Polliculus sin. sub. sub. sub. sub. sub. sub. superior	16.29
Q Polliculus sin. sub. sub. sub. sub. sub. sub. inferior	16.29
COLUMBA	
A Polliculus dext. superior	16.29
B Polliculus dext. inferior	16.29
C Polliculus sin. superior	16.29
D Polliculus sin. inferior	16.29
E Polliculus sin. sub. superior	16.29
F Polliculus sin. sub. inferior	16.29
G Polliculus sin. sub. sub. superior	16.29
H Polliculus sin. sub. sub. inferior	16.29
I Polliculus sin. sub. sub. sub. superior	16.29
K Polliculus sin. sub. sub. sub. inferior	16.29
L Polliculus sin. sub. sub. sub. sub. superior	16.29
M Polliculus sin. sub. sub. sub. sub. inferior	16.29
N Polliculus sin. sub. sub. sub. sub. sub. superior	16.29
O Polliculus sin. sub. sub. sub. sub. sub. inferior	16.29
P Polliculus sin. sub. sub. sub. sub. sub. sub. superior	16.29
Q Polliculus sin. sub. sub. sub. sub. sub. sub. inferior	16.29

GLOBI COELESSTIS IN TABULAS PLANAS REDACTI PARS V.

in qua Longitudines Stellarum fixarum ad annum Christi completum 1730 tam Arithmetice quam Geometrice exhibentur
à IOH. G. ABB. DOPPELMAYR MATH. P.P. Acad. Cæs. Leopold. Car. Nat. Curioforum, nec non Societatis Regiæ Borvisicæ Socio
Operâ IOH. BAPT. HOMANNI SAC. CÆS. MAJ. GEORG. NORIMBERGÆ.
Cum Privilegio Sac. Cæs. Majestatis.

BOOTES	MONTE MENEAL
A Humerus superior	3 29 39.31 24 12.20 B
B In extremitate claviculae	3 29 39.31 24 12.20 B
C In medio claviculae	3 29 39.31 24 12.20 B
D In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
E In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
F In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
G In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
H In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
I In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
J In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
K In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
L In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
M In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
N In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
O In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
P In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
Q In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
R In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
S In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
T In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
U In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
V In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
W In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
X In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
Y In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
Z In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B

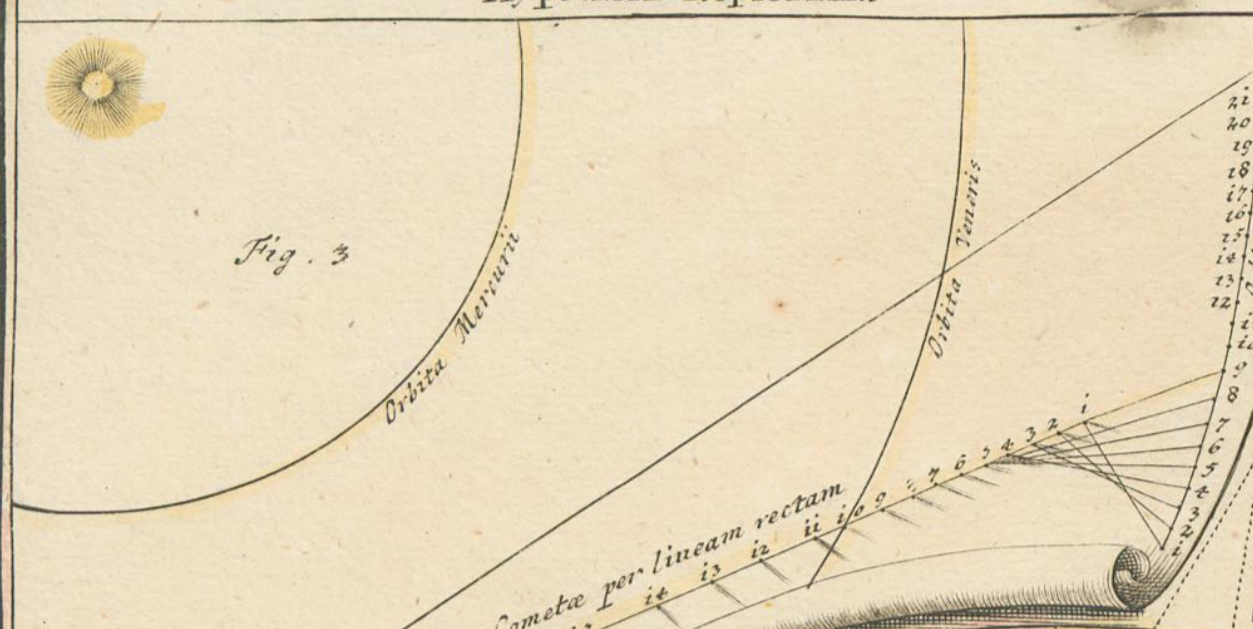


BOOTES	MONTE MENEAL
A Humerus superior	3 29 39.31 24 12.20 B
B In extremitate claviculae	3 29 39.31 24 12.20 B
C In medio claviculae	3 29 39.31 24 12.20 B
D In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
E In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
F In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
G In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
H In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
I In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
J In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
K In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
L In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
M In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
N In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
O In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
P In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
Q In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
R In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
S In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
T In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
U In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
V In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
W In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
X In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
Y In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B
Z In medio claviculae inferiori	3 29 39.31 24 12.20 B

THEORIA COMETARVM

in qua prapcipua eorum Phænomena ex recentiorum Astronomorum Observationibus secundum ill. Newtoni et cel. Whilstoni Hypothesin geometricè deducta cum aliis exhibentur à IOH. GABR. DOFFELMAYERO, Acad. Cæs. Leopoldino-Carol. Nat. Cur. Regiarum Societatum Britannicæ et Boruss. Sodali, et Math. Prof. Publ. Sumptibus Heredum Homannianorum Noribergæ.

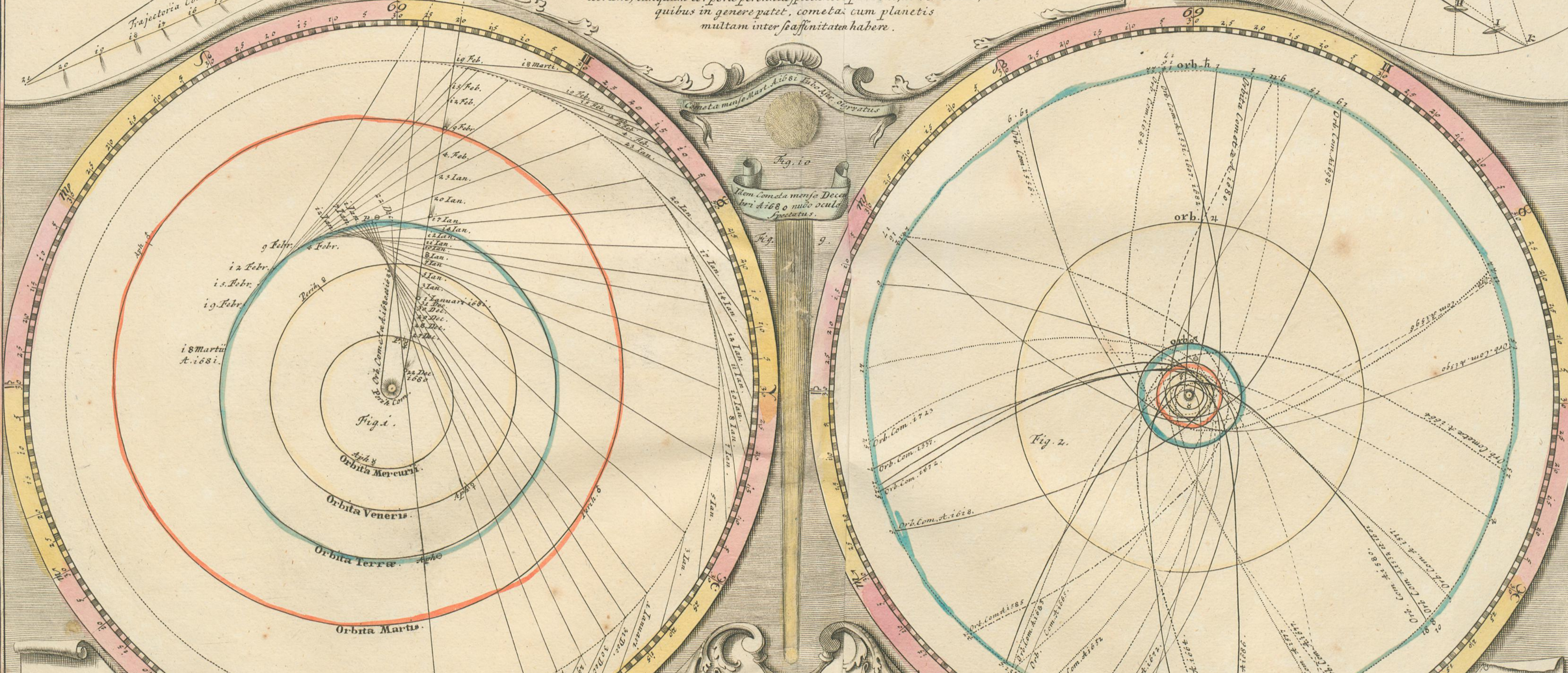
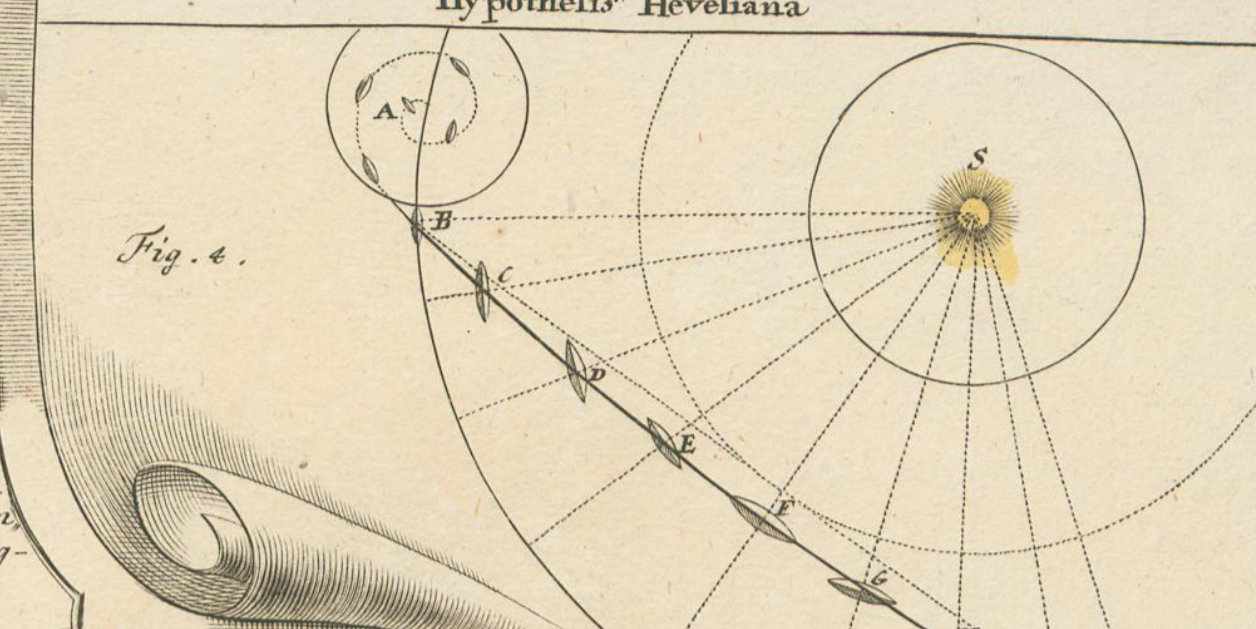
Hypothesis Kepleriana



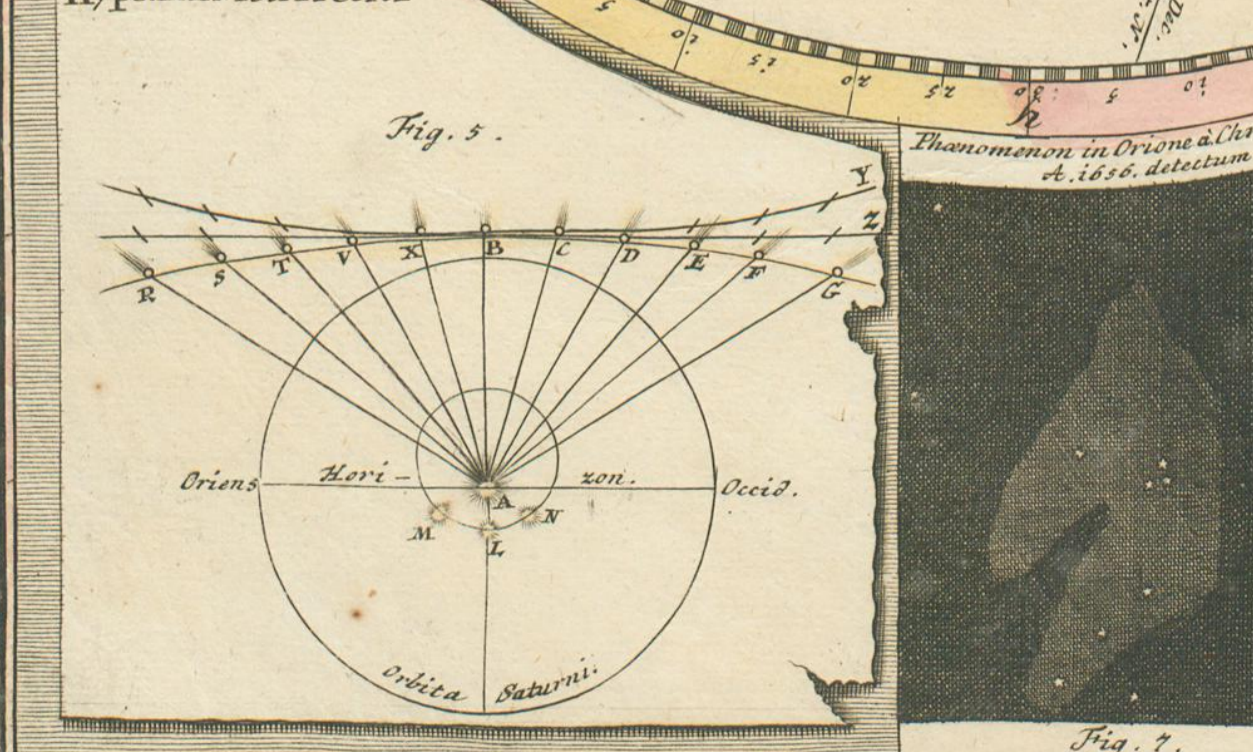
De Cometis in genere.

Cometa præstantissimarum Observationum testimonio in orbibus moventur ellipticis, oblongis, vel quo, dammodo parabolicis, valde eccentricis, in quarum foco est sol, et describunt areas, cum lineæ ad centrum illius ducuntur, insar planetarum, temporibus proportionales. In hujus demonstratione exhibentur in Fig. 1. orbita cometa, qui circa finem anni 1680, et ad sequentis anni 1681. initium apparuit, methodo geometrica, ex observationibus definita, in 2207 figuram, ad quam plurima cometarum per aliquot secula spectatorum orbitæ ex celeb. Whilstoni designatione edita. Hanc hypothesin præcipue excoluit ill. Newtonus, de in vero cel. Hallejus præcepta dedit, quomodo loca cometarum in parabolica orbita per calculum elici possint. Hisce suppositis, facile percipimus, quod cometa per breve tantum tempus appareat, et ulterius in remotas orbitarum partes delati, per longissimum temporis spatium lateant; quod magnitudo capitis et caudæ, quæ plerumque, eadem semper à sole aversa, comete instructi, variationi perpetuo sit obnoxia; porro quod caudæ, respectu nostri, sensim desiccat, videtur magnitudine, et tandem evanescat. Cuius fig. 9. to. Sed hic etiam leges optice in subsidium vocanda erunt, si variationem prædictorum congruè monstrare velimus. Quod denique ad numerum horum corporum cometarum attinet, Keplerus magnam illorum numerum statuit, sed Hallejus omnes, qui per varias temporum periodos circumvoluti, reduces se iterum, tanquam corpora perennia spectando, præbent, ad 24. reducit; ex quibus in genere patet, cometa. cum planetis multam inter se assinitatem habere.

Hypothesis Heveliana



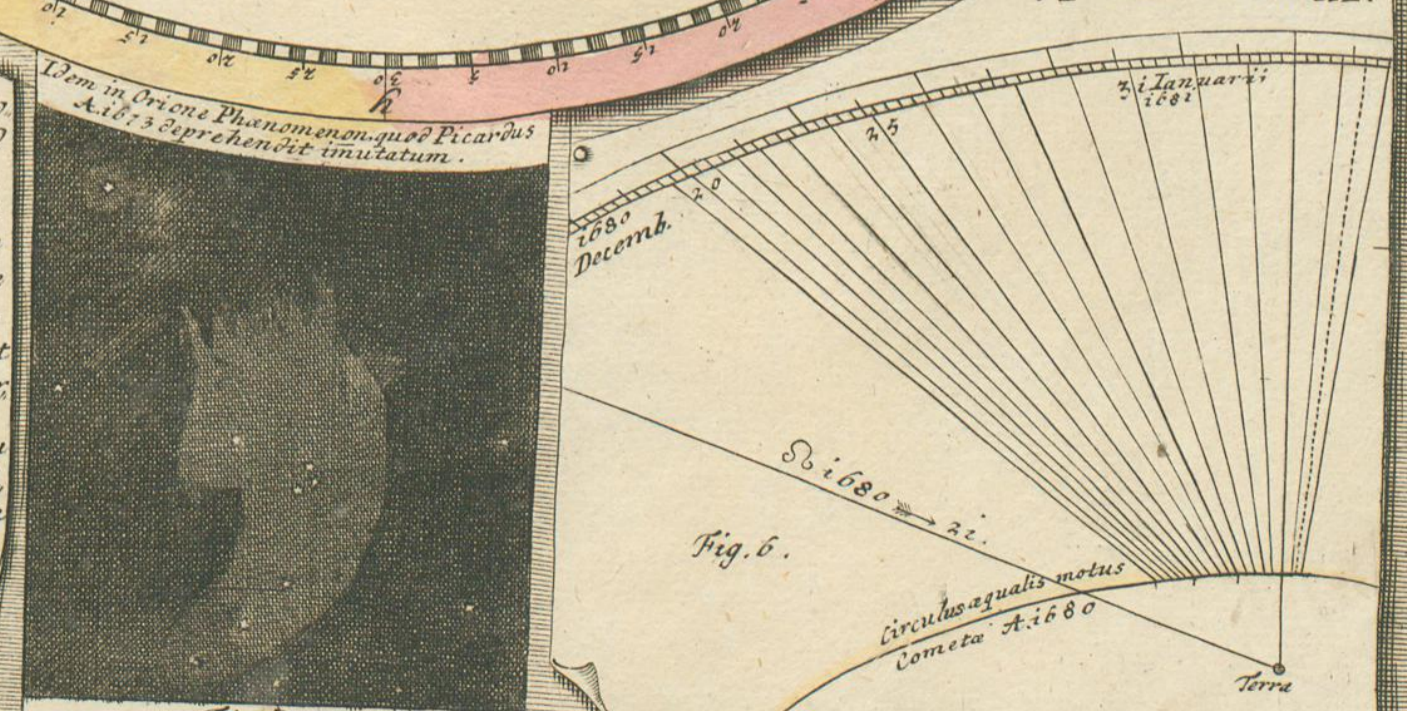
Hypothesis Petri Petiti



De hypothesis Ioh. Kepleri, bh. Hevelii, P. Petiti, et I. D. Cassini.

Doctissimus Keplerus cum Galilæo, Cyrtæ &c. Cometarum motus in lineis rectis, (vid. Fig. 3.) quæ tagunt circulos per æquales harum partes, nobis à terra inæquales fieri videtur, sed cel. Hevelius plurimum observationum apparatu instructus postea illas trajectorias magis parabolicas, quam rectas esse asseruit, in quibus comete, cum eisdem ex concursu planetariorum effluxorum intra atmosphas oriri et in molem insignem concrevere existit, per lineas spirales (vid. Fig. 4 ad A.) sensim elati in altum, porro à verticibus abrepti, manuumque lapis è funda, per lineas B. K. et quidem circa verticem Parabolæ à E. motu velocissim, in distantibus vero à E. remotioribus, exempligrad R. et B. motu tardiore et tardissimam hanc hypothesin pluram amplecti et præcipue in Cassia P. Petiti s., sed tandem illam non omnino Phænomenis cometicis ex voto responderi deprehendit, hinc cometæ mundo coævos esse potius affirmavit, qui in circulis intra Saturnum et stellas fixas sitis, (vid. Fig. 7) vel Systema antrum planetarum ambientibus, prout portio circumferentiæ R. P. G. indicat, vel quadam circumferentiæ parte ad orbitam Saturni ut in XX. accidentibus, moventur, ita ut ad B. in rigæ constituti, videantur maximi et celerissimi, ante vero et post illud tempus in XX. et DE. minores et tardiores, hinc in motu quoque inæquales, et spatia TV. V. X. CD. DE. sint qualia: tandem vero comete in vastissimis circulis per remotiores partes delati, ut oculis nosse superveniunt, post multorum annorum inter valla, ratione habita ad magnitudines orbitarumque vel breviora, vel longiora, iterum apparebunt. Post hæc cel. Cassinus novam methodum exhibuit, quæ scil. ratione supposito motu mediæ cometicæ circulo circa Terram (vid. Fig. 6, valde eccentrico exilla et tempora et loca cometarum sint definita; quibus alibi plura.

Hypothesis I. D. Cassini



... of
... ..
... ..



INDEX TABVLARVM

QVÆ IN HOC

ATLANTE

CONTINENTVR.

- I. Sphaera mundi per circulos, tam primarios quam secundarios, cum punctis, lineis & angulis notabilioribus exhibita.
- II. Systema solare & planetarium, ex hypothese copernicana secundum celeb. Christiani Hugenii deductiones exhibitum.
- III. Systema mundi tyconicum, secundum Tyconis de Brahe & Joh. Baptistae Riccioli, S. J. Hypotheses concinnatum.
- IV. Theoria Planetarum primariorum, in qua ipsorum motus, in copernicano Systemate, tam ex Kepleri & recentiorum Astronomorum, quam aliorum, ut, Sethi Wardi, Ismaelis Bullialdi & Nicol. Mercatoris Hypothesibus ellipticis demonstrantur.
- V. Phoenomena in planetis primariis, quae facies diversas, ex illorum phasibus, maculis & fasciis, seu Zonis, ortas, sistunt.
- VI. Phoenomena circa quantitatem dierum artificialium & solarium, perpetuo variabilem ex Hypothesi Copernicana deducta, cum aliis, tam veterum quam recentiorum Philosophorum Systematibus mundi notabilioribus.
- VII. Phoenomena motuum irregularium, quae Planetae inferiores, Venus & Mercurius, ad annum 1710. secundum Hypothesin Copernicanam spectanda praebent.
- VIII. Ephemerides motuum coelestium, in quibus ex Hypothesi Copernicana in superioribus Planetis motuum irregularium Phoenomena ad annum 1708. & 1709. exhibentur.
- IX. Motus in coelo spirales, quos Planetae inferiores Venus & Mercurius, secundum Tyconicorum Hypothesin ad annum Christi 1712. & 1713. exhibent.
- X. Motus Planetarum superiorum, qui secundum Tyconis Hypothesin singulis suis periodis per lineas spirales contingunt, in primo seculi XVIII. triente geometricè exhibiti.
- XI. Tabula selenographica, in qua lunarium macularum exacta descriptio secundum nomenclaturam Hevelii & Riccioli exhibetur.
- XII. Theoria Lunae, in qua motus eiusdem anomalus ex Hypothesi Illustr. Isaaci Newtoni, ut & Tyconica & Horrocciana, porro illius motus cycloidalis & libratorius cum aliis Phoenomenis sistuntur.
- XIII. Theoria Eclipsium, in qua variae Solis occultationes, obscurations Terrae & Lunae verae, Stellarum occultationes à Luna, aliaque Phoenomena huc spectantia, sistuntur.
- XIV. Theoria Satellitum Jovis & Saturni, in qua praecipua horum Planetarum secundariorum Phoenomena sistuntur.
- XV. Basis Geographiae recentioris astronomica, in qua situs locorum insigniorum geographici per observationes è plurimis luminarium & circumjovialium eclipsibus stabiliti.
- XVI. Hemisphaerium Coeli boreale, in quo loca Stellarum fixarum secundum Aequatorem per Ascensiones nempe rectas & Declinationes, ad annum Christi 1730 completum sistuntur.
- XVII. Hemisphaerium coeli australe, in quo loca eorundem stellarum secundum Aequatorem, per Ascensiones nempe rectas & Declinationes, ad annum Christi 1730. completum sistuntur.
- XVIII. Hemisphaerium coeli boreale, in quo fixarum loca secundum Eclipticam ductum ad annum 1730. completum exhibentur.
- XIX. Hemisphaerium coeli australe, in quo fixarum loca secundum Eclipticam ductum ad annum 1730. completum exhibentur.
- XX. Globi coelestis in Tabulas planas redacti, in qua longitudes stellarum fixarum ad annum 1730 completum, cum latitudinibus exhibentur, - Pars I.
- XXI. Globi coelestis in Tabulas planas redacti, in qua longitudes stellarum fixarum ad annum 1730 completum, cum latitudinibus exhibentur, - Pars II.
- XXII. Globi coelestis in Tabulas planas redacti, in qua longitudes stellarum fixarum ad annum 1730. completum, cum latitudinibus exhibentur, - Pars III.
- XXIII. Globi coelestis in Tabulas planas redacti, in qua longitudes stellarum fixarum ad annum 1730. completum, cum latitudinibus exhibentur, - Pars IV.
- XXIV. Globi coelestis in Tabulas planas redacti, in qua longitudes stellarum fixarum ad annum 1730. completum, cum latitudinibus exhibentur, - Pars V.
- XXV. Globi coelestis in Tabulas planas redacti, in qua longitudes stellarum fixarum ad annum 1730. completum, cum latitudinibus exhibentur, - Pars VI.
- XXVI. Theoria Cometarum, in qua praecipua eorum Phoenomena ex recentiorum Astronomorum observationibus, secundum Illustr. Newtoni & cel. Whistonii Hypothesin geometricè deducta cum aliis exhibentur.
- XXVII. Motus Cometarum in Hemisphaerio boreali, qui intra 210. annos, ab anno 1530. usque ad annum 1740, cum sex stellis novis per hoc tempus visis, à praestantissimis Astronomis observati, geometricè exhibiti.
- XXVIII. Motus Cometarum in Hemisphaerio australi, qui intra annum 1530. & 1740. cum duabus stellis novis nostro tempore visis, à celeberrimis Astronomis observati, geometricè nunc descripti.
- XXIX. Astronomia comparativa, in qua praecipua Planetarum Phoenomena ex Observationibus deducta, è Sole, Mercurio, Venere & Luna exhibentur.
- XXX. Astronomia comparativa, in qua primaria Planetarum Phoenomena ad motum spectantia è Planetis, nostri respectu, superioribus, Marte, Jove & Saturno sistuntur.

INDEX TABULARIUM

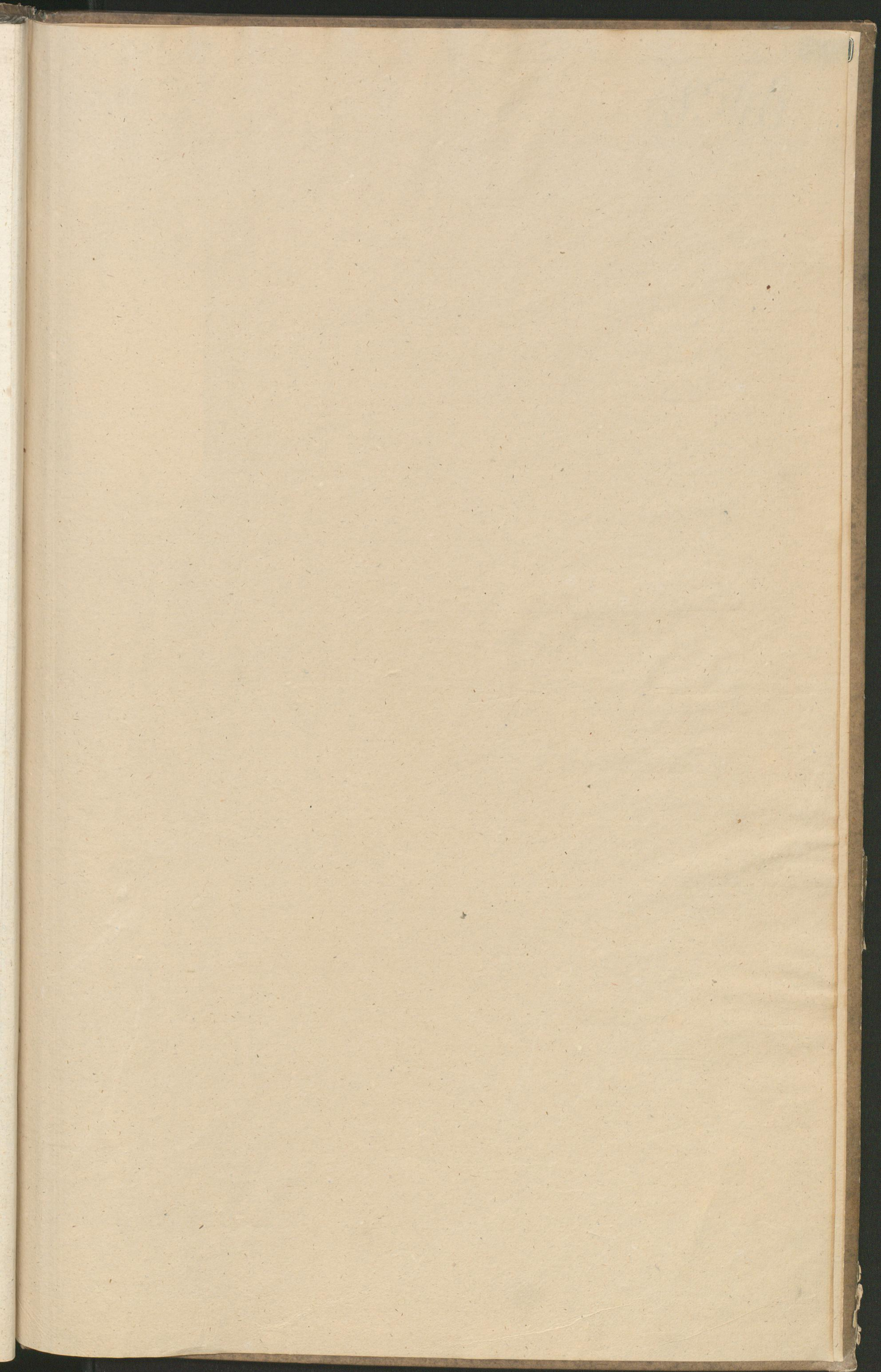
QUE IN HOC

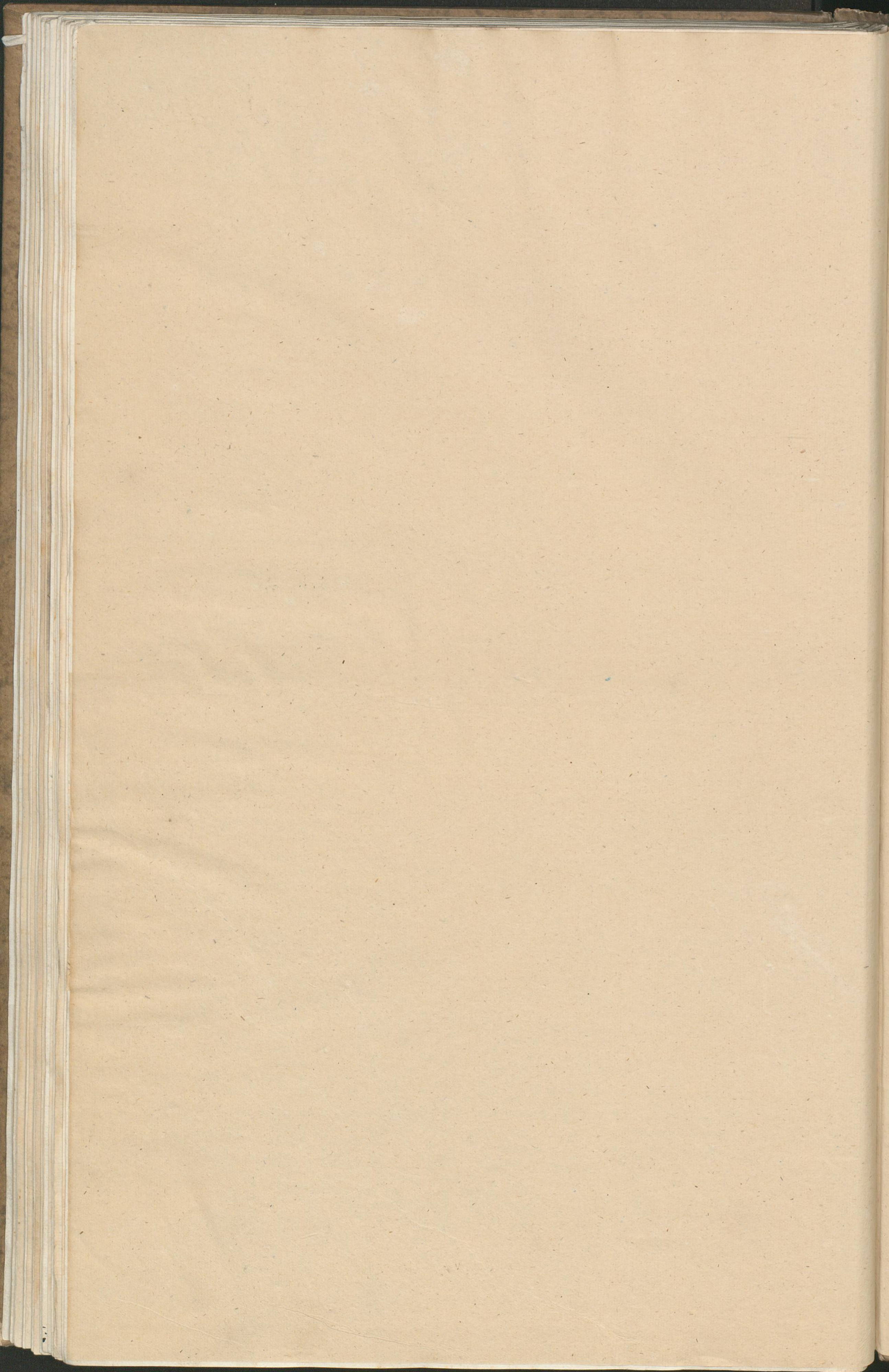
ATLANTE

CONTINETUR

0458

I. Tabula mundi per classes, tam de vicijs quam de virtutibus, cum suis causis & remedijs. Tabulariis capitulis.	1
II. Tabula mundi per classes, tam de vicijs quam de virtutibus, cum suis causis & remedijs. Tabulariis capitulis.	2
III. Tabula mundi per classes, tam de vicijs quam de virtutibus, cum suis causis & remedijs. Tabulariis capitulis.	3
IV. Tabula mundi per classes, tam de vicijs quam de virtutibus, cum suis causis & remedijs. Tabulariis capitulis.	4
V. Tabula mundi per classes, tam de vicijs quam de virtutibus, cum suis causis & remedijs. Tabulariis capitulis.	5
VI. Tabula mundi per classes, tam de vicijs quam de virtutibus, cum suis causis & remedijs. Tabulariis capitulis.	6
VII. Tabula mundi per classes, tam de vicijs quam de virtutibus, cum suis causis & remedijs. Tabulariis capitulis.	7
VIII. Tabula mundi per classes, tam de vicijs quam de virtutibus, cum suis causis & remedijs. Tabulariis capitulis.	8
IX. Tabula mundi per classes, tam de vicijs quam de virtutibus, cum suis causis & remedijs. Tabulariis capitulis.	9
X. Tabula mundi per classes, tam de vicijs quam de virtutibus, cum suis causis & remedijs. Tabulariis capitulis.	10
XI. Tabula mundi per classes, tam de vicijs quam de virtutibus, cum suis causis & remedijs. Tabulariis capitulis.	11
XII. Tabula mundi per classes, tam de vicijs quam de virtutibus, cum suis causis & remedijs. Tabulariis capitulis.	12
XIII. Tabula mundi per classes, tam de vicijs quam de virtutibus, cum suis causis & remedijs. Tabulariis capitulis.	13
XIV. Tabula mundi per classes, tam de vicijs quam de virtutibus, cum suis causis & remedijs. Tabulariis capitulis.	14
XV. Tabula mundi per classes, tam de vicijs quam de virtutibus, cum suis causis & remedijs. Tabulariis capitulis.	15
XVI. Tabula mundi per classes, tam de vicijs quam de virtutibus, cum suis causis & remedijs. Tabulariis capitulis.	16





8546



